

ዘግብዘግብ መፅሐፍት

በነፃ የሚከፋፈል ነው ::

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بجنوب مكة، ١٤٢٨ هـ
 فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
 المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بجنوب مكة
 زمزم - باللغة الأمهرية / المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد
 وتوعية الجاليات بجنوب مكة - مكة المكرمة ، ١٤٢٨ هـ
 ٩٣ ص : ١٧ X ٢٤ سم
 ردمك : ٧-٦-٩٠٩٥٧-٦٠٣-٩٧٨
 ١-العقيدة الإسلامية أ.العنوان
 ديوي ٢٤٠ ١٤٢٨/٨٨٠٦

جمعية الدعوة والإرشاد
 وتوعية الجاليات بجنوب مكة
 ذكرى

رقم الإيداع: ١٤٢٨/٨٨٠٦

ردمك: ٧-٦-٩٠٩٥٧-٦٠٣-٩٧٨

جمعية الدعوة والإرشاد
وتوعية الجاليات بجنوب مكة
 ذكرى

ወደ ተከበረው ቤት ወደ መካ ለመጡ ሁሉ

በደቡብ መካ በሚገኘው የደዕዋ ቢሯችን ሁል ጊዜም ብትጎበኙን በጣም ደስ ይለናል።

እኛ ጋር ለመገናኘትና ፕሮግራም ለመያዝ

009661254055371-00966555264604- 00966534111272

ማሳሰቢያ :- ለዳዲዎች፣ ለሽጢቦችና ለኢሳማቶች የሚሆኑ እውቀት አዘል ስጦታዎች አሉን።

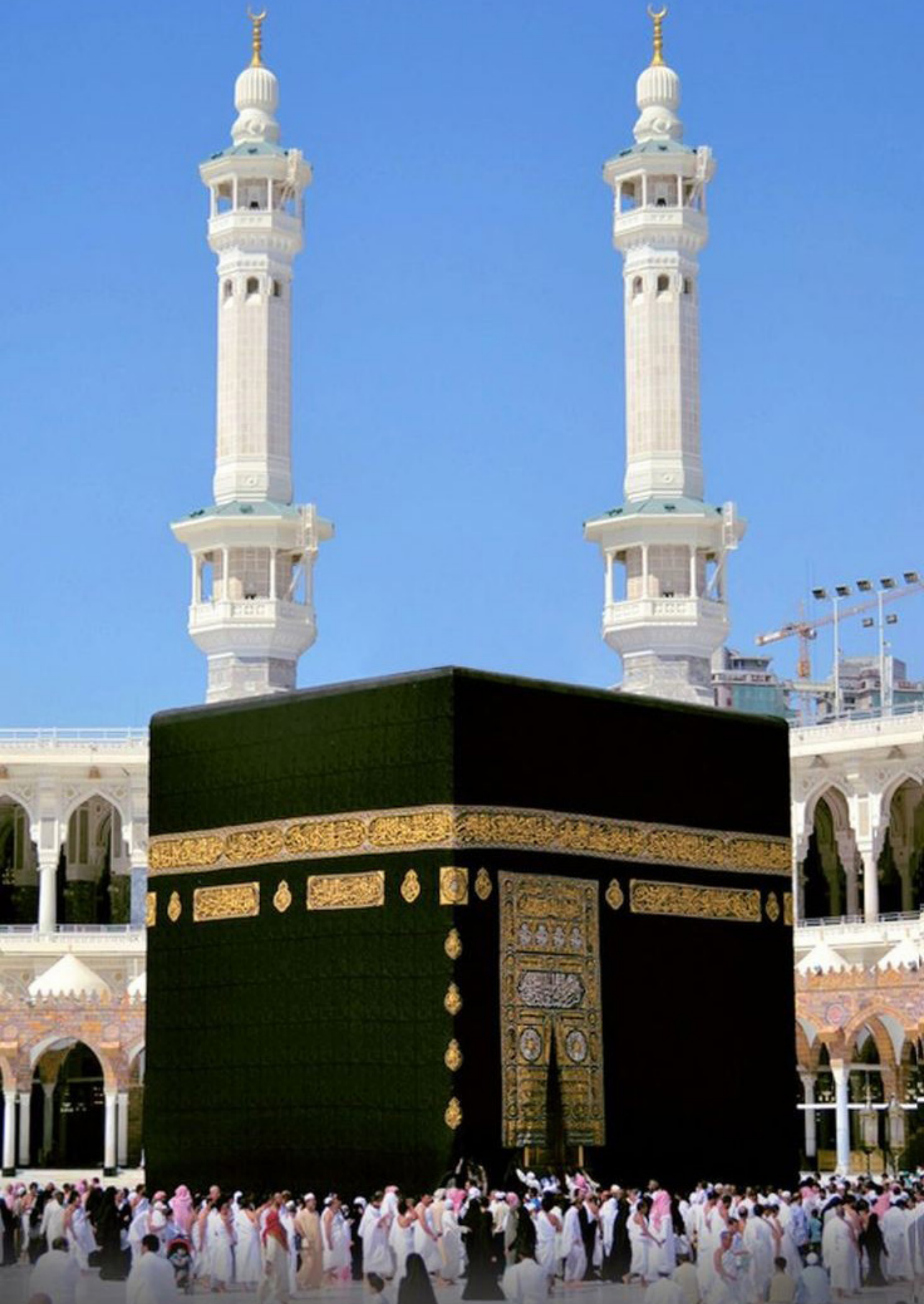
እንኳን ደህና መጣችሁ።

በድህረ ገፃችን አድራሻችንም ዉስጥ በልዩ ልዩ ቋንቋዎች የህትመት ዉጤቶችን ታገኛላችሁ።

zamzam.mk@gmail.com

በሚለው የፌስቡክ አድራሻችንም ሆነ በ00966534111252 ዋትሳብ ላይ አስተያየታችሁንና የተሰማችሁን ገንቢ ሐሳባችሁን ብትልኩልን በደስታ ነው የምናስተናግደው።

አላህ የሁላችንንም መልካም ነገር ይቀበልልን።

ማውጫ

የሁለቱ የምስክር ቃሎች.....	4
የ "ላኢላህ ኢለላህ" ቅድመ መስፈርቶች.....	9
የትክክለኛ አምልኮ መስፈርቶች	13
የሸርክ ኢደገኝነት	18
የሰላት ክብደት.....	24
ዱዳ.....	28
ኢስላማዊ ወንድማማችነት	32
የአማና ክብደት በኢስላም	37
የሴቶች ክብር በኢስላም.....	40
መፈተን	45
እምነታዊ ስህተቶች.....	47
ሱሃቦች የሰማይ ክዋክብት	50
መካ የቅዱሳን ቦታዎች ሁሉ ቅዱሳ.....	56
የየልጆች አስተዳደግ በኢስላም	62
ወደ አላህ መጣራት	68
ነገሊዩ መሐመድ፣። መውደድ ግዴታነት.....	72
ሲሳይ እና ማግኛው ምክኒያቶች.....	76

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ፍህፍህ እና በጣም አዛኝ በሆነው እጅምራለሁ

ለአላህ ብቻ ምስጋና ይገባው። ሶላትና ሰላም በነቢዩ፤ በቤተሰቦቻቸውና በባልደረቦቻቸው ላይ ይሁን። በመቀጠል፡-ወደ አንባቢያን እኛ በዚህ በወህይ መውረጃ፤ በነብይነት መነሻ በሆነው ፤ በተከበረው በመካና በዙሪያዋ ባሉት ቅዱሳን ቦታዎች ውስጥ የምንኖር በአላህ ቤት አጠገብ ስንቀበላችሁ የሚሰማንን ወደር የለሽ ደስታችንን ልንገልፅላችሁ እንወዳለን። አላህ የእኛንም ሆነ የእናንተን መልካም ተግባር እንዲቀበለን እንለምነዋለን። እናንተም ከይሩን በሰፊው አፍሳችሁ በሰላም ወደ ሀገራችሁ እዲመልሳችሁ እንለምነዋለን።

جمعية الدعوة والإرشاد
وتوعية الجاليات بجنوب مكة
ذكري

በድቡብ መካ የኢሰላማዊ ጠሪ፤ ምክርና የማህብረሰቦች ግንዛቤ ማሳደጊያ ማስተባበሪያ ቢሮ ማስታወሻ

የሁለቱ የምስክር ቃሎች፡

ኢስላም በስድስት የእምነት መሰረቶች እና በአምስት ዋና ዋና የኢስላም ማዕዘናት ላይ የተመሰረተ መለኮታዊ ሃይማኖት ነው። ስድስቱ የእምነት መሰረቶች በአላህ ፤ በመላእክቶች፤ በመነቢያት፤ በመፀሐፍት፤ በትንሳኤ ቀንና ቀድሞውኑ በተወሰኑት የአላህ ውሳኔዎች እና ክስተት ማመን ነው። አምስቱ የኢስላም መሰረቶች እነሱም የሁለቱ የምስክር ቃላትን ከወሰኑ አምና በአንደበቱ መናገር፤ ሶላትን በትክክል መስገድ፤ ዘካን በአግባቡ ለተገቢው መስጠት፤ የረመዲንን ወር መያዝና የሐጅን ፀሎት ማደርግ ናቸው። ወደ ኢስላም መግቢያ የሆኑትን ሁለቱን የምስክር ቃሎች በአንደበቱ መናገር ከአምስቱ የኢስላም መሠረቶች አንደኛውና ዋናው ነው። እነሱም «አሽሁዱ አላ ኢላህ ኢላላህ፤ ወአሽሁዱ አነ ሙሐመድን ረሱሉላህ» የሚሉት ናቸው። የሁለቱ የምስክር ቃሎች ትርጉምም ከዚህ እንደሚከተለው ነው።

የላኢላህ ኢላላህ ትርጓሜ

"ላኢላህ ኢላላህ" የሚለው ቃል ትክክለኛ ትርጉሙ፡- ከአላህ በስተቀር በትክክል ሊገዙት የሚገባው ትክክለኛ አምላክ የለም ማለት ነው። ምክንያቱም (ኢላህ) ማለት የቋንቋ ትርጉሙ አምላክ /አምልኮ የሚገባው/ ማለት ሲሆን እንዲሁም በልዕልናው፤ በግርማ ሞገሱ፤ በሀያል ነቱ፤ ሁሉን ቻይና ሁሉን አሰገኘነቱ ሰዎችም ሆኑ ሌሎች ፍጡራን ሊገዙት የሚገባው ማለት ነው። ይህም አላህ

በቁርአን "ይህ አላህ እርሱ እውነት ከእርሱም ሌላ የሚገዙት ጣዖታት ሁሉ ወሽት በመሆኑና አላህ የበላይ ታላቅ በመሆኑ ብቻ ነው" በማለት ያስተማረው ነው። ከአላህ ሌላ አምላክ የለም ማለት፡- ሰዎችም ሆኑ ጋኔኖች ሊገዙት፤ ትዕዛዙን ሊፈጽሙ እና ሊያመልኩት የሚገባ፤ የዓለም ብቸኛ ባለቤትና ገዢ በመሆኑ ከርሱ ውጪ ያለው የርሱን ረድዔት ከጃይ መሆኑን በእርግጠኝነት ማወቅና በአንደበት መመስከር ማለት ነው። ትክክለኛው አምላክ ከፍጡራን አንዳች ነገርንም የማይፈልግ፤ ፍጡራን ግን በሙሉ ከርሱ ረድዔትን ሁልጊዜም የሚከጅሉት ነው።

ሙሐመድ ﷺ የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብሎ መመስከር ትርጉም

ነቢዩ ሙሀመድ ﷺ ለሰዎችም ሆነ ለጋኔኖች የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብሎ ከልብ አምና በአንደበት መመስከር ማለት ነው። ስለዚህ ጉዳይ አላህ በቁርአን እንዲህ አለ፡- «መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! እናንተ ሰዎች ሆይ ! እኔ ወደ እናንተ ወደ ሁላችሁም የአላህ መልዕክተኛ ነኝ። ያ ! የሰማያትና የምድር ንግስና ለእርሱ ብቻ የሆነ ነው። እርሱ እንጂ ሌላ አምላክ የለም። አላህ ህያው ያደርጋል፡ ፡ ይገድላልም። በአላህ በዚያም በአላህና በቃላቶቹ በሚያምነው የማይጽፍ የማያነብ በሆነው መልዕክተኛው እመኑ፡ ፡ ወደ ቅኑ መንገድ ትመሩ ዘንድ ተከተሉት በላቸው» አል-

አዕራፍ 158. እንዲህም አለ (ያ ! ፋርቃንን (እውነትን ከውሸት የሚለየውን ቁርአን) በባሪያው ላይ ለዓለማት አስፈራሪ ይሆን ዘንድ ያወረደው አምላክ ጥራት ይገባው) አል-ፋርቃን 1. ይህ የምስክር ቃል ነቢዩ ሙሐመድ ﷺ፤

- 1-ያዘዙትን ሁሉ በአቅም ልክ መታዘዝ፤
- 2-የከለከሉትን እና ያሰጠነቀቁትን መከልከልና መራቅ፤
- 3-አላህንም በሳቸው አማካኝነት በተደገገው የሸሪዕ ህግ መሰረት አንጂ አለማምለክ፤

- 4-የተናገሩትን ሁሉ እውነት ነው ብሎ መቀበል፤
- 5-እሳቸውን ከአላህ በመቀጠል ከማንም አሰበልጦ መውደድን፤

6-የአምላክነት ስልጣንም ሆነ ዓለምን የማስተናበር አቅም የሌላቸው፤ እንኳንስ ለሌላ ለራሳቸውም መጉዳትም ሆነ መጥቀም የማይችሉ፤ የነቢያት ሁሉ ማጠቃለያ ነቢይ መሆናቸውን በትክክል አምኖ መቀበልን ሁሉ ያካትታል። ነቢዩ ﷺ የአላህ ቅኑ አገላጋይ፤ ያዘዛቸውን ተከታይ እንጂ ይህን አድረጉልኝ እየተባሉ ሊለመኑ የማይችሉ፤ ገይብ ነገሮችን የማያውቁ፤ ለፈለጉት ኢስላምን ማስያዝ የማይችሉ መሆናቸውን በተመለከተ አላህ በቁርአን እንዲህ አለ «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልላችሁም። ሩቅ ሚስጥርንም አላውቅም። መላዕክት ነኝም አልልም። ወደ እኔ የሚወርድልኝን መልዕክት እንጂ ሌላን አልከተልም በላቸው። እውርና የሚያይይስ ተካክላሉን ? አታስተነትኑምን ! በላቸው»አል-አንዓም50. እንዲህም አለ «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! ትንሳኤ መቼ እንደምትመጣ ይጠይቁሃል። እውቀቷ በጌታዬ ዘንድ ብቻ ነው። መከሰቻዋ ጊዜንም እርሱ እንጂ ሌላ አይገልፅ ላችሁም። በሰማያትና በምድር ከበደች። በድንገት ቢሆን እንጂ አትመጣባችሁም በላቸው። ስለ እርሷ በደንብ እንደ ተረዳህ አድርገው ይጠይቁሃል። እውቀቷ ግን አላህ ዘንድ ብቻ ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች ይህንን ነገር ጠንቅቀው አያውቁም በላቸው። መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! አላህ የፈለገውን በስተቀር ለራሴ ጥቅምንም ሆነ ጉዳት አልችልም። የሩቅን ሚስጥር የማውቅ በነበርኩ ኖሮ ከመልካም ነገር ሁሉ ባበዛሁና ክፉም ነገር ባልነካኝ ነበር። እኔ ለሚያምኑ ህዝቦች ሁሉ አስፈራሪና አብሳሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም በላቸው»አል-አኦራፍ 187-188.

ነብዩ ሙሀመድ (ﷺ) የመጨረሻው የአላህ ነቢይ እና ታዛዥ ባሪያ መሆናቸውን መመስከር ሁልጊዜም የአላህን አምላክነት ከመመስከር ጋር የሚነጠል ጉዳይ አይደለም። በእነዚህም ከሁለቱ የምስክር ቃል በመነሳት ነቢዩም ሆኑ ከሳቸው በታች ያለ ሁሉ የማይመለከ መሆኑን፤አምላክነት የአንድ አላህ ብቸኛ ስልጣን መሆኑን ነው በግልጽ የምን ማረው።

ተውሒድ ቃሉ የመነጨው ወሐድ ከሚለው የአረቢኛ ስርወ ቃል ነው። ትርጉሙም አንድነትንና ብቸኝነትን አመለካች ቃል ነው። በሸሪዓው አጠቃቀም መሠረትም ተውሒድ ማለት አላህን በፈጣሪነቱና በአምላክነቱ ብቸኛ ማድረግ፤ የላቁ መልካም ሰዎች እና የላቁ ባህሪያት ባለቤት መሆኑን ማመን፤እንዲሁም ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) የእርሱ መልእክተኛና የነቢያት መቋጫ መሆናቸውን በመቀበል ያመጡትን ሁሉ መልእክት መከተል ነው። ስለዚህ ተውሒድ ማለት በቋንቋ የሆነን ነገር አንድ ማድረግ ማለት ሲሆን በኢስላም ሃይማኖትም አላህን በፈጣሪነቱ፤ በተንከባካቢነቱ፤ በአስተናገሪነቱ፤ በአምላክነቱ በስምቹና በባህሪያቱ አንድ ማድረግ ማለት ነው።

ተውሒድ ማለት የአላህን ፈጣሪነትና አስተናገሪነት (ሩቡብያ) መቀበል ብቻ አይደለም። በአምልካችንም ብቸኛ እስካላደረገው ድረስ ምክኒያቱም ከተውሒድ ጋር ያልተሳሰረ ተግባር ሁሉ ዋጋ የለውምና። አላህ እንዲህ ብሏል፡-«የእነዚያ በጌታቸው የካዳት ሰዎች መልካም ሥራዎቻቸው ምሳሌ በነፋሻ ቀን ነፋስ እንደ በረታችበት አመድ

ነው። በሠሩት ሥራ በምንም ላይ ሊጠቀሙ አይችሉም ይህ እርሱ ሩቅ ጥፋት ነው» ኢብራሂም፣ 18.

ተውሒድ፣ ዐቂዳ፣ ኔሊማን እና ኢስላምም ይባላል። ወደ ዝርዝር ሲገባ ዐቂዳ የወሰጥ እምነትን የሚያመለክት ሲሆን ከአላህ ሌላን የሚያምንንም ያጠቃልላል። ኢማን ደግሞ የልቦናን እምነቶችና የምላሰንና የአካልን ተግባራት ሁሉ ያካትታል። እናም ኢማን በመልካም ስራና በኢባዳ ይጨምራል። በወንጀልም ይቀንሳል።

የተውሒድ ጠቀሜታዎች

ተውሒድ፡-የትክክለኛ ሙስሊሞች አስተማማኝና ብቸኛው ምሽግነው።

ተውሒድ፡-የአላህ መልእክተኞች ሁሉም በአብይነት ጥሪ ያደረጉበት ዋነኛ ቁም ነገር ነው። አላህ እንዲህ አለ፡-«በየ ሕዝቡ ሁሉ ውስጥ አላህን ተገዙ ጣዖትን ራቁ በማለት የሚያስተምር መልዕክተኛን ልከናል። ከእነርሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አለ። ከእነርሱም ውስጥ በእርሱ ላይ ጥመት የተረጋገጠበት ሰው አለ» (አል-ካህል 36) በመሆኑም አላህ በብቸኝነት ያለተጋሪ በፍጹም ቅንነትና ታማኝነት ይመለከ ዘንድ መልእክተኞችን ሁሉ ላከ። መጽሐፍ ቅንም አወረደ። እናም የተውሒድን ክልል መጠበቅ የነብያትና የመልእክተኞች፣ እንዲሁም እስከ አለተ ቂያማ ድረስ እነርሱን በበጎ ተግባራት የተከተሉ ሰዎች ሁሉ አብይ ተግባር እና ዋነኛ ሃላፊነት ነው። ሸይኸል ኢሰላም ኢብነ ተይሚያህ እንዲህ ሲሉ ጽፈዋል፡-«መልእክተኞች ሁሉ ያመጡት ተውሒድ በውሰጡ የአላህን ብቸኛ አምላክነት ማጽደቅን ያካተተ ነው። ይህም ከአላህ ሌላ አምላክ እንደሌለ ይመሰክራሉ። ከሱ ውጭ ሌላን አያመልኩም። በርሱ ብቻ ይመካሉ። ለርሱ እንጅ ለማንንም አይወግ ኑም። እርሱን መነሻ አድርገው እንጂ ማንንም አይጠሉም። ለርሱ እንጂ ለማንም አይሰሩም።»

ተውሒድ በሦስት አይነት የተከፈለ ነው። የመጀመሪያው የተውሒድ ክፍል፡- ተውሂድ ሩብቢያ ይባላል።

እርሱም የፍጡራን ፈጣሪ፣ ሲሳይን ለጋሻቸው ሕይወት የሚሰጣቸውም የሚገድላቸውም አላህ ብቻ መሆኑን ማመን ነው። መፍጠር፣ ሲሳይ መለገስ፣ ሕይወት መሰጠትና መንፈግ የርሱ ስልጣን ብቻ መሆኑን ማጽደቅ ነው። ይህን የተውሒድ አይነት በአላህ መልእክተኛ ﷺ ዘመን የነበሩ ሙሽሪኮች አጽድቀውታል። አይሁድ፣ ክርስቲያኖችና መጁሶችም(እሳት አምላኪዎች) እንክዋን ይቀበሉታል። የካዲት ደህሪይን በመባል የሚታወቁት የጥንት ቁሳውያን እና የዚህ ዘመን የኮሚኒስት አስተሳሰብ አራማጆች ብቻ ናቸው። ይህን የተውሒድ ክፍል መቀበል ሰውየውን ወደ እስልምና ሐይማኖት አያስገባም። ደሙን እና ገንዘቡንም የተጠበቀ አያደርገውም። በመጭው አለምም ከእሳት አያድነውም። ሙስሊም ለመሰኘት ሌላኛውን የተውሒድ ክፍል መቀበል አለበት። እርሱም ተውሂድ ኡሉሂያ ይባላል። ይህ የተውሒድ ክፍል በሰው ልጅ ተፈጥሮ ውስጥ ያለ ነው። በሐዲስ ይኸው ተመልክቷል፡-«ሁሉም ልጅ በተፈጥሯዊ ሐይማኖት ውስጥ ሆኖ ይወለዳል። ከዚያ በኋላ ወላጆቹ አይሁድ፣ ክርስትያን ወይም መጁስ ያደርጉታል ይህን የተውሒድ ክፍል የሚመለከቱ የቁርአን መረጃዎች በርካታ ናቸው። ተከታዩ አንቀጽ ለአብነት ይጠቀሳል «ከሰማይና ከምድር ሲሳይን የሚለግሳችሁ፤ መሰሚያ ጀርዎችን፣ መመልከቻ ዓይኖችን የሰጣችሁ፤ ሕያውን ከሙት፣ ሙትን ከሕያው የሚያወጣ፣ ነገር ችን የሚያስተናብርና የሚሰራ ማነው? በላቸው አላህ ነው ይላሉ። «አትፈሩትምን?» በላቸው። «አላህ ይህ ነው። እውነተኛው ጌታችሁ። ከእውነት በኋላ ጥመት እንጅ ሌላምን ሊኖር ይችላል? ታዲያ ለምን ከእውነት ትዞራላችሁ?» » (ዩኑስ 31-32).

ሁለተኛው የተውሒድ ክፍል፡- ተውሂድ ሉሉሂያህ ይባላል።

እርሱም አላህን በብቸኝነት ማምለክ ነው። ማለትም፡- ኢባዳዎችን ሁሉ ለምሳሌ ዱዓን፣ ስለትን፣ እርድን፣ ተስፋን፣ ፍርሃትን፣ መመካትን፣ መጓጓትን፣ መሰጋትን፣ በተወባ መመለስን፣ እርዳታ መፈለግን እና መሰል ኢባዳዎችን ሁሉ ለአላህ ብቻ ማድረግ ነው። ከጥንት ዘመን ጀምሮ ሰዎች

የተወዛገቡበት የተውሒድ አይነት ይህ ክፍል ነው። መልክተኞችም ወደየህዝቦቻቸው የተላኩበት ተውሒድ ይህ ነው። መልክተኞች ሕዝባቸው ድሮውኑ የተቀበለውን ተውሒድ ሩብብያን ካጸደቁ በኋላ ወደዚህ የተውሒድ ክፍል ማለትም ወደ ተውሒድ አሉሂያ ጥሪ አድርገዋል። አላህ የኑህን ተልእኮ አስመልክቶ ሲናገር እንዲህ ይላል «ኑህን ወደ ወገኖቹ ላክን ። እኔ ለናንተ ግልጽ አስጠንቃቂ ቁያቼህ ነኝ*። (የሚል የጥሪ ድምጹንም አሰማ)። አላህን እንጂ አታምልኩ። እኔ የአስቃቂውን ቀን ቅጣት እፈራ ላችኋለሁ (አላቸውም)(ሁድ 25-26) እንዲህም ብሏል «አላህን በብቸኝነት አምልኩ። ከርሱ ጋር አንድንም አካል አታጋሩ »(አል ኒሣአ 36) ይህ ተውሒድ በሰው ልጆች ላይ ግዴታ የሆነ የአላህ መብት ነው። የዲኑ ትልቁ ትእዛዝም ይሄው ነው። የስራዎች ሁሉ መሰረትም ነው። ቁርአንም አጽድቆታል። በርሱ ካልሆነ በስተቀር የጀነት ደስታና ከአሳት መዳን እንደማይገኝም በተደጋጋሚ አብራርቷል።

ሶስተኛው የተውሒድ ክፍል፡- ተውሂዱል አስማኢ ወሲፋት ይባላል።

ይህ የተውሂድ ክፍል ከአላህ ስሞችና ባህሪያት ጋር የተያያዘ የተውሒድ ክፍል ነው። ይኸውም አላህ ራሱን የገለጸባቸውን ወይም ነብዩ ሙሀመድ ﷺ እርሱን የገለጹበትን ስሞችና ባህሪያት ሳያዛቡና ሳያዛጉ እንዲሁም ከፍጡራን ጋር ሳያመሳሰሉ እንዳሉ መቀበልና ማጽደቅ ነው።

ተውሒድና ሶስቱ የቀብር ጥያቄዎች ጥብቅ ግንኙነት

የአዕምሮ በሽተኛ እብድ የሆነ እና ሕፃን ሲቀር የሞተ ሰው ሁሉ በቀብር ውስጥ ከሶስት ጉዳዮች ይጠየቃል። እነሱም፡ 1-ጌታህ ማነው ?

2-ነብይህ ማን ነው ?

3-እምነትህ ምንድን ነው ? የሚሉ ጥያቄዎች ናቸው። ሁሉንም ከመለስ ነፃ ይወጣል። ካልመለሰ ግን ይከስራል። እናም ከነዚህ ጥያቄዎች መካከል፡- አንዱ ነብይህ ማን ነው የሚለው መሆኑን ተመልክተናል። ይህን ጥያቄ በዱንያ ላይ ሳለ መስፈርቶቹን አሟልቶ የነበረ ሰውና አላህ በቀብር

ውስጥ ዕናቱን ሰጥቶት ልጅም ሆነ ገንዘብ በማይጠቅም በት በዚያ ቀን እንድትጠቅመው ያደረገለት ሰው ካልሆነ በስተቀር ለትክክለኛው መልስ ሁሉም ሰው አይታደልም። እነዚህ መስፈርቶችም ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ናቸው።

አንደኛው፡-ነብዩ ሙሀመድ (ﷺ) ያዘዙትን ሁሉ በአቅሙ ልክ መታዘዝ ነው። ይህን አስመልክቶ አላህ በቁርአን እንዲህ አለ ፡- «መልዕክተኛውን የሚታዘዝ ሰው ሁሉ በርግጥ አላህን ታዘዘ። ከትዕዛዝም የሸሸሰው (አያሳሰብህ) ርሱ ላይ ጠባቂ አድርገን አላክንህምና” የሴቶች ምዕራፍ 80). እንዲህም አለ፡-«መልዕክተኛውም የሰጣችሁን ማንኛውም ነገር ያዙት። ከእርሱም የከለከላችሁን ነገር ሁሉ ተከልከሉ። አላህን ፍሩ። አላህ ቅጣቱ ብርቱ ነውና) አልሐሽር 7.

ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ ዐልቀማህ እንዳስተላፉት ዐብደላህ ኢብኑ መስዑድ እንዲህ ብለዋል፡- አላህ ንቅሳት የሚነቅሱትንና የሚነቀሱትን፤ የቅንድባቸውን ፀጉር የሚላጩትን፤ ጥርሶቻቸውን ለውበት ሲሉ የሚነቀሱትን፤ የአላህን ተፈጥሮ በራሳቸው የሚቀይሩትን ሴቶች ረግሟቸዋል»አሉ።

ይህ ወሬ ኡሙ የዕቁብ የምትባል ከበኒ አሰድ ጎሳ የሆነች ሴት ይደርሳትና ወደ እርሳቸው መጥታ፡-«አከሌን አከሌን እንደረገምክ በእርግጥ ደርሶኛል» አለቻቸው። እሳቸውም፡-«የአላህ መልዕክተኛ ሙሐመድ (ﷺ) የረገማቸውንና በአላህ ቁርአን ውስጥ የተረገሙትን እንዴት አልረገማቸውም?» አሉ። ሴትየዋም «በሁለቱ ሎች/ማቀፊያዎች/ መካከል የተፃፉትን እንብቤያቸዋለሁ ነገር ግን አንተ የምትለውን አላገኘህም» አለቻቸው። እሳቸውም «በእርግጥ በትክክል ብታነቢያቸው ኖሮ ታገኘው ነበር። እንደው «መልዕክተኛውም የሰጣችሁን ማንኛውም ነገር ያዙት፡ ከርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ» አል ሐሸር፡ 7. የሚለው አላነበብሽምን?» አሏት። እሷም «እንዴታ! አንብቤዋለሁ እንጂ» አለቻቸው። እሳቸውም «በእርግጥ እሳቸው ከዚህ ነገር ከልክለዋል» አሏት። እሷም «ቤተሰቦችህ ይህን ሲፈፀሙ በእርግጥ ተመልክቻቸዋለሁ» አለቻቸው። እሳቸውም «ሂጂና ተመልክቼያቸው» አሏት። ሴት የዋም ሄዳ ስትመለከት የምትፈልገውን ነገር ሳትመለከት ቀረች። እሳቸውም «ሚስቴ አንቺ እንደምታስቢው ሆኖ በነበር ኡብሬ አልኖ

ርም ነበር» አሏት። ቡኻሪ ዘግበውታል.

አንድኛ፡- “ሙሐመድ ሆይ ! አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ እኔን ተከተሉኝ አላህ ይወዳችኋል። ሀጢአቶቻችሁንም ለኖንተ ይምራልና። አላህ መሀሪና አዛኝ ነው በላቸው” (አሊ ዒምራን 31) በማለት እሳቸውን እንድንከተልና እንድንታዘዝ ስላዘዘን ነው። ያለምንም ገደብ ጀነት መግባት እሳ

ቸውን በመታዘዝ የሚገኝ እድል ነው። ነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ) ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ “ህዝቦቹ ሁሉ ጀነት ይገባሉ እንቢ ያለ ሲቀር አሉ። ሰሃቦችም የአላህ መልዕክተኛ ሆይ ! ማን ነው እንቢ የሚለው ! ሲሏቸው ‘የታዘዘኝ ሰው ሁሉ ጀነት ይገባል። ያልታዘዘኝ ሁሉ ደግሞ እንቢ አለ’ ብለዋል። ነቢዩን (ﷺ) እወዳለሁ የሚል ሰው ሁሉ እሳቸውን መታዘዝ ግዴታው ነው። ምክኒያቱም መታዘዝ የመውደድ ዉጤት ነዉና። እሳቸውን ሳይታዘዝና ሳይከተል እወዳቸዋለሁ በማለት የሚሞግት ሰው ሙግቱ የሐሰት ነው።

ሁለተኛ:- የተናገሩትን ሁሉ እዉነት ነዉ ብሎ ማመን ነው። ከነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ) ከተዘገቡ ነገሮች አንድን ነገር በልብ ወለዱ ወይም በስሜቱ ተገፋፍቶ ያስተባበለ ሰው አላህንና መልዕክተኛውን አስተባብሏል። ምክኒያቱም ነቢዩ (ﷺ) ከስህተትና ከዉሸት የፀዱ ናቸዉና። አላህ እንዲህ አለ “ከልብ ወለድ አይናገርም። እርሱ /ቁርአን/ ከአላህ የተወረደለት እንጂ ሌላ አይደለም” አን-ነጅም.3-4.

ሶስተኛ:-እሳቸዉ የከለከሉትንና ያስጠነቀቁትን መራቅ፡ ይሄዉም ከወንጀሎች ሁሉ ታላቁ ከተባለው ከሸርክ አንስቶ በታላላቅ ወንጀሎች አልፎ እስከ ጥቃቅን ወንጀሎች ድረስ ያሉትን መራቅ ነው። ማንኛዉም ሙስሊም ለነቢዩ ባለው ዉይይታ ልክ እምነቱ ይጨምራል። እምነቱ በጨመረ ልክም አላህ መልካም ስራዎችን ያስወድደዋል። መጥፎተግባሮችን ያስጠላዋል።

አራተኛ:-አላህን በርሳቸው አማካኝነት በተደነገገው የሸሪዓ ህግ መሰረት ብቻ እንጂ አለማምለክ ነው። አምልኮትን በተመለከተ የቅድሚያ መሰረቱ መከልከል ነው። እናም ነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ) ባስተማሩት መሰረት እንጂ አላህን ማምለክ አይገባም “ትዕዛዛችን የሌለበትን ስራ የሰራ ሰው ሁሉ ስራው ዉድቅ ነው” ብለዋል። ቡኻሪና ሙስሊም በሌላ ዘገባም “ትዕዛዛችን የሌለበትን ስራ የሰራ ሰው ሁሉ ስራው ዉድቅ ነው” ብለዋል። ሙስሊም እነዚህን የምስክር ቃሎች ለሰው ዘር ሁሉ የማድረስ ሃላፊነት በሁላችንም ላይ የተጣለ በመሆኑ ሃላፊነታችንን በአግባቡ ለመወጣት ማጠር ይኖርብናል። አላህ ይርዳን።

የላኢላህ ኢለላህ ቅድመ መስፈርቶች

የ“ላኢላህ ኢለላህ” ቅድመ መስፈርቶች ብዙ ናቸው፡፡ ምክኒያቱም በምላሱ ላኢላህ ኢለላህ ያለ ሁሉ የተውሒድ ባለቤት ላይሆን ይችላል፡፡ እናም የተውሒድ ባለቤት ለመሆን አሊሞች በዋነኝነት ያወሷቸውን የላኢላህ ኢለላህ ሰባት ቅድመ መስፈርቶች መሟላታቸው ግድ ነው፡፡ እነሱም፡-

1. የላኢላህ ኢለላህን ትርጉሙን በሚገባ መረዳት ሲሆን፡
  - እርሱም በእውነት/በሐቅ/ ለመመለከት የሚገባው ከአላህ ሌላ እንደሌለ ከወሰጥ ማመን፤ በአንድበት መመስከር እና በተግባር ማዋል ነው፡፡ ምክኒያቱም እያንዳንዱ ቃል የራሷ የሆነ ትርጉም አላት፡፡ እናም ያን ትርጉም በትክክል መረዳት ያስፈልጋል፡፡ ትርጉሟም አምላክነትን ከአላህ ሌላ ከሆነ ሁሉ ሰርዞ ለእርሱ ብቻ ብቸኛ አምላክነትን በማዕደቅ በእውነት ለመመለከት የሚገባው ከአላህ ሌላ ማንም፤ ምንም የለም ማለት ነው፡፡ ስለዚህ ጉዳይ አላህ እንዲህ አለ “ከአላህ በስተቀር አምልኮ የሚገባው እንደሌለ እውቅ” ሙሐመድ፡ 19.
  - እንዲሁም አለ፡፡ “እነዚያም ከአላህ ሌላ የሚገዟቸው እነሱ ትክክለኛውን የማያውቁ ሆነው በእውነት ከመስከሩ ክፍሎች በስተቀር ምልጃን አይችሉም” አዙኸሩ፡፡ 86.

- ነቢዩ ሙሐመድም (ﷺ) ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ (በትክክል የሚመለከት ከአላህ ሌላ የሌለ መሆኑን እያወቀ የሞተ ሰው ሁሉ ጀነት ይገባል) ብለዋል፡፡ እንዲሁም ‘ምንንም ነገር በአላህ ሳያጋራ የሞተ ሰው ጀነት ይገባል’ ብለዋል፡፡ ሙስሊም.
2. መልዕክቱን በፅኑ ማመንና ከልብ መቀበል ነው፡፡ ይህም ማለት መልዕክቱን በትክክልና ያለምንም ጥርጣሬ መቀበል ነው፡፡ አላህ አማኞችን ሲገልፅ “እውነተኞቹ ምዕመናን እነዚያ በአላህና በመልዕክተኛው ያመኑና ከዚያም ያልተጠራጠሩ፤ በገንዘቦቻቸውም በአላህ መንገድ ላይ የታገሉ ናቸው፡፡ እነዚያ እነርሱ እውነተኞቹ ናቸው” ብሏል፡፡ አል-ሐጁራት 15፡፡ ነቢዩ ሙሐመድም (ﷺ) “አሸህዱ አንላ ኢላህ ኢለላህ ወአነ ሙሐመድን ረሱሉላህ /በሚሉት በሁለቱ ላይ ጠራጠር ከአላህ ጋር መገናኘት የቻለ ሰው ሁሉ ከጀነት የሚጋርደው ማንም የለም” ብለዋል፡፡ ሙስሊም.
3. ይህ መልዕክት የሚያስከትላቸውን ግዴታዎች በልብና አምኖ በአንደበትም መቀበልና መመስከር ነው፡፡ ምክኒያቱም ላኢላህ ኢለላህን ካወከና ካረጋገጠ ለዚህ ማረጋገጥህ ዉጤት ሊኖርህ ይገባል፡፡ ይኸውም ይህ የምስክር ቃል ግዴታ አድርጎ የያዘውን በልብም ሆነ በምላስ መተግበርና መቀበል ነው፡፡ የተውሒድን ጥሪ በትዕቢትም ሆነ በሞገደኝነት ወይም በምቀኝነት የተቃወመና ያልተቀ

በለ ሰው ሁሉ ከሃዲ ነው። አላህ በትዕቢት የተቃወሙትን ሰዎች (እነርሱ ከአላህ ሌላ አምላክ የለም በተባሉ ጊዜ ይኮሩ ነበር» (አሲፋት:35) በማለት ገልጿቸዋል።

4. ይህ ቃል የሚያስከትላቸውን ግዴታዎች መፈጸም። ይህም የሚረጋገጠው አላህ የደነገገውን በመተግበርና የከለከለውን በመተው ነው። አላህ እንዲህ አለ "መልካም ሰሪ ሆኖ ፊቱን ለአላህ የሚሰጥ ሰው ሁሉ ጠንካራ ገመድን በእርግጥ ጨበጠ። የነገሩ ሁሉ ፍፃሜ ወደ አላህ ብቻ ነው" (31:22) . የምስክር ቃሉ ግዴታ አድርጋ የያዘቸውን በልብም ሆነ በምላሽ መተግበርና መቀበል ነው። አላህ የደነገገውን በመተግበርና የከለከለውን በመተው መታዘዝ ነው። አላህ እንዲህ አለ፡- "ሰዎች ሆይ ! ቅጣቱ ወደ እናንተ ከመምጣቱና ከዚያም የማትረዱ ከመሆናችሁ በፊት ወደ ጌታችሁ በመፀፀት ተመለሱ» አዙመር:54.

5. እውነተኛነት እርሱም በአንደበት መናገርና የልቦና እምነት ነው። ይህም ማለት ሲናገራት እውነተኛ ሆኖ ወሸትን ተፃር መሆን አለበት። ልቡ እያስተባበለ በምላሱ ብቻ የሚናገራት ሙናፊቅ ይሆናል። ቁርአን ሙናፊቆችን ሲያወግዝ እንዲህ ይላል ". . . በልቦቻቸው ውስጥ የሌለን ነገር በምላሶቻቸው ይናገራሉ" (አል-ፊትህ:11).

6. ኢክላስ። ቃሏን ሲናገርም ሆነ በእሷ ሲሰራ ለአላህ ብቻ የማድረግ ስሜት/መናገር ነው። አላህ እንዲህ አለ፡- «ሃይማኖትን ለአላህ ብቻ አጥሪዎች፤ ወደ ቀጥተኛ መንገድ የተዘነበሉ ሆነው ሊገዙት፤ ሶሳትንም አስተካክለው ሊሰግዱ፤ ዘካንም ሊሰጡ እንጂ አልታዘዙም። ይህም የቀጥተኛይቱ ድንጋጌ ነው" (አል-ባይህ:5). ነቢዩ ሙሐመድም "አላህ የእሱን ወዴታ ፈልጎ በፍፁምነት ላኢላህ ኢሊሏህን የተናገረን ሰው እሳት በሱ ላይ እርም አድርጓል" ብለዋል። ቡኸሪና ሙስሊም.

ከእነዚህ ቅድመ ሁኔታዎችም ጋር እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በእሷ ላይ መፅናት ያስፈልጋል።

7. መልዕክቷንና የምታስከትላቸውን ኃላፊነቶች መውደድ። የምስክርነት ቃሏን መልዕክቷንና በሷ የሚሰሩትን ሰዎች ሰው ጌታውን የመውደዱ ምልክት ስሜቱ ከሚወደውና አላህ ከሚወደው የአላህን ወዴታ ማስቀደም፤ የአላህን ወዳጆች ወዳጁ ማድረግ፤ ጠላቶቹን ጠላቱ ማድረግ፤ ነቢዩ ሙሐመድን መከተል፤ መመሪያቸውን ማክበር ነው። አላህን፤ ኑቡዩን፤ ሙሉሚን ወንድሞቹን በመውደድ የእምነት ጣዕም ይገኛል። ነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ) ቡኸሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ «ሶስት ነገሮች በውስጡ ያሉላት በእነሱ የእምነትን ጣዕም አግኝቷል። አላህ እና መልዕክተኛውን ከእነሱ ውጪ ከሆነ ሁሉ አብልጦ መውደድ፤ ሰውን ሲወድ ለአላህ ብቻ ብሎ መውደድ አላህ ከክህደት ነፃ ካዳረገው በኋላ ወደ ከህደት መመለስን ወደ እሳት እንደመወርወር ያህል መጥላት ነው» ብለዋል።

መውደድ ለሶስት ይከፈላል። ሀ -ያለምንም ጥላቻ በንፁህ መውደድ ሲሆን፡-እነሱም ንጹህ አማኞች፤ ነቢያት፤ ፃድቃን ሲሆኑ የእነዚህም ግንባር ቀደም ነቢዩ ሙሐመድ፤ ሚስቶቻቸው፤ ሴት ልጆቻቸውና ባልደረቦቻቸው ናቸው።

ለ-ፊጠም የማይወደዱና ብሎም ከእነሱ ነፃ መሆን አስፈላጊ የሚሆንበት ነው። እነሱም ከመፅሐፍ ባለቤቶች መካከል፤ አጋሪዎች፤ ሙናፊቃንና ከሃዲዎች ናቸው።

ሐ-በአንድ በኩል ሲወደድ በሌላ በኩል ደግሞ የሚጠላ አካል አለ። እሱም በልዩ ልዩ ስህተቶች ዉስጥ የተዘፈቁ አማኞች ሲሆኑ ባላቸው መሰረታዊ እምነት መጠን ሲወደዱ በፈፀሙት ስህተት መጠንም ይጠላሉ።

ከእነዚህ ውስጥ ዋናዎቹ፡- የፍጥረታት ሁሉ ፈጣሪ፤ ሲሳይን ለጋሽ፤ ህያው የሚያደርግ፤ ሕይወትን የሚነሳ፤ የማይሞት፤ የዚህ ፍጥረተ አለም ባለቤት፤ ብቸኛ ገዥና ሕግ አውጪ መሆኑን ማመን። ህግጋትን የመንደፍና ደንቦችን የማውጣት የእሱ ብቻ ስልጣን መሆኑን ማመን ነው። የአላህን ደንብና ስርዓት ሳይከተል ማንም ሰው ለራሱም ሆነ ለሌላው ደንብና መመሪያ ሊያወጣ አይፈቀ

ከተውሒድ መገለጫዎች መካከልም አምልኮ ከርሱ በስተ ቀር ለማንም ለምንም እንደማይገባ ማመን፤ አላህ የምሉዕ ባህሪያት ባለቤት፣ ከጉድለት ሁሉ የራቀ /የነፃ/ ጌታ መሆኑን ማመን፤ ለሙእመላኞች መወገን፣ እነርሱን መውደድ፣ ለእነርሱ መርዳት፣ ለእነሱ ማዘን ግዴታ መሆኑን ማመን፤ ለዚህም አላህ እንዲህ ይላል፡-«የአላህ መልዕክተኛ ኑብዩ ሙሐመድ እና እነዚያ የእርሱ ጓደኞች በከሐዲያን ላይ ብርቱዎቹ በመካከላቸው ተዛዘኞች ናቸው። አንንባሾች፣ ሰጋጆች ሆነው ታያቸው። ሁልጊዜም ከአላህ ችሮታንና ውዴታን ይፈልጋሉ። ምልክታቸው ከስግደታቸው ፈለግ ስትሆን በፊታቸው ላይ ናት። ይህ በተውራት የተነገረላቸው ፀባያቸው ነው። በኢንጅል ውስጥ የተጠቀሰው ምሳሌያቸው ደግሞ ቀንዘሉን እንደ አወጣ አዝመራና (ቀንዘሉን) እንዳበረታታው እንደ ወፍራምና ገበሬዎቹን የሚያስደነቅ ሆኖ አገዳዎቹ ላይ ተስተካሎ እንደቆመ አዝመራ ነው። ያበረታታቸውና ከሐዲያን በእርሱ ሊያሰቆጭ ነው። አላህ እነዚያን በእሱ ያመኑትንና ከእነርሱ በጎዎችን ተግባራት የሰሩትን ሁሉ ምህረትንና ታላቅ ምንዳን ቃል ገበቶላቸዋል» አል-ፊትህ 29 .

በአንፃሩም ለከሀዲያን አለመወገንና የእነሱን የሕይወት ፈለግ መቃረን ተገቢ ነው። ኑብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ኢብራሂም አባታቸውና ሕዝባቸው የአላህ ጠላቶች ሆነው በማግኘታቸው ለእነርሱ ከመወገን ተቆጥበዋል። እርቀቀቸዋልም፤ በማህበራዊ ኑሮ እንኳን ሳይቀር ተለይተዋቸዋል። አላህ እንዲህ ይላል፡- «ኢብራሂምና እነዚያ ከእርሱ ጋር አብረው የነበሩት ምዕመናን ለእናንተ መልካም አርአያ ናቸው። ይኸውም ለህዝባቸው አኛ ከእናንተና ከእዚያ ከአላህ ሌላ ከምትገዙት ጣዖታት ሁሉ ንፁሆች ነን። በእናንተም ካድን። በአላህ አንድ ብቻ ሲሆን እስከምታምኑ

ድረስ በእኛና በእናንተ መካከል ጠብና ጥላቻ ዘወትር ተገለፀ። ባሉ ጊዜ ኢብራሂም ለአባቱ ፡- ለአንተ ከአላህ ቅጣት ምንም የማልጠቅምህ /የማላድንህ/ ስሆን ለአንተ በእርግጥ ምህረትን እለምንልሃለሁ ማለቱ ብቻ ሲቀር ጌታችን ሆይ በአንተ ላይ ተመካን ወደ አንተም ተመለስን መመለሻም ወደ አንተ ብቻ ነው»አል-ሙምተሒናህ- 4.

የዲኔል ኢስላም መግቢያ በር የሆነው ተውሒድ የሚጠይቃቸው ዋና ዋና ግዴታዎች የሚከተሉት ናቸው። ይህንን ተውሒድ፡- በእውነተኛ አምኖ፣ ከልቡ ተቀብሎ፣ በአንደበቱ የመሰከረና በተግባር ያረጋገጠ በአላህ ፈቃድ ጀነት ይገባል። ይህን ከላይ የተጠቀሰውን መስፈርት ያሟላ ሰው ሁሉ የተለያዩ ኃጢአቶችን ሰርቶ ተውባህ ሳያደርግ ቢቀር አንኳን አላህ ሊምረው ወይም የጥፋቱን ያህል በጀህም ከቀጣው በኋላ ከእሳት አውጥቶ ጀነት ሊያስገባው ይችላል። በነቢያዊ ሐዲስ በተወራው መሠረት ኑብዩ (ﷺ) ሙሳ (عليه السلام) አላህን የሚያመልኩበት ልዩ ቃል እንዲሰጣቸው ሲጠይቁ አላህ “ሙሳ ሆይ ላኢላህ ኢለሏህ በል”

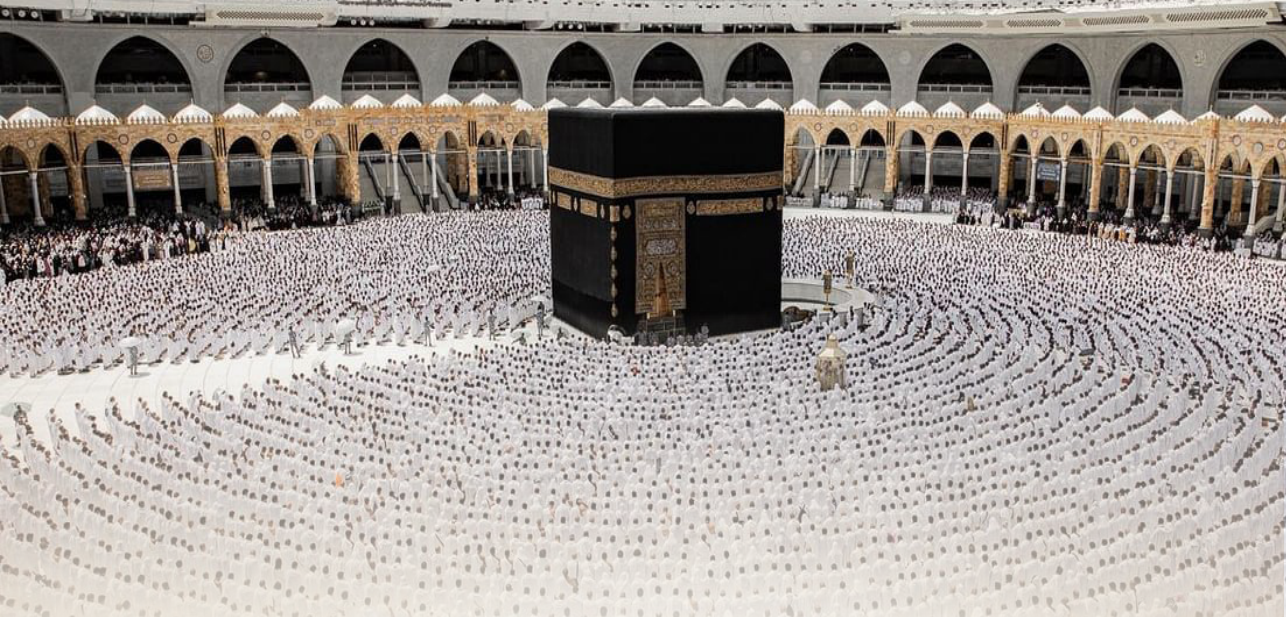
የሚል መልስ ሰጣቸው። እሳቸውም “ጌታዬ ሆይ! ይህንንም ባርችህ ሁሉ ይሉታል” አሉት። አላህ “ሙሳ ሆይ ሰባቱ ሰማይና ሰባቱ ምድር እንዲሁም በውስጣቸው ያለው ነገር በአንድ ሚዛን «ላኢላህ ኢለሏህ» የሚለው ቃል ደግሞ በሌላ ሚዛን ቢቀመጡ ወይም ቢመዘኑ የላኢላህ ኢለሏህ ሚዛን ይደፋል ወይም ይመዘናል” አላቸው። ነቢያችንም “በጣዕረሞት ላይ እያሉ የመጨረሻ ንግግሩ ላኢላህ ኢለሏህ ያለ ጀነት ይገባል” ብለዋል።

ባጠቃላይ ላላላህ ኢሊላህ የሚለውን የምስክር ቃል በአንደበት ብቻ መናገር በቂ አይደለም። ምክንያቱም ከላይ እንዳየነው ሁሉ እውነት ሲባል በልብ ሰርዖ በአንደበት የሚነገር፣ በተግባር የሚተረጎም እንጂ በአንደበት መናገር ብቻ በቂ አይደለም። ምክንያቱም ቅድመ ሁኔታዎቹን ሊሟሉለት የሚገባ ጉዳይ ነው። አላህ እውነተኛና አንድ አምላክ መሆኑን፣ ኢባዳ ለርሱ ብቻ እንጂ ለሌላ ፍጡር የማይፈቀድ፣ ከእርሱ ሌላ ያሉት አማልክት ሁሉ ከንቱ / ባጠል/ መሆናቸውን፣ እነዚህ አማልክትም የማይጠቅሙና የማይጎዱ መሆናቸውን ማመን፣ ይህንኑ ሀቅ በእርግጠኝነት የማያሻማና መወላወል በሌለበት መልኩ በሚገባ ጠንቅቆ ማወቅና መረዳት፣ ይህን ተውሒድ አስከ መጨረሻው አጥብቆ መያዝ፣ ሁሉንም ሙስሊም የሚመለከቱ የአላህን ጌትነትና ብቸኛ አምላክነት የነቢዩ ሙሐመድን (ﷺ) መልዕክተኝነት ወዶ በመቀበል ምስክርነቱ የሚጠይቀውን መስፈርት ሁሉ ተግባራዊ ማድረግ፣ የላላህ ኢሊላህን ግዴታዎች ሁሉ መሥራት ለዚህ ዓለማዊ ማደርና እውነተኛ ታማኝ መሆን፣ በዚህ ረገድ የሚከናወነውን ስራ ሁሉ ለሌላ ዓለማዊ ሳይሆን ለአላህ ፈቃድ ብቻ ማድረግ፣ አላህን መልክተኛውን (ﷺ) እና ለአላህ ያደሩትንና

እርሱን የሚገዙትን ሙዕሚኖች ሁሉ ከልብ መውደድ፣ በመጨረሻም አላህ ያዘዘውን ሁሉ መፈጸምና የከለከለውን ነገር ሁሉ መታቀብ። ከላይ የተጠቀሱትን በሙሉ ተግባራዊ ማድረግ ያለብን አላህን በመውደድ፣ ቅጣቱን በመፍራትና ምንዳውን ተስፋ በማድረግ፣ ምህረቱን በመክጀልና በዚህም የነቢያችን ሙሐመድን (ﷺ) ተከታይነትን በማረጋገጥ ነው።

ነቢዩ ሙሐመድም (ﷺ) የነቢያት መደምደሚያ ሲሆኑ ይዘውት የመጡት ሸሪዓም ከሳቸው በፊት የተላኩት ነቢያት ያመጡትን ህግጋት /ሸሪዓ/ በሙሉ ያልተሻረውን የሚያካትት የቀረጠ የሚሸር ነው። ምክንያቱም የርሳቸው ሸሪዓ ከእርሳቸው በፊት የወረዱትን ሸሪዓዎችና ይዘውት የነበረውን ትሩፋት /መልካም ነገሮች/ ሁሉ አጠቃሎ የያዘ በመሆኑ ነው። እናም ኢስላም የሁሉም ነቢያት አስተምህሮት በመሆኑ የሰው ዘር ሁሉ ሊከተለው የሚገባ ብቸኛ ሃይማኖት ነው። አላህ እንዲህ አለ፡- «ከኢስላም ሌላ ሃይማኖትን የሚፈልግ ሰው ሁሉ ፈፅሞ ከእርሱ ተቀባይነት የለውም። እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከከሳሪዎቹ አንዱ ነው በል። »

የትክክለኛ አምልኮት መስፈርቶች

አላህ እንዲህ «አጋንንትንና ሰውን ሊገዙኝ እንጂ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም። ከእነሱም ምንም ሲሳይ አልፈልግም። እንዲ መግቡኝም አልፈልግም። አላህ ሰጪና የብርቱ ሀይል ባለቤት ነውና»። አዝዛርያት 56. እንዳለው ሁሉ ጋኒንንም ሆነ ሰውን እሱን ብቻ እንዲያመልኩት ነው የፈጠራቸው። ከብራቸውና ማእረጋቸው የሚረጋገጥበትም በዚህ ስለሆነ ለአንድ አፍታም ቢሆን ሊተዉት አይገባም። አላህ ግን ከነሱም ሆነ ከአምልኮታቸው ቅንጣት ታህል ከጃሎት የለውም። ቁርአን እንዲህ አለ «ሰዎች ሆይ ! በአላህ ብትክዱ አላህ ከእናንተ የተብቃቃ ነው። »አዝ-ዙመር 7. እንዲህም አለ «ሙሳ፡- እናንተም በምድር ያለውም ሁሉ በመላ ብትክዱ አላህ ተብቃቂ ምስጉን ነው አለ።» ኢብራህም 8.

አምልኮ አላህ በደንገጋቸው ተግባራትም ሆነ አንደበት አማካኝነት ወደ እርሱ መቃረብ ነው። ነብያት የተላኩት፤ መጽሃፍት የወረዱት፤ ይህንኑ እውነታ ለማስረዳት ነው። ቁርአን እንዲህ አለ «በየሕዝቡ ሁሉ ውስጥ አላህን ተገዙ ጣጥታትን ራቁ በማለት የሚያስተምር መልዕክተኛን ልከናል። ከእነርሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አለ። ከእነርሱም ውስጥ በእርሱ ላይ ጥመት የተረጋገጠ በት ሰው አለ። እናም በምድር ላይ ኺዱ። የአስተባባዩ

ችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበር ተመልከቱ» አን-ህል 36. እንዲህም አለ፡-«መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! ከአንተ በፊትም እነሆ ፤ ከእኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዙኝ በማለት ወደ እርሱ የምናወርድለት ቢሆን እንጅ ከመልዕክተኛ አንድንም አላከንም»አንቢያ 25. እነዚህን ሁሉ ትቶ ስሜቱ ባለው መንገድ አላህን እንኳን ቢሆን ያመለከ ሁል ከትክክለኛው መንገድ አፈንግጧል። ይህ ሰው አላህን አመለከ ሳይሆን የሚባለው ስሜቱን አመለከ ነው የሚባለው። ቁርአን እንዲህ አለ «እሺ ባይሉህም የሚከተሉት ዝንባሌዎቻቸውን ብቻ መሆኑን ዕውቅ፤ ከአላህም የሆነ መምሪያ ሳይኖረው ዝንባሌውን ከተከተለ ሰው ይበልጥ የጠመመ አንድም የለም፤ አላህ በደለኞች ህዝቦችን አይመራምና »አል ቀስስ 50. አምልኮ በቁርአንና በሃዲስ በተደነገጉ መስረታዊ ህጎች ላይ ተመስርቶ ከተፈጸመ ብቻ ነው አላህ ዘንድ ተቀባይነት የሚኖረው። እናም አምልኮ ትክክለኛ አምልኮ ነው ለማለት ከዚህ በታች የተወሰኑት መስፈርቶች ያስፈልጉታል።

አንደኛ፡- አምልኮ ከአላህ ወይም ከመልአክተኛው በመደንገግ ብቻ የተወሰነ ነው። ቁርአን እንዲህ አለ«ልክ እንደታዘዝከው ቀጥ በል ከአንተ ጋር ያመኑትም ቀጥ ይበሉ ወሰን

ንም አትለፉ እርሱ የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና። ሁድ 112. እንዲህም አለ «መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ከዚያም ከሃይማኖቱ በትክክለኛው ሕግ ላይ አደረግንህ፡ ስለዚህ ተከተለው። የነዚያን የማያውቁትን ህዝቦች ዝን ባሌዎች አትከተል» አል ጃሲያ 18. ስለ ነቢዩ ﷺ ሲናገርም እንዲህ አለ «መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልላችሁም። ሩቅ ሚስጥርንም አላውቅም። መላዕክት ነኝም አልልም። ወደ እኔ የሚወርድልኝን መልዕክት ብቻ እንጂ ሌላን አልከተልም በላቸው። እውርና የሚያይ ይስተካከላሉን? አታስተነትኑምን! በላቸው።» አል አንአም 50.

ሁለተኛ፡- አምልኮቱ ከሸርክ መቀላቀል የጸዳ መሆን አለበት፤ ቁርአን እንዲህ አለ «መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! እኔ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነኝ የሚል መልዕክት ወደ እኔ የሚወረድልኝ መሰላችሁ ሰው ነኝ። እናም ከኔታው ጋር መገናኘት የሚፈልግ ሰው ሁሉ መልካም ሥራን ይሥራ። በኔታውም መገዛት ላይ አንድንም አያጋራ በላቸው» አል ከህፍ፡110.

መልካም ስራ ማለት ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ሲሉ ተናግረዋል፡-«አላህ ውጫዊ አካላችሁን እና ገንዘባችሁን አይመለከትም። ግና ልቦናችሁን እና ተግባራችሁን ነው የሚመለከተው»

አምልኮት የሸርክ ነገር አንዲት ነገር እንኳን ከተደባለቀ ባት ያፈርሰዋል፤ ቁርአን እንዲህ አለ «በአላህ ባጋሩም ኖሮ ይሰሩት የነበሩት መልካም ተግባር ሁሉ ለእነርሱ በታበሰ ባቸው ነበር።» አል አን ዓንም 88. ቁርአን እንዲህ አለ

መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! እናንተ መሃይማን ሆይ ! ከአላህ ሌላን እንድንዝ ታዘኛላችሁን? በላቸው። መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! ብታጋራ ስራህ በእርግጥ ይታበሳል። በእርግጥም ከከሃይማኖቹ ትሆናለህ በማለት ወደ አንተና እኔ ከአንተ በፊት ወደ ነበሩት ሰዎች በእርግጥ ተወርዷል። መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ይልቅ አላህን ብቻ ተገዛም። ከአመስጋኞችም ሁን» አዝ-ዙመር 65-66. ሰሰተኛ፡-አምልኮ ነብዩ (ﷺ) ባስተማሩትና በፈጸሙት መሰረት ብቻ መሆን አለበት። ቁርአን እንዲህ አለ «ኢብራሂምና እነዚያ ከእርሱ ጋር አብረው የነበሩት ምዕመናን ለእናንተ መልካም አርአያ ናቸው »አል ሙምተ ሂና 4 .እንዲህም አለ«ከእናንተ መካከል አላህንና የመጨረሻውን ቀን ለሚፈራ ሰው ሁሉ እነርሱ መልካም አርአያዎች አሉለት» ሙምተሂና 6. እንዲህም አለ «እማኞች ሆይ ፣ከእናንተ መካከል አላህንና የመጨረሻውን ቀን ለሚፈራና አላህንም በብዙ ለሚያወሳ ሰው ሁሉ በአላህ መልዕክተኛ መልካም /መከተል/አርአያ አለለት» አል አህዛብ21.

እንዲህም አለ «መልዕክተኛው የሰጣችሁን ሁሉ ማንኛውም ነገር ያዙት። የከለከላችሁን ነገር ሁሉም ተከልከሉ» አልህሸር 7.ነቢዩ ﷺ «የእኛ መመሪያን ባልተከተለ መልኩ የጠፈፀመ አምልኮ ሁሉ ተቀባይነት የለዉም» ሙስሊም. ብለዋል። እንዲህም ብለዋል።ነቢዩ ﷺ «እኔ እንደሰጠድኩ ስንዱ.....» ብለዋል። ነቢዩ ﷺ «ሐጃችሁን ከኔ ተማሩ...» ሙስሊም. ብለዋል።አራተኛ፡-አንዳንድ አምልኮቶች በወቅት፣ በልክ የተገደቡ እና መጨመርም ሆነ መቀነስ የማይቻልባቸው አሉ፤ ለምሳሌ፡-

1-ሶላትን አስመልክቶ ቁርአን እንዲህ አለ «...ሶላት በምዕመናን ላይ በጊዜያት የተወሰነች ግዴታ ናትና»አን ኒሳእ 103.

2-ሐጅን አስመልክቶ፡-ቁርአን እንዲህ አለ «ሐጅ የሚፈፀመው በተወሰነለት ወራት ዉስጥ ብቻ ነው» አል-በቀራህ 197

3-ያምን አስመልክቶ፡-ቁርአን እንዲህ አለ «ከእናንተ መካከል ወሩን ያገኘ ሰው ይፀመው። በሽተኛ ወይም በጉዞ ላይ የሆነ ሰው ካፈጠረ ከሌሎች ቀናት ባልያማቸው

ቀናት ልክ ቁጥሮችን (በልኩ) መገም አለበት» አል በቀራ 185.

እነዚህ አምልኮቶች ከዚህ በላይ በተደነገጉት መሰረት እንጂ ከዚህ ውጪ በሆነ ሰአታትና ስርአቶች ብንፈጽማቸው ተቀባይነት የለላቸውም።

አምስተኛ፡- አምልኮት ሁሉ አላህን በመውደድና ለሱ በመተናነስ እሱን በመፍራትና ከሱ ተስፋ በማድረግ ላይ የተመሰረተ መሆን አለበት። ይህን አስመልክቶ ቁርአን እንዲህ አለ «እነዚያ እነርሱ የሚገዟቸው እራሳቸው ማንኛቸውም ወደ አላህ በጣም ቀራቢ ለመሆን ወደ ጌታቸው መቃረቢያን ሥራ ይፈልጋሉ። » አል ኢስራአ 57. እንዲህም አለ «እነሱ በበጎ ስራዎች የሚቻሉ ከጃዮችና ፈሪዎች ሆነው የሚለምኑንም ነበሩ። ለእኛ የሚተናነሱም ነበሩ» አል አንቢያ 90. እንዲህም አለ «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ !:- አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ እኔን ተከተሉኝ፡ : አላህ ይወዳችኋል ፡ ኃጢአቶቻችሁንም ለእናንተ ይምራልና። አላህ መሀሪ አዛኝ ነውና በላቸው። መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ!:- አላህንና መልዕክተኛውን ታዘዙ። ብትሸሹም (ቢሸሹ) አላህ ከሃዲያንን አይወድም በላቸው»

አሊ ዒምራን 31-32. በዚህ አላህን መውደድ ምልክቱ ምን እንደሆነ ተመልክቷል። ከነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) መንገድ ውጭ ሆኖ አላህን እወዳለሁ የሚል ሰው፤ አባባሉ ውሸት መሆኑንና ቁርአንና ሱናን በመከተል የሙሐመድን ሽሪዓ በቃሉና በተግባሩ እስካልተከተለ ድረስ አላህን መውደድ እንደማይችል የሚደነግግ አንቀፅ መሆኑን ኢብኑ ከሲር ተናግረዋል። አላህንና ነብዩ ሙሐመድን (ﷺ) መውደድ ማለት ቃላቸውን በመፈፀምና ከከለከሉት በመታቀብ ለትዕዛዛቸው ማደር ማለት ነው። የአላህ ሰዎችን መውደድ ማለት ደግሞ ምህረቱን ለእነርሱ መለገስ ማለት ነው። ፡ እናም አላህን የመውደድ ምልክት ቁርአንን መውደድ ነው። ቁርአንን የመውደድ ምልክት ደግሞ ነብዩ ሙሐመድን (ﷺ) መውደድ ነው። ነብዩ ሙሐመድን (ﷺ) መውደድ ደግሞ ሱናቸውን መከተል ነው። ስለዚህም አላህን መውደድ እውን የሚሆነው የእርሱ መልዕክተኞችን መታዘዝና ፈለጋቸውን በመከተል ብቻ ነው። አይሁዶች እኛ የአላህ ወዳጆች እና ልጆቹ ነን በማለታቸው ነው ይህ አንቀፅ የወረደው። ዋሂዲ። በነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ዘመን የተወሰኑ ሰዎች አላህን እንወዳለን በማለታቸው ነው ይህ አንቀፅ የወረደው። ከነጅራን የመጡ ክርስቲያኖች እኛ ዲሳን የምናከብረው እና የምንገዛው አላህን ለመውደድና ለማክበር ስንል ነው በማለታቸው ነው ይህ አንቀፅ የወረደው። በመካ የሚገኙ ጣዖታትን የምንገዛው ወደ አላህ እንዲያቃርቡን ነው በማለታቸው ነው ይህ አንቀፅ የወረደው። አላህ የአላህን መውደድ ምልክቶችንና ውጤቶቹን ነግሮናል። ምልክቶቹ መልክተኛውን መከተል፤ አላህን መታዘዝ እና መልዕክተኛውን መታዘዝ ናቸው። ፈሬዎች ደግሞ የአላህን ውዴታ ማግኘትና ምህረቱን ማረጋገጥ ከእዝነቱም ተስፋ ማድረግ ነው። ስድስተኛ፡-አምልኮት ለአቅም አዳም ከደረሱ አንስቶ እስከ አለተ ሞት ድረስ አይቆምም፤ ቁርአን እንዲህ «እናንተም ሙስሊሞች ሆናችሁ እንጂ አትሙቱ»አሊ ኢምራን 102. እንዲህም አለ «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! እውነቱም ነገር/ ሞት/ እስኪመጣልህ ድረስ ጌታህን ተገዛ»አል ሂጅር 99.

አምልኮ ብዙ አይነት ነው ምክንያቱም አምልኮ ማለት አላህ

የሚወዳቸውና የሚደሰትባቸውን ተግባራትም ሆነ አንደበቶች **ዉጫዊም ሆነ ዉስጣዊ** የሚያጠቃልል በመሆኑ ነው። ለምሳሌ ሶላት፤ ዘካ፤ ምዕና ሀጅ ከአምልኮ ተግባራት ዋና ተግባራት ናቸው። የኢስላም ማእዘናትም ናቸው። እንደዚህም መልካም ስነ ምግባርና መልካም ባህሪያት ከአምልኮ ባህሪያት ዉስጥ ናቸው። ለምሳሌ እውነት መናገር፣ ተአማኒነት፣ ለወላጆች ደግ መሆን፣ ዝምድናን መቀጠል፣ ቃልን ማክበር፣ መልካም ምክር መምከር፣ በደግ ማዘዝ፣ ከመጥፎ መከላከል፣ ጅሃድ፣ ለጎረቤት፣ ለየቲም እና ለምስኪን ደግ መዋል፣ ለእንሰሳ ማዘን፣ ድዓ ፤ ዚክር፤ ቁርአን መቅራት፣ የልብ ተግባራት፣ ማለትም አላህን መውደድ፣ መልክተኛውን መውደድ፣ አላህን መፍራትና ወደ እርሱ መመለስ፣ አምልኮትን ለሱ ፍጹማዊ ማድረግ፣ ለውሳኔው መታገስ፣ ለጸጋው ማመስገን፣ ቀድሩን መቀበል፣ በሱ ላይ ብቻ መመካት፣ ከረሀመቱ ተስፋ ማድረግ፣ ከቅጣቱ መፍራት እና ሌሎችም የዲን ተግባራት ሁሉ የአምልኮት ተግባራት አካል ናቸው። በአካል ከሚፍጸሙ ተግባራት የአምልኮ ተግባራት መካከል ሶላት ነው። ቁርአን እንዲህ አለ «ሰንድ፣ ወደ አላህም ተቃረብ።» አል አለቅ 19. ነቢዩም እንዲህ አሉ «የሰው ልጅ ወደ ጌታው በጣም የሚቀርብ በት ወቅት ሱጁድ ባደረገበት ቀወቅተ ነው። እናም ዱዓ አብዙ...» መሰረም. ኢንዲህም አሉ «ማንም ሰው ሶላት ላይ ሲቆም ከጌታው ጋር ነው የሚነጋገረው» ቡኸሬ. ሆኖም ይህ ሶላት ዛሬ ዛሬ ብዙዎች ዘንድ ከብደቱ ቀንሷል። ቁርአን እንዲህ አለ «ከእነሱም በኋላ ሶላትን ያንደሉ ከንቱ ፍላጎቶችንም የተከተሉ መጥፎ ትውልዶች ተተኩ። ገይ የሚባልን የገህነምንም ሸለቆ በእርግጥ ያገኛሉ። ግና ከእነሱ የተፀፀቱ በአላህ ያመኑ በጎንም ስራ የሰሩ ሰዎች ወደ ገነት ይገባሉ። ፣ አንዳችንም አይበደሉም» መርየም 59-60. እዚህ ላይ በጣም የሚገርመው ጉዳይ ደግሞ አንዳንድ ሰዎች

በትርፍ ጉዳዮች ላይ በጣም ሲሯሯጡ ሶላትን ግን ችላብለው መታየቱ ነው። ለምሳሌ ሶላትን ሳይሰግዱ ብዙ ሰዶቃዎችን የሚሰጡ፤ ዘካን በትክክል ሳይሰጡ ዑምራንና ሐጅን ሲደጋግሙ የምናያቸው ፤ ወላጆቹን ሳይቀር ቤተሰብን እያበላጩ ለዉጭ ሰው መልካም የሚመስሉ ብዙ ናቸው። ነቢዩ ቡኸሬና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ የፍትሃዊነትን ግዴታነት እንዲህ በማለት «አዋጅ ! ሁላችሁም እረኞች ናችሁ። ሁሉም ከተጣለበት ሀላፊነት ተጠያቂ ነው» አስተምረዋል። ለቤተሰብ ከሚደረጉ እንከብካቤዎች መካከል ዋናው በበጎ ነገር ማዘዝና ከመጥፎ ነገር መከላከል ዋናው ነው። በሶላት ላይ እንዲጠነክሩ ፤ ከሙዚቃ፣ ከመጥፎ ፊልሞችና ድራማዎች እንዲርቁ ፤ በመጥፎ አስተሳሰብ ላይ እንዳይገቡ ጎጂ ሱሶችን እንዳይለምዱ መጠበቅ ነው። ሆኖም አንዳንድ አባቶች እነዚህን ነገሮች በገዛ እጃቸው እያመጡ ለቤተሰብ ጠንቅ የሚሆኑ አሉ። ትክክለኛ የአላህ ባሪያዎች ግን ቤቶቻቸውን በዒባዳ ያንጻሉ። ቤተሰቦቻቸውን በዒባዳ ላይ እርአያ በመሆን ያበረታታሉ። ቁርአን እንዲህ አለ (እነዚያ ለጌታቸው በግን ባራቸው ተደፈዎችና ቋጫዎች ሆነው የሚያደሩት ሰዎች ናቸው። እነዚያ ጌታችን ሆይ! የገህነምን ቅጣት ከእኛ ላይ መልስልን ቅጣቷ የማያልቅ ነውና። የሚሉት ናቸው» አል ፉርቃን 64-66.

በይበልጥም አላህን ቤተሰቦቻቸውን እንዲያስተካክልላቸው ጧት ማታ ይለምናሉ። ቁርአን እንዲህ አለ «እነዚያ ጌታችን ሆይ ! ከሚስቶቻችንና ከዘሮቻችን ለዓይኖች መርጊያን ለእኛ ስጠን አላህን ለሚፈሩትም መሪ አድርገን የሚሉ ናቸው»

አልፋርቃን 74.

አምልኮ በአጭር የሚገደብ ጉዳይ አይደለም። የምላሽን እንቅስቃሴ፣ የሰብን ዝንባሌ፣ የአካልን ተግባራት ሁሉ ሌላውቀርቶ ሙብላት መጠጣት እና መተኛት እንኳን ሳይቀር ዒባዳ ከታሰበበት ዒባዳ ይሆናል። የወሴብ ግን ኙነት እንኳን በሐላሉ ከሐራም ለመጠበቅ ከታሰበበት አጅር አለው። ይህን በተመለከተ የአላህ መልዕክተኛ ﷺ እንዲህ አለ «ጥቂት የአላህ መልዕክተኛ ሰሐባዎች ለነቢዩ የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ሃብታሞች በምንዳ በለጡን፣ እኛ እንደምንሰግደው ይሰግዳሉ፤ እኛ እንደምንመው እነሱም ይመጣሉ፤ ከሃብታቸው ትሩፋትም ይመጡታሉ አሏቸው። (ነብዩም) እንዲህ ሲሉ መለሱላቸው፡- “አላህ ለናንተስ የምትመጡትን አላደረገላችሁምን? በእርግጥ እያንዳንዱ ተስቢሕ (አላህን ማጥራት) ምፅዋት ነው። እያንዳንዱ ተክቢር (የአላህን ትልቅነት ማውሳት) ምፅዋት ነው። እያንዳንዱ ተሕሚድ (አላህን ማመስገን) ምፅዋት ነው። እያንዳንዱ ተሀሊል (የአላህን አንድነት ማውሳትም) ምፅዋት ነው። አንዳችሁ የሐላል (ሕጋዊ) ግብረ-ሥጋ ግን ኙነት ቢያደርግ ይህም ምፅዋት ነው።” “ስሐቦችም አንዳችን የግል ስሜቱን ቢያረክ እንዴት በሱ ምንዳ ያገኛል?” ሲሉ ጠየቁ። ነብዩም “አንድ ሰው በብልቱ ሐራም (ሕገ-ወጥ) ቢሠራ ወንጀል አይሆንምን? እንደዚሁም በብልቱ ሐላል (ሕጋዊ) ግብረ-ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ ምንዳ ያገኛታል” አለ። (ሙስሊም ዘግበውታል)።

እንዲህም አለ “ፀሀይ በወጣችበት ቀን ሁሉ የማንኛውም ሰው መገጣጠሚያዎች ሰደቃ (ምፅዋት) ማቅረብ አለባቸው። በሁለት ሰዎች መካከል በትክክል ብትፈርድ ሰደቃ ነው። አንድን ሰው በመጓጓዣው ላይ ብታወጣው፣ ዕቃውንም ብትጭንለት ሰደቃ ነው። መልካም ንግግርም ሰደቃ ነው። እያንዳንዱ ወደ ሰላት የምታመራ እርምጃም ሰደቃ ነች። ከመንገድ ላይ ጎጂ ነገሮችን ማስወገድም ሰደቃ ነው” (በ-ኸሪና ሙስሊም)።

ዒባዳዎችን ከሚያበላሹ ወይም ከሚያጎሉ ነገሮች

መጠንቀቅ ግድ ነው። ይህም ማለት፡-
1-ከሺርክ መራቅ ነው።

2-ከቢድዓ መጠበቅ ያስፈልጋል።

3-ሰዎችን ከመበደልም ራስን መጠበቅ የግድ ነው። ይህ ካልሆነ ግን ነቢዩ « ከሰዎች መካከል የቂያማ እለት እንደጋራዎች የገዘፉ ስራዎችን ይዘው የሚመጡና አንዱን ደብድቦ፣ ሌላውን ሰድቦ፣ ሌላውን ገንዘብ በልቶ የሚመጣና ከዚያም ለዚህኛው ከመልካም ተግባሩ ፤ ለዚያናዉም እንዲሁ ተነስቶ ይወሰደበታል። በጎ ተግባሩ በደሎቹን ሳይከፍሉ ካለቁ ደግሞ ከተባዳዩች ወንጀሎች ተነስቶ በሱላይ ተጭኖ ወደ ጀህነም ይወረወራል» እንዳሉት ነው የሚሆነው።

4-እንደዚሁም በድንገት ከሚያመልጡ ማጥፎ ንግግሮች መጠንቀቅ ግድ ነው። ነቢዩ ﷺ «አንድ ሰው ምንም ትኩረት ሳይሰጠው አላህን ከሚያስቀይሙ ንግግሮች በተናገረው ምክኒያት ከምስራቅ እስከ ምዕራብ ካለው ርቀት ያራቅ በጀህነም ዉስጥ እንድህ ወረወረ ነግረዉናል።

5-ምቀኝነትን መራቅ ግድ ነው። ምክኒያቱም ነቢዩ ﷺ «ምቀኝነት የበጎ ተግባርን ወርታዎች እሳት ሳርን እንደሚበላው ሁሉ ይበለዋል» ብለዉናል። ስለዚህ የአምልኮ መስፈርቶችን በትክክል በመረዳት በጥንቃቄ መፈፀም ይኖርብናል። ይህ ካልሆነ ግን የልፋታችን ዋጋ አላህ እንዳለው «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ፣ በሥራዎች በጣም ከሳሪዎቹን እንንገራችሁን ? በላቸው። እነዚያ እነሱ ሥራን የሚያሳምሩ የሚመስላቸው ሲሆኑ በቅርቢቱ ህይወት ሥራቸው የጠፋባቸው ናቸው። እነዚያ እነርሱ በጌታቸው ማስረጃዎችና በመገናኘቱ የካዱት ናቸው ሥራዎቻቸውም ተበላሹ። ለእነርሱም በትንሳኤ ቀን ሚዛንን አናቆምላቸውም። ነገሩ ይህ ነው። በከህደታቸው አንቀጾቹንና መልዕክተኞቹንም መሳለቂያ አድርገው በመያዛቸው ፍዳቸው ገህነም ነው» አል ከህፍ፡ 103-106.

እንዳለው እና መልዕክተኛው (ﷺ) ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ «ማንም ሰው በጉዳያችን ላይ በኢስላም ከርሱ ያልሆነን አዲስ ነገር ካመጣ አዲሱ ነገር ውድቅ ነው» እንዳሉት ሁሉ ከሳራ ይሆናል» አላህ ከከሳራ ይጠብቀን።

የክህደትና የሽርክ አደገኝነት

ክህደትና ሽርክ በአላህ ዘንድ በጭራሽ አይማርም። የወንጀሎቹ ሁሉ አደገኛውም ክህደትና ሽርክ ነው። በቁርአንና በሐዲስ ዉስጥ በብዛት ከተጠቀሱት ወንጀሎች ዋና ዋናዎች ክህደትና ሽርክ ናቸው።

ሁ-ክህደት

ክህደት ማለት፡-የአላህን ህልዉና መኖር ሙሉ በሙሉ የካደ፤ ወይም ከስሞቹ ወይም ከባህሪያቱ ወይም ከተግባሩ አንዱንም ቢሆን የካደ፤ ወይም በነቢያት ላይ ካወረዳቸው መፅሐፍት ከፊሉንም ቢሆን ወይም የአምልኮት ተግባራት፤ ወይም ከኢማንም ሆነ ከኢስላም ማዕዘናት አንዱንም ቢሆን የካደ፤ ለምሳሌ መልዕክትን የካደ፤ ወይም ሞቶ መነሳትን፤ ወይም ጀነትን ወይም እሳትን፤ ወይም ግዴታ ከሆኑት የአምልኮ ተግባራትም ሆነ ሌሎችንም መለኮታዊ ህግጋትን ማስተባበል፤ ለምሳሌ ሶላትን መካድ፤ ወይም ዘካን፤ ወይም ሐጅን፤ ወይም ዝምድና መቀጠልን፤ ወይም የዝሙትን ሐራምነት፤ ወይም የኸምርን ሐራምነት፤ የዉጤትን ሐራምነት፤...በዚህ መልኩ የካደ ሁሉ ስሙ ከሃዲ ነው። ከዚያም ይህ ሰው ከአላህ ምህረት የማገኘት እድል የለዉም። የሙስሊሙ ማህበረሰብም አካል አይደለም። የክህደትን አደገኝነት ከሚጠቁሙ የቁርአን አናቅፅ መካከል አላህ እንዲህ አለ፡-

1- «እነዚያ የካዱት ሰዎች ግን ረዳቶቻቸው ጣኦታት ናቸው። ከብርሃን ወደ ጨለማ ይመሯቸዋል። እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው» አልበቀረህ 254.

2-እንዲህም አለ፡- (ከሐዲያንም ለእነርሱ ብርቱ ቅጣት አለ ላቸው።) አሹራ 26.

3-እንደዚህም አለ፡-«መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! እነዚያ በአላህ ብቸኛ አምላክነት፣ በእንተ መልዕክተኛነትና በአላህ አንቀጾች የካዱ ሰዎች ሁሉ ብታስጠነቅቃቸውም ባታስጠነቅቃቸውም ለእነርሱ ሁሉም እኩል ነው። ምንም ለውጥ አያመጣም አያምኑምና። አላህ እነዚያ እውነትን እያወቁ የካዱ ሰዎችን በልቦቻቸው ላይና በመስሚያቸው ላይ አትሞባቸዋል። በዓይኖቻቸው ላይም መሸፈኛ አለ፡ ፡ ለእነርሱ በሲኦል ውስጥ ከባድ ቅጣት አለባቸው) አል በቀረህ 6.

4-እንደዚህምአለ «እነዚያ በአላህና በመልዕክተኞቹ የሚከዱ፤ በአላህና በመልዕክተኞቹም መካከል መለየትን የሚፈልጉና በከፊሉም እናምናለን በከፊሉ ደግሞ እንከዳ ለን የሚሉ ሰዎች ሁሉ በዚህ መካከል መንገድን ሊይዙ የሚፈልጉ። እነዚያ በእውነቱ ከሐዲያን እነርሱ ብቻ ናቸው። ለከሐዲያንም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል» አን-ኒሳእ 151.

5-እንዲህም አለ «ከኢስራኤል ልጆች መካከል እነዚያ በአላህ የካዱ ክፍሎች በዳውድና በመርየም ልጅ በዲሳ ምላስ«መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! ከእነርሱ መካከል ብዙዎቹን ከእነዚያ በአላህ ከካዱት ሰዎች ጋር ሲወዳጁ ታያለህ። በእነርሱ ላይ አላህ የተቆጣጠረው በመሆኑ ለእነርሱ ነፍሶቻቸውን ያስቀደሙት ስራ በጣም ከፋ! እነርሱ በጥፋት ውስጥ ዘወታሪዎች ናቸው» አልማኢደህ 80.

ከሃዲያን አመፀኞች ለመሆናቸው ቁርአን እንዲህ ይላል። (...ከዚያም በኋላ በሱ የካዱ ሰዎች እነዚያ አመፀኞች ማለት እነሱ ብቻ ናቸው) አን-ኑር 55.

6-ከሃዲያን የግፈኞች ሁሉ ግፈኞች እንደሆኑ በመግለፅ (በዳዩቸ ማለት ከሐዲያን ብቻ ናቸው)

5- ወደ ገሀነም እንደሚነዱ፡-መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! እነዚያ በአላህ ለካዱ ሰዎች በቅርብ ጊዜ ትሸነፋላችሁ። ከእዚያ ገሀነም ትሰበሰባላችሁ። ምንጣፊቱም ገሀነም ምን ትከፋ በላቸው። 3:12-13.

6-መመለሻቸው ገሀነም እደሆነ፡-መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! የእነዚያ በአላህ የካዱ ሰዎች በየሀገሮች መንፈሳዎች አይገረምህ። አነስተኛ ጥቅም ነውና። ከእዚያ መኖሪያቸው ገሀነም ናት። ገሀነም ደግሞ ማረፊያነቷ ምን ትከፋ። አሊ. ዲምራን:196-198.

8-የአላህ ጠላት መሆናቸውን በግልፅ ማወጅ፡-እነዚያ በአላህ የካዱ ሰዎች ይህንን ቁርአን አታዳምጡ ታሸንፉም ዘንድ ሲነበብ በእሱ ውስጥ ተንጫፎ አሉ። እነዚያንም በአላህ የካዱ ሰዎች ብርቱን ቅጣት እናቀምሳቸዋለን። የዚያም ይሰሩት የነበሩትን መጥፎውን ምንዳ እንመነዳቸዋለን። ይህ የአላህ ጠላቶች ፍዳ ነው። እሳት በውስጧ በእነርሱ የዘላለም መኖሪያ አገር አላቸው። በአንቀጾቻቸው ይክዱ በነበሩት ምንዳ ይመነዳሉ። 41: 26-28

8-ከአላህ የሚደበቁ አለመሆናቸውም፡-እነዚያ አንቀጾቻችንን የሚያጣምሙ በእኛ ላይ አይደበቁም። የሚያጣምምና በእሳት ውስጥ የሚጣለው ሰው ይበልጣል? ወይስ በትንሳኤ ቀን ፀጥተኛ ሆኖ የሚመጣው ሰው? ያሻችሁትን ስሩ

ዋጋችሁን ታገናላችሁ። እርሱም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

ለ-ታላቁ ሽርክ ነው። እሱም ፡-ለአላህ በሩቡብያ፤ በአሉሁያ እና በአስማ ወሚፋቱ ላይ አጋርን ማበጀት ነው። ፡ ማለትም ከአላህ ውጪ ያለ አካል ወይም ከአላህ ጋር፤-ፈጣሪ፣ ሊመለከ የሚገባው አካል፤ አልያም እሱን በስም እና በባህሪ የሚመሠሰው አለ ብሎ ማመን ሢሆን ይህንን እምነት ያራመደው ግለሠብ ሁሉ ሙሽሪክ ይባላል። ሆኖም ሽርክ በሶስት ይከፈላል፡-እነሱም፡- ትልቁ ሽርክ፣ ትንሹ ሽርክ እና ድብቁ ሽርክ ናቸው።

የትልቁ ሽርክ ትርጉም ፡- ከአላህ ውጪ ያለ አካል (ነብይንም ፣ መላይካም ፣ ወልይም...) ከአላህ ጋር (በውዴታ ፣ በፍራቻ ፣ በመታዘዝ እንዲሁም በሌሎች የኢባዳ ክፍሎች) እኩኩል ማድረግ ነው።

የታላቁ ሽርክ አይነቶች

1-በሩቡብያው ማጋራት ሲሆን፡-እሱም ከአላህ ውጪ ወይም ከአላህ ጋር ፈጣሪ፣ ነገራቶችን የሚያስተናገር፣ የሚሠጥ፣ የሚጎዳ፣ የሚጠቅም... አለ ብሎ ማመን፤ ወይም የአላህን ፈጣሪነት፣ መጋቢነት ፣ ተንከባካቢነት ... ማስተባበል ነው። ይህም ትልቁ ሽርክ ይባላል ይህ የሽርክ አይነት በሁለት መልኩ ሊከሠት ይችላል።

1 የአላህን ጌትነት ሙሉ በሙሉ ከአላህ መሻር ነው። ይህ የሽርክ አይነት ከተወሠኑ ወሰኖች በቀር ሌላው ህብረተሠብ ላይ የሚስተዋል የሽርክ አይነት አይደለም።

2 -የአላህን ፈጣሪነት አምኖ ከአላህ ጋር ሌሎች ፈጣሪዎች፣ ተንከባካቢዎች አለ ብሎ በማሠብ ከአላህ ውጪ ያሉ አካላትን እንደ መልዕክ፣ ነቢያት፣ ቀብር፣ ጣኦት እና ለመሣሰሉ ሌላው ብቻ መሠጠት የነበረበትን አምልኮ አሳልፎ መስጸት ነው። ከአላህም ጋር እኩል መብት እንዳላቸው አድርጎ ማሰብ ነው። ይህ የሽርክ አይነት ዛሬ ላይ አንዳንድ ሙስሊም ነን ብለው ከሚሞግቱ ግለሠቦች ዘንድ ሳይቀር የሚገኝ የሽርክ አይነት ነው የተለያዩ ወልይ ብለው የሚ

ያስቧቸው ሠዎች ቀብር ጋር በመሄድ ሪዝቅ እንዲያሠፋ ላቸው፣ ልጅ እንዲሠጣቸው፣ ከመጥፎ እንዲጠብቃቸው ጥሩ ነገር እንዲሠጣቸው... ይለምኗቸዋል። ይህም ከአላህ ውጪ ልጅ የሚሠጥ፣ የሚጠብቅ፣ ሪዝቅ የሚያሠፋ አለብሎ ከማሠባቸው የተነሣ ነው።

2 በስም እና በባህሪያት ማጋራት ነው። ይህንንም የሸርክ አይነት በሁለት ክፍል መመልከት እንችላለን፡-

- ትርጉም አልባ በማድረግ ወይም በማራቆት ሲሆን፡- አላህ ስለራሱ የተናገረውን እና በመልዕክተኛው አንደበት እንዲደርሰው ያደረገውን ስሞቹና ባህሪያቱን እንደተባለው አምኖ መቀበል የከበዳቸው አንዳንድ ጠማማ አንጃዎች የአላህ ስምና ባህሪያትን ይመሳሰላሉናልን በሚል ስጋት ከአላህ እንደሻሩት ማለት ነው።

-በስሙ እና በባህሪው ለአላህ አምሳያን (ቢጤን) በማበጀት ፡- አላህ እራሱ የተነጠለበትን ስም እና ባህር ከእርሱ ፍጥረት ጋር የሚያመሳሰል ነው።

3 በአምልኮ ማጋራት፡- ይህን የሸርክ አይነት ለሦስት ከፋፍ ለን መመልከት እንችላለን።

ስለ ሺርክ አስከፊነት አላህ እንዲህ ብሏል።

1-«መስጊዶች የአላህ ብቻ ናቸው። በመሆኑም ከአላህ ጋር ማንንም አታምልኩ» (አል-ጅን 18)

2-«ጌታችሁ አላህ ይህ ነው። ንግሥና የርሱ ብቻ ነው። እነዚያ ከርሱ ሌላ የምታመልኩቸው ቅንጣት ያህል ኃይል የላቸውም። ብትጠሯቸውም ጥሪያችሁን አይሰሙም። ቢሰማችሁም ምላሽ አይሰጧችሁም። የትንሳኤ ቀንም የና ንተን ማጋራት ይከዳሉ። (የሰው ልጅ ሆይ) ሁሉንም ዐዋቂ እንደሆነው አምላክ አድርጎ ማንም አይነግርህም» (ፋጢር 13-14)

3-«ከአላህ ጋር ሌላን አምላክ የሚያመልክ ለዚህ (ድርጊቱ) (ቅንጣት) መረጃ የለውም። ምርመራውም ከጌታቸው ዘንድ ነው። እነሆ ከሐዲያን ስኬትን ፈጽሞ አያገኙም»

(አል-ሙአሚኑን 117) ይህን መልእክት ያዘሉ የቁርአን አንቀጾች-በዙናቸው። ይህ ድርጊት የቁረይሽ ከሐዲያንና የሌሎች የጥንት ጣኦታውያን ድርጊት ነው። አላህ መልእክተኞችን ሁሉ የላከውና መጽሐፍትን ያወረደው ይህን የሸርክ ተግባር ለማስጠንቀቅ ነው።

4-መልዕክተኞችን አላህን ብቻ እምልኩ ጣዖታትንም ተከልከሉ» (የሚል መልዕክት አሰይዘን በሁሉም ህዝቦች ውስጥ በእርግጥ ላከን»)(አል-ህሀል 36)

አላህ በነዚህ አንቀጾች መልእክተኞችን የላከውና መጽሐፍትን ያወረደው የሰው ልጆች በብቸኝነት እንዲያመልኩትና ሌላን አካል በአምልኮ ማለትም በዱዳ እገዛ በመጠየቅ፤ በመፍራት፤ ተስፋ በማድረግ፤ በሰላት፤ በጾም፤ በእርድና በሌሎችም ኢባዳዎች እንዳያጋሩ ነው። የቁረይሽ ጣኦታውያንና ሌሎችም ለመልክተኞችና ለሌሎች የአውነት ተጣሪዎች ወልዮችን ወደ አላህ እንዲያቃርቡን እንጅ አና መልካቸውም ይሉ እንደነበር ነግሮናል። ይህም ማለት ወደ አምላክ ያቃርቧቸዋል፤ አማላጅ ይሆኗቸው ዘንድ አመለካከት እንጅ ይፈጥራሉ፤ ሲሳይ ይለግሳሉ ፤ፍጥረተኛው መን ይመራሉ ያስማራሉ የሚል እምነት አልነበራቸውም። ፡ አላህ ግን ይህ እምነታቸው ሐሰት መሆኑን በመግለጽ ከሐዲያቸውን አረጋግጧል።

አላህ እርሱ ብቻ እንዲለመን አዟል። የሚለምኑትንም ለመሰማት ቃል ገብቷል። ከዱዳ የሚከራሩትን የተዋረዱ ሆነው ጆሃንም እንደሚገቡዝቷል። «ጌታችሁ፤- «ጥሩኝ፤ለጥሪያችሁ ምላሽ አሰጣለሁ። እነዚያ እኔን ከማምለክ የኮሩት ገሃንም ውስጥ የተዋረዱ ሆነው በእርግጥ ይገባሉ። » ብሏል። (ጋፊር 60)

የአላህ መልእክተኛ በሐዲያቸው ዱዳ ኢባዳ መሆኑን ገልፀዋል። ለኢብን አባስ እንዲህ ብለዋቸዋል፡-አላህን ጠብቀው ይጠበቀሁል አላህን ጠብቀው ከፊት ለፊትህ ታገኝዋለህ። ስትለምን አላህን ብቻ ለምን። እገዛ ስትሻም አላህን ብቻ ጠይቅ። (ቲርሙዚያ ሌሎችም ዘግበውታል) ለአላህ ባላንጣ የሆነን አካል እየተማፀነ የሞት እሳት ገቧ (ቡኻሪ)

ቡኻሪና ሙስሊም እንደዘገቡት ነቢዩ ከወንጀሎች ሁሉ ትልቁ የትኛው ነው? ተብለው ተጠይቀው ለአላህ ባላንጣ ማድረግ ሲሉ መልሰዋል።

ከአላህ ውጪ ሌላን አካል የተማፀነና እገዛውን የጠየቀ፣ ለዚህአካልየተሳለ፣ ያረደለት ወይም ከኢባዳዎች መሀከል አንዱን ለእርሱ ያዋለ የአላህ ባላንጣ አድርጎ ይዞታል። ፡ ነቢይ፤ ወልይ፤ ንጉስ፤ ጋኔን፤ ጣኦት ወይም ሌላ ነገር ሊሆን ይችላል። በህይወት ያለን ሰው አንዳች ቁሳዊና ተጨባጭ እገዛን መጠየቅ ግን ሽርክ አይሆንም። የተፈቀደነገርነው። አላህ በሙሳ ታሪክ ውስጥ እንዲህ በማለት እንደገለጸው፡-«ያ የርሱ ወገን የሆነው ከጠላቶቹ ወገን ከሆነው ሰው (ጥቃት) ያግዘው ዘንድ ጠየቀው። (አል ቀሶስ 15) እንዲህ ብሎዋል፡-(ክፉ ነገር እንዳይደርስበት) እየፈራ (እና) እየተጠባበቀ ከተማዋን ለቆወጣ። * (አል ቀሶስ 21) ሰውየው በጦርነትም ሆነ በሌላ ነገር በወንድሙ መታገዝ የተለመደና ተቀባይነት ያለው ነው። ሰዎች እርስ በርስ ይደግፋሉ። አንዱየሌላውን እገዛ ይሻል። የአላህ መልእክተኛ ማንንም መጥቀምም ሆነ መጉዳት እንደማይችሉ ይገልፁ ዘንድ አላህአዙዋቸዋል። እንዲህ ብሎዋል፡- «ሙሐመድሆይበል «እኔ የማመልከው ጌታዬን ብቻ ነው። በርሱ አንድንም(ኃይል)አላጋራም» በልም። «እናንተን መጉዳትም ማቅናትም አይቻለኝም። (አልጅን 20-21) «አላህ ከሻው በቀር ራሴን መጥቀምም ሆነ መጉዳት አልችልም። ፡ ሩቅ ምስጢሮችን የማውቅ ቢሆን ኖሮ መልካም ነገሮችን በብዛት በፈፀምኩ፤ክፋ ነገርም ባላገኘኝ ነበር። እኔ (ከሐዲ ያንን) አስጠንቃቂና እማኞችን አብሳሪ ብቻ ነኝ» በላቸው» (አልአራፍ 188) ይህን መልእክት ያዘሉ አንቀጾች በርካታ ናቸው። እነዚህ ሁለቱን ወንጀሎች እየፈፀመ የሞተ ሰው ከጀነት ተስፋ የለዉም።

ሀ- የጥሪ (የልመና ሽርክ) ((ከአላህ ውጪ ያለን አካል ጥሩን ነገር ያስገኛል አልያም መጥፎን ነገር ያስወግዳል በሚል እሣቤ መለመን ሽርኩል አክበር በመባል ይጠራል። ፡ አላህ እንዲህ ሢል መልእክተኛውን ይገስጻል” ከአላህ ውጪ የማይጠቅምህ እና የማይጎዳህን አትጣራ ይህንን ከሠራህ አንተ ከበደለኞች ነህ “ በሌላም አንቀፅ እንዲህ

ይላል “ከአላህ ውጪ ያለን አካል ከሚጣራ ይበልጥ የጠመመ ማን ነው? “

በዚሁ ስር ከሚካተቱት አንዱ በንያ ማጋራት ነው። አላህ እንዲህ ይላል « የዱንያን ህይወት እና ጌጣጌጥዋን ለሚፈልግ ሠው የሰራቸውን (ምንዳ) እሥ ውስጦ እንሞላላቸዋለን። እነሡም በሥ (በዱንያ) ውስጥ ምንም የሚጎድል ባቸው አይደሉም ፡ እነዚያ እነሡ በመጨረሻይቱ አለም ከእሣት በስተቀር ምንም የላቸውም ። በሥም ውስጥ የሠሩት ስራ ተበላሽ። በቅርቢቱ አለም የሠሩት ስራ ውድቅ ነው » ።((ሁድ 15 -16)

የትዕዛዝ ሽርክ :- ይህም የሽርክ አይነት ሠዎች አላህ ያዘዘውን ነገር ፤የተከለከለን ነገር ሢያደርጉ ወይም አላህ የከለከለውን የሚፈቀድ ሢያደርጉ የአላህን ማዘዝ እና መከልከል ወደ ጎን ትቶ የነሡን መቀበል ማለት ነው። አላህ እንዲህ ይላል «ቀሳውስቶቻቸውና እና ባህታዊያኖቻቸውን ከአላህ ውጪ ጌቶች አድርገው ያዙ ፣ የመርየም ልጅ መሢህም አንድን አምላክ ሊገዙ እንጂ አይደለም የታዘዙት ከእርሡ በቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም እነሡ ከሚያጋሩት የጠራ ነው)ተውባ 31. ይህም ማለት ለአዲይ ኢብኑ ሀቲም አልተገዛናቸውም እኮ ብሎ በጠየቃቸው ግዜ እነሡን መገዛት ማለት አላህን እያመፁ እነሡን መታዘዝ ነው ብለው እንዳብራሩት እንጂ እነሡን መለመን ማለት አይደለም።

በትንሹ ሽርክ እና በትልቁ ሽርክ መካከል ያለው ልዩነት :-
ትንሹ እና ትልቁን ሽርክ አንድ የሚያደርጋቸው ነገር ሁለቱም ለአላህ የሚገቡ ሙብቶችን ከሡ ውጫ ላለ አካል አሳልፎ መስጠት መሆኑ ነው ።

★ የሚለያቸው ደግሞ፡- ትልቁ ሽርክ በተውበት እንጂ እንደማይማር ሁሉም ኡለሞች አንድ አይነት አቋም ሲይዙ በትንሹ ሽርክ ላይ ግን ሁለት አይነት አቋም አላቸው ። እነሡም፡-

1 የአላህ ፍላጎት-ውስጥ ይገባል፤

2 በወንጀሉ ልክ ይቀጣል ትልቁ ሽርክ ስራን በአጠቃላይ ያበላሻል ትንሹ ሽርክ ግን በሠአቱ የተሠራውን የሽርክ ስራ ብቻ ነው የሚያበላሸው ፤

3-ትልቁ ሽርክ ከኢስላም ያስወጣል ትንሹ ግን አያስወጣም

4- ትልቁ ሽርክ እሣት ውስጥ ያዘወትራል ትንሹ ግን አያዘወትርም ፤

5-ትልቁ ሽርክ ደም እና ገንዘብ ሀላል ያደርጋል ትንሹ ደግሞ በተቃራኒው የሽርክ አደገኝነትን አስመልክቶ አላህ እንዲህ ብሏል፡-“አላህ እርሱ ጋር ተጋሪ መደረጉን ፈፅሞ አይምርም፡፡ ከዚህ በታች ያሉትን ጥፋቶች ግን ለሚሻው ሰው ይምራል”(አን-ኒሳእ 48).

-እርሡን በብቸኝነት እንድናመልከው እና ከእርሡ ውጪ ሌላን አካል እንዳንገነዝብ ከገለፀባቸው አናቅጦች መካከል ((አላህን ተገዙ በሡም ቅንጣት ታክል እንዳታጋሩ))

-ፍጡርን የፈጠረው እሱን በብቸኝነት እንዲያመልኩት መሆኑን በመናገር ከገለፀባቸው አንቀጾች መካከል ((የሠውንም ልጅ ሆነ ጋኔንን እኔን ሊገዙኝ እንጂ አልፈጠርኳቸውም))

3-መልዕክተኞችን የላከበትን ምክንያት በመናገር (በእርግጥ ወደ ሁሉም ህዝቦች አላህን ተገዙ ጣኦትንም አራቁ የሚሉ መልዕክተኞችን ልከናል))

4-በመፍጠሩ ብቸኛ በመሆኑ በመመለኩም ብቸኛ እንደ ሆነ በመናገር« ለፀሀይ እና ለጨረቃ አትሰገዱ ለዛ ለፈጠራቸው አላህ ሰገዱ። »

5-በስም እና በባህሪው ብቸኛ በመሆኑ በመመለኩም ብቸኛ መሆኑን በመናገር «ለአላህ መልካም የሆኑ ስምች አሉት በእነርሡም ለምኑት»

6- ከእርሡ ውጪ የሚመለኩ አማልክቶች ደካማ መሆናቸውን በመናገር እናንተ ሠዎች ሆይ! ምሳሌ ተደረገላችሁ

ለሡም አድምጡት እነዚያ ከአላህ ውጪ የምትለምኗቸው ቢሠባሠቡ ዝንብ መፍጠር አይችሉም ዝንብ የሆነ ነገር ቢወስድባቸው ማስጣል አይችሉም የሚለመነውም የሚለምነውም ደካማ ነው

7-ከእርሱ ውጪ ያለን አካል የሚገዙትን ሠዎች ጅል መሆናቸውን በመናገር «ከአላህ ውጪ የማይጠቅማችሁን እና የማይጎዳችሁን ትገዛላችሁን? ለእናንተ እና ከአላህ ውጪ ለምትገዟቸው “ኡፍ! “ አትገነዘቡምን?»

8 የሙሽሪኮች መጨረሻ የከፋ መሆኑን በመናገር «የቂያማ ቀን እናንተ በማጋራታቸው (ተጋሪዎች) ይከዳሉ እንደ ውስጥ አዋቂው ማንም አይነግርህም» በማለት እና ሌሎች መንገዶችንም በመጠቀም አላህ በብቸኝነት መመለክ እንዳለበት እንዲሁም ከሡ ውጪ ያሉ አካላትን ማምለክ እንደሌለ ብን ያስተምረናል፡፡

ከትንሹ ሽርክ ምሳሌዎች

ከንግግራዊ - ከአላህ ውጪ ባለ መማል; አንተና አላህ ከፈቀዳችሁ ብሎ መናገር ይመስል ነው፡፡

ከተግባራዊ :-በገድ ማለት ማመን; ወደ ጠንቋይ ዘንድ መሔድ; ህርዝን ማንጠልጠል ይመስል ነው፡፡

ከልባዊ:-እዩልኝ እና መሠሎቼ;ናአው፡፡ ሆኖም ትንሹ ሽርክ ከእምነት ጋር ከተቆራኘ ወደ ትልቁ ሽርክ የሚሸጋገርበት ሁኔታ ይፈጠራል፡፡

ተውሒድን ማረጋገጥና የላኢላሃ ኢላላህን መስፈርቶች ማሟላት ግዴታ እንደሆነብን ሁሉ ሽርክን መፍራትና በየትኛውም መንገድ እንዳይጠቃን መጠንቀቅ ግድ ይለናል፡፡ የሽርክ ዓይነት ሁሉም ትልቁም ትንሹም ትልቅ በደል ነው፡፡ አላህ ሁሉንም ወንጀሎች ይምራል ሽርክ ሲቀር፡፡ ከሽርክ ላይ የወደቀ አላህ ጀነትን እርም አድርጎበታል፡፡ መኖሪያ ውም እሳት ነው፡፡ እናም እምነትን የሚንዱ ጉዳዮች ብዙ በመሆናቸው በዚህ አጭር ፀሐፍ ማጠቃለል ባይቻልም

ከዚህ በታች ያሉትን እንመልከት ::

1-ከነሐስ፣ ከመዳብ፣ ከብረት ወይም ከቆዳ የተሰራን አንዳች ነገር መከራን ለመከላከል፤ ወይም ለማስወገድ ሲሉ በአካል ላይ ወይም በሰውነት ላይ ማንጠልጠል ሽርክ ነው።

2.ሽሪዓዊ መሠረት የሌለውን መንፈሳዊ ሕክምና (ሩቃ) ማድረግ ወይም ማስደረግ፣ እንዲሁም መንፈሳዊ ሕክምና የሚባለው ትርጉም አልባ ፅሁፎችን፤ ወይም ግልጽ መልዕክት የሌላቸውን ቃላት ያካተተ፤ ወይም ደግሞ በሽታን ለማስወገድም ይሁን ድግምትን ለማስፍታት በአጋንንት መታገዝ፤ ወይም ሂርዝን ማንጠልጠልን ሁሉ ያጠቃልላል። ሂርዝ ማለት ከሰው ወይም ከእንስሳት ላይ የሚንጠለጠል መሠረት አልባ ንግግሮች የተጻፉበት የቁርአንና የሐዲስ ቃላት የተከተቡበት የሚንጠለጠል ነገር ሲሆን ይህ ሁሉ ለሽርክ ምክንያት ይሆናል ከሚባሉ ነገሮች አንዱ ነው። የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል።“ሩቃ፣ ሂርዝና መስተፋቅር ሽርክ ናቸው” አህመድና አቡዳወድ.

3-ከሰው ዓይን ወይም ከክፉ ነገር ይከላከላል በሚል እምነት የአላህን ስም ወይም አያተልኩርሲ የሰፈረበትን ቁራጭ ወረቀት፣ ወይም ነሐስን፤ ወይም ብረትን ማንጠልጠል ወይም ከመኪና ውስጥ ማስቀመጥ የሽርክ አካል ነው። በመዳፍ ውስጥ የተጻፈ የቁርአን መልዕክት፣ ወይም ደግሞ የአይን ስዕል የሰፈረበትን ነገር ማስቀመጥም እንዲሁ የሰው ዓይን ይከላከላል የሚል እምነት ከታከለበት ሽርክ ይሆናል። የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል።-“አንዳች ነገርን ያንጠልጠል ሰው ሁሉ ለርሱው ይትተዋል”(አህ መድ፣ ቲርሚዚና ሐኪም)

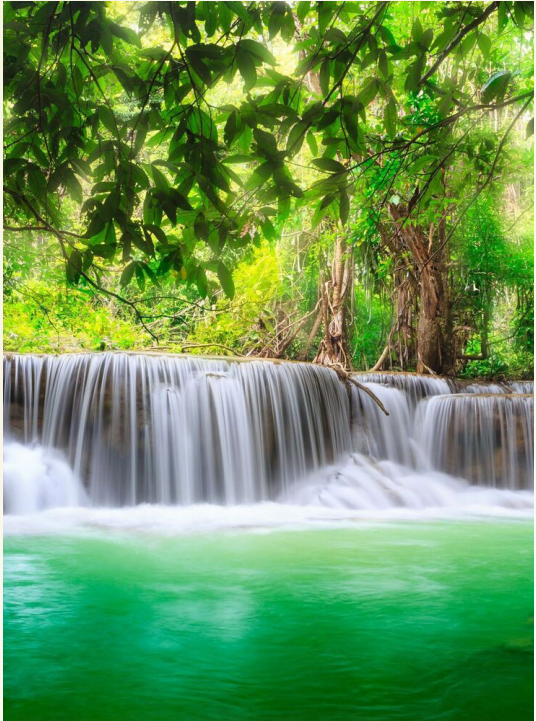
የሽርክ ክፋነት

ሽርክ የበደሎች ሁሉ ትልቁ በደል ነው።- ምክንያቱም በደል ማለት ፡-አንድን ነገር ያለ ቦታው ማስቀመጥ ማለት ነው። አሁንም አላህ ብቻውን ፈጥሮ ሌላን ምንም ያልፈጠረን

አካል ከአላህ ጋር አስጠግቶ ከማምለክ በላይ የባሰ ምን በደል አለና አላህ እንዲህ ይላል «ሽርክ ታላቅ በደል ነው» (ሉቅማን 13)

ሽርክ ምህረት የሌለው እርኩስ ወንጀል ነው።-ከሽርክ በታች ያሉ ወንጀሎች ምንም ያክል የበዙ ቢሆኑም እንደ አላህ ፍላጎት ይወሰናሉ ለፈለገው ይምራል የፈለገውን ደግሞ ይቀጣል። ሽርክ ግን አማራጭ ውስጥ የሚገባ አይደለም ((ምህረት የሚባል ነገር የለውም)) አላህ እንዲህ ይላል «አላህ በሱ የሚያጋራውን አይምርም ከሽርክ ውጪ ያለውን ለሻው ሠው ይምራል» (አን-ኒሣአ 48)

ሽርክ መልካም ስራን ያብሣል። ስለዚህ ጉዳይ አላህ እንዲህ አለ። «በእርግጥ ወደ አንተና ከአንተ በስተፊት ወደ ነበሩት መልዕክት አስተላለፍናል ብታጋራ ስራህ በሙሉ ከአንተ ይታብሣል ከከሰሩትም ትሆናለህ» (ዙመር 65).

የሶላት ክብደት በኢስላም

ሶላት በአላህና በኛ መካከል ያለው ዋናው መገናኛ ችግር ነው። ሶላት የቋንቋ ትርጉሙ፡- ፀሎት፣ መለመን፣ መማፀን ማለት ሲሆን ሃይማኖታዊ ትርጉሙ ግን በአላሁ አክብር ተጀምሮ በአሰላሙ አለይኩም የሚጨረስ የአምልኮ ተግባር ነው።

ሶላት አላህ በሰዎች ላይ ግዴታ ካደረጋቸው ዋና ዋና ጉዳዮች መካከል አንዱ ከመሆኑም በተጨማሪ ከሁለቱ የምስክር ቃላት በመቀጠል በሁለተኛ ደረጃ ላይ የሚገኝ የኢስላም ማእዘን ነው።

ሶላት ባሪያን ከፈጣሪው ጋር የሚያገናኝ ጠንካራ መስመር ነው። በውስጡ አያሌና ወሳኝ የሆኑ የባርነት መገለጫዎች አሉት። በሶላት ውስጥ ባሪያው ጌታውን በግልፅ ቃል ይለ ምናል። በሚስጥርም ከሱ ጋር ያወራል። በምርጥ ቃላት እርሱን ያወድሳል። በስረዐቱ ሂደትም ባሪያው የነፍሱን ማንነት በግልጽ ያስታውሰበታል። የዚህችን አለም እውነታ በትክክል ይረዳበታል።

የዚህ አይነቱ ሶላት ሰጋጁ በአላህ ህግጋትና ድንጋጌዎች ላይም ፅኑ እንዲሆን ያስችለዋል። እናም ከግፍ፣ ከዝሙት፣ ከሀሜት፣ ከአሉ-ቧልታ፣ እና ከመሳሰሉት፣ ፀያፍ ተግባራት እንዲርቅ ያስተምረዋል። አላህ በቁርአን ይህንን ሁኔታ

እንዲህ ሲል ይገልፀዋል። «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! ከመጽሐፉ ወደአንተ የተወረደውን አንብብ። ሶላት ንም ደንቡን ጠብቀህ ስገድ። ሶላት ከመጥፎና ከሚጠላ ነገር ሁሉ ትከለክላለችና። አላህን ማውሳት ከመልካም ነገር ሁሉ በላጭ ነው። አላህም የምትሠሩትን ስራ ሁሉ ያውቃል» " አል-ዐንከቡት 45"

ኢማሙ ማሊክ በሙወጦ ሸንደዘገቡት ኡመር ኢብን አል ኸጣብም ወደ የግዛታቸው በጻፉት አንድ ደብዳቤ ላይ “ከሁሉ ነገራችሁ ሁሉ የሚያሳስበኝ ጉዳይ የሶላት ጉዳይ ነው፤ ሶላትን በደንብ ጠብቆ የሰገደ ሁሉ ዲኑን በደንብ ጠብቋል። ሶላትን ያጓደለ ሰው ግን ሌሎችን ለማጓደሉ አያ ጠራጥርም” /“ሶላትን የተወ ሰው በኢስላም ምንም ድርሻ የለውም” /ብለዋል።

የሰዎች ከኢስላም ድርሻቸው ከሶላት ባላቸው ድርሻ ልክ ነው። ወደ ኢስላም ያላቸው ፍላጎት ከሶላት ባላቸው ልክ ነው። የግዴታ ሶላቶችን አያወቁ መተው ከታላላቅ ወንጀሎች ማለትም ከዝሙት፣ ከሌብነት፣ ወዘተ ሁሉ የበለጠ በመሆኑ በሙስሊሞች መካከል ምንም ልዩነት የለም። ፡ ከዚያም አልፎ ከኢስላም ውጭ ይሆናል በሚል ላይ ከፍተኛ ሙግት አለ። ይህንኑ አቋም አያሌ የቁርአንና የሀዲስ ማስረጃዎች እያጣቀሱ ህዝብን የሚያስተምሩ አንቱ

የተባሉ እውቅ አሊሞች ብዙ ናቸው። ቢያንስ ቢያንስ ሰዎች የሶላትን ነገር በከባድ ደረጃ እንዲያዩትና እንዲተገብሩት በሃይለኛው ያሳስባሉ። ወቅቱንና ስርአቱን ጠብቀው እንዲሰግዱ ይገፋፋሉ። አላህ በቁርአን እንዲህ አለ። «ነፍስ ሁሉ በሰራችው ስራ ተያዥ ናት። እኒያ መዝገባቸውን በቀኝ እጃቸው የሚሰጡት ብቻ ሲቀሩ። እነርሱማ በገ ነቶች ውስጥ ሁነው እርስ በራሳቸው ከአመፀኞች ሁኔታ ይጠያያቃሉ። ከዚያም ለእነርሱ እንዲህ ይሏቸዋል።። «በሰቀር ውስጥ ምን አገባችሁ ? ከሰጋጆች አልነበርንም። ፡ ለድሆችም የምናበላ አልነበርንም። እርግጠኛው ነገር ሞት እስከመጣብን ድረስ ከዘባራቂዎችም ጋር እንዘባርቅ ነበር። በፍርድ ቀንም እናስተባብል ነበርና ነው ይላሉ።። »ሰረቱል -ሙደሲር 38-47”

እንዲህም አለ «ሆኖም ቢፀፀቱ፣ ሶላትን በደንቡ ቢሰግዱና ግዴታ የሆነባቸውን የዘካ ምጽዋትን በትክክል ከሰጡ መን ገዳቸውን ልቀቁላቸው። አላህ መሀሪ፤ አዛኝ ነውና»አልተውባ 5.

ነብዩ ሙሐመድ(ﷺ)ካለፉ በኋላ አቡበክር ኸሊፋ ሲሆኑ፤ከወረቦች መካከል በአላህ ካመነው ክፊሉ አላህን ካደ፤ ክፊሉ ደግሞ ዘካን ከሰከለ ። እናም አቡበክር ጦርነት ሲያወጁባቸው ዑመር «አቡበክር ሆይ! የአላህ መልዕክተኛ(ﷺ)ሰዎች ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም እስኪሉ ድረስ እጋደላቸው ዘንድ ታዝዣሉ። ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም ያለሰው ንብረቱንና ሕይወቱን ከኔጠብቋል። ሌላው መተሳሰቡን በአላህ ላይነው» አሉ።

ዑመርም «ሰዎችን እንዴት ትጋደላለህ?» ሲሉጠየቋቸው። አቡበክርም «በአላህ እምላለሁ !» በሶላትና በዘካ መካከል ልዩነትን የፈጠረን ሁሉ እዋጋዋለሁ። በእርግጥ ዘካ ገንዘባዊ ግዴታ ነው። በአላህ እምላለሁ ለአላህ መልዕክተኛ

(ﷺ) ይሰጡት የነበረውን የግመል ማሰሪያ ገመድ እንኳን ቢከለክሉኝ እሷን በመከልከላቸው እጋደላቸዋለሁ»አሉ። ፡ ዑመርም «በአላህ እምላለሁ! በእርግጥ አላህ የአቡበክርን ልቦና ለመጋደል እንዳሰፋ ከመመልከት በስተቀር ሌላ ነገር አላየሁም። እኔም እሳቸው የወሰኑት ውሳኔ ትክክል መሆኑን አረጋገጥኩ» ሲሉ ተናሩ። ቁርአን እንዲህም አለ «ሙስሊሞችሆይ ! ቢፀፀቱ፤ሶላትንም ደንቡን አሟልተው ቢሰገዱና ግድ የሆነባቸውንም ዘካን በትክክል ቢሰጡ የእምነት ወንድሞቻችሁ ናቸው። ለሚያውቁ ህዝቦች ሁሉ አንቀጾችን እናብራራለን » አልተውባህ 11.

ኢብኑ ዘይድ፡- አላህ ሶላትንና ዘካን በአንድ ደነገገ። በመሐላቸውም በምንም አልለየም። ሶላትን ያለ ዘካ በምንም መልኩ አይቀበልም። አቡ በክር አላህ «በጌታዬ ይሁንብኝ በነብዩ ሙሐመድ (ﷺ)ጊዜ ይከፍሉት ከነበረው አንዲት ገመድ እንኳን ቢከለክሉኝ ጦርነት አውጅባቸዋለሁ» አሉ።

-ቡኻሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ ኢብኑ ዑመር እንዳ ስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡-«ኢስላም በአምስት መሰረቶች ላይ ታንጿል። እነርሱም ከአላህ ሌላ አምላክ እንደሌለና ሙሐመድም የአላህ መልዕክተኛ መሆናቸውን መመስከር፤ ሶላትን በወቅቱ መስገድ፤ ዘካን መስጠት፤ ሐጅ ማድረግና ረመዲንን መያም ናቸው» ።

ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ ቡረይደት እንዳስተላለፉት ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡- «በኛና በነርሱ በሙናፊቆች መካከል ያለው ቃል ኪዳን ሶላት ነው እርሷን የተዋት በእርግጥ ካደ» ።

ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ ሸቂቅ ኢብኑ ዑብደላህ የተባለ ታላቅ ታቢዲይ እንዲህ ብለዋል፡-«የነብዩ (ﷺ) ባልደረቦች ከሰራዎቹ መካከል አለመፈፀሙን እንደ ክህደት የሚያዩት ተግባር ሶላት ብቻ ነበር» አላህ እንዲህም አለ « ከእነሱም

በኋላ ሶላትን ያገደሉ ከንቱ ፍላጎቶችንም የተከተሉ መጥፎ ትውልዶች ተተኩ» መርየም 59.

እንዲሁም አለ «ለእነሱ ስገዳም በተባሉ ጊዜ አይሰግዱም፡ ፡ ለአስተባባሮች ሁሉ በዚያ ቀን ወየውላቸው» አል-መርሰላህ 48-49.

ነቢዩ እንዲሁ «በሰው ልጅ እና በክህደት ወይም በሽርክ መካከል ያለው ነገር ሶላት መተው ብቻነው» ቡረይዳህ በዘገቡት ሃዲስ «በኛና በነሱ መካከል ያለው ኪዳን ሶላት ነው፤ ሶላትን የተወ ሰው በአላህ ክዷል» አህመድና ትርሚዚ፤ ከአነስ ኢብኑ ማሊክ በዘገቡት ሃዲስ «ሶላታችንን የሰገደ ወደቁብላችን የዞረ ያረድነውን የተመገብ ሁሉ ሙስሊም ማለት እሱ ነው ከዚያም ልክ እንደ ነገር የሙስሊሞች መብቶችም ሆኑ ግዴታዎች ይኖሩታል» ቡኻሪ.

በዚሁ ጉዳይ ከሶሃቦች ብዙ ተዘግቧል ከነዚህም መካከል ኢብኑ መስኡድ «ንገ ከአላህ ሲገናኝ ሙስሊም መሆን የፈለገ ሰው ሁሉ እኒህ ሶላቶችን በተጠሩበት ቦታና ጊዜ ይሰገድ አላህ ለመልክተኛው ቅን መንገዶችን ደንግሳለታል። እነዚህ ሶላቶችም የዛው አካል ናቸው፤ ያ በየቤቱ እንደሚሰግዳቸው በየቤታችሁ ብትሰግዷቸው የነብያችሁን ሱና ትንቅፋላችሁ የነብያችሁን ሱና ብትንቅፉ ደግሞ ትጠማላችሁ...» ብለዋል።

በጀማዓ ባለመስገድ ይህ ከሆነ ቅጣቱ ሶሃቦች ሙናፊቅ ብለው የሚቆጥሩት ከሆነ አላህ ይጠብቀን እና በጭራሽ የሚተወው ሰውስ ቅጣቱ ምን ሊሆን ነው? ስለዚህ በኢስላም የሶላት ክብደት ከፍ ያለ ነው። ለዚህም ይመስላል አላህም ሶላትን ለነብዩ(ﷺ) ያስተማራቸው ያለምንም መልክተኛ በዚያው ሚዕራጅ በወጡበት በሰማይ ቀበሌ ነው፡ ፡ ሆኖም በብዙ ሰዎች ዘንድ የሶላት ክብር እየቀነሰ መጥቶታል፤ በጭራሽ የማይሰግዱ ሲኖሩ ሌሎች ቢሰግዱትም እንኳን ስርአተደንቡን የማይሟሉ ብዙ ናቸው። ሌሎች ደግሞ በየቤታቸው አየስገዱ የጀመሩ ነገር የማይጀባቸው ጥቂት አይባሉም። ነገር ግን ይህ ተግባር በሰሃቦች ዘንድ የሙናፊቶች ተግባር ይባል የነበረ ነው። ስለዚህ ሁላችንም ይህን የተከበረ የእምልኮ ተግባር ጠንክረን ልንተገብረው

ግድ ይለናል። ከአኒያ አመፀኞች ካላቸው ቡድኖች ተግባር መጠንቀቅ አለብን። አላህ በቁርአን « ሙስሊሞች ሆይ ! ሶላቶችን በተለይ መካከለኛይቱን የአስርን ሶላት ወቅታቸውንና ስርዓታቸውን ጠብቃችሁ ስገዱ። በሙሉ ታዛዥ ነትም ለአላህ ቁሙ» “አልበቀራህ 238” እንዳለው መሆን ይገባናል።

መካከለኛይቱን የሚለው የዐስርን ሶላት ማለት ነው የሚሉ ክፍሎች ብዙ ናቸው። የአላህመልዕክተኛ(ﷺ) ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ እንዲህ ብለዋል፡- «የዐስርን ሶላት ሆን ብሎ ያሳለፈ ሰው ልክ ቤተሰቡንና ሀብትን ንብረቱን እንዳጣ ሰው ነው። »

ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ አቡኣል-መሊሕ እንዲህ ብለዋል፡ - «ደመና በሆነበት አንድ ዘመቻ ላይ ከአብረዳህ ጋር ሳለን «የዐስርን ሶላት በወቅቱ ስገዱ፤ ምክንያቱም የአላህ መልዕክተኛ «የዐስርን ሶላት የተወ ሰው መልካም ስራዎቹ በርግጥ ተበላሽተዋል» ብለዋል» አለን።

ኢስላም ከእያንዳንዳችን ሶላትን ለብቻው በግሉ እንዳይሰግደው እና በመስገድ ከህዝቡ ጋር እንዲሆን አላህ ኢንዲህ ይላል « ሶላትን ደንቡን ጠብቃችሁ ስገዱ። ዘካንም ለተገቢው አካል ስጡ። ለጌታችሁም ከአጎንባሾች ጋር አጎን ብሱ። ከሰጋጆች ጋር ስገዱ»

በሶላት ዉስጥ መመስገጥን አስመልክቶ

በሶላት ዉስጥ መመስገጥ የሶላት እውነተኛ መገሰጫና አንኳር ነጥብ ነው። መመስገጥ ማለት አንድ ሰጋጅ በሶላት ዉስጥ የተናነሰና እራሱን ዝቅ ያደረገ ሆኖ የሚያነበዉን የቁርአን አንቀፅ ያሎቱንና ዉዳሴን በሕሊናው እያስተነተነ አላህ ፊት መቆሙ ነው።

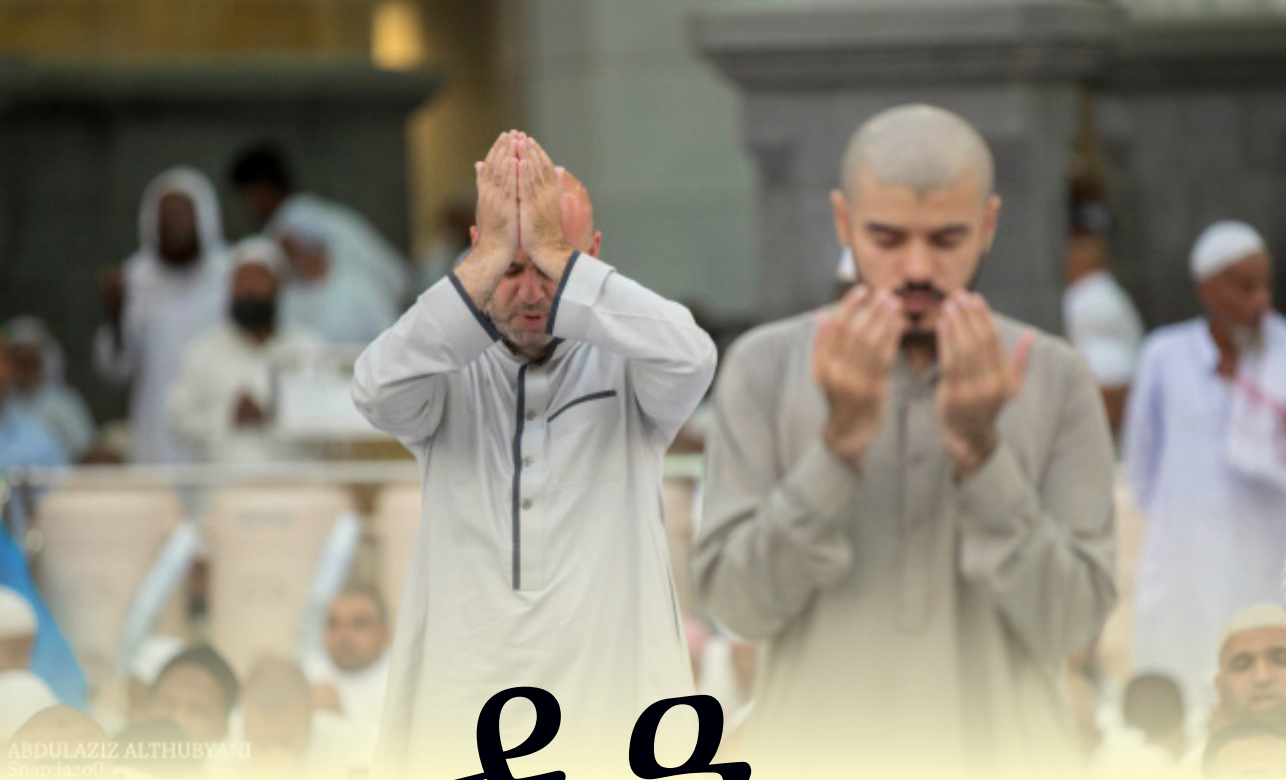
መመስገጥ ከአምልኮዎች ሁሉ በላጩና የላቀ የታዘዥነት መገለጫ ነው። ሁዘይፋ የንፍቅናን መተናነስ ተጠንቀቁ ሲሉ ይህ ማለት ምን ማለት ነው ብለው ጠየቋቸው ሽና እሳቸውም ሲመልሱ አካሉን ስትመለከቱ የፈራ የሚመስል ውስጠ ግን የማይፈራ ነው። ሁዘይፋ በሌላ ጊዜም ለመጀመሪያ ከዲናችሁ የምታጡት ነገር ኹሹዕ ነው ብለዋል።

ኹሹዕ የሚያስፈልገው የአምልኮ ተግባር ሁሉ ምንዳው በኹሹዕ ልክ ነው። ለምሳሌ ሶላት። ነቢዩ ሙሐመድ ሶላት የሚሰግድ ሰው (አንዳንድ ሰው ሰግዶ ምን አልባትም ከሶላቱ ዉስጥ አስረኛው፤ወይም ዘጠነኛው ፤ወይም ስምንተኛው ፤ወይም ሰባተኛው፤ወይም ስደስተኛው፤ወይም አምስተኛው፤ ወይም አራተኛው፤ወይም ሶስተኛው፤ወይም ግማሹ እንጂ የሌለው ይኖራል) ብለዋል።

ከቶውንም ጭራሽ ኹሹዕ በማጣቱ ምንም የማይኖረው አለ። ከሌብነቶች ሁሉ ክፉው ሌብነት የሶላት ሌብነት ነው። ነቢዩ (ከሌቦች ሁሉ አስከፊው ሌባ ከሶላቱ የሚሰርቅ ሰው ነው። የአላህ መልዕክተኛ እንዴት ከሶላቱ ይሰርቃል ! ሲሷቸው ሩኩዕን እና ሱጁዱን አለመሙላት ነው ብለዋል)። አህመድ.

በሶላት ዉስጥ መረጋጋት ግዴታ ነው። ያለሱ ሶላት ሁሉ ባጠል ነው። ነቢዩ ያን በሶላቱ ያጠፋውን ሰው ሲመክሩት (ወደ ሶላት ስትቆም አላሁ አክበር በል፤ከዚያም ከቁርአን የቻልከዉን ያክል አንብብ፤ ከዚያም አካሎችህ እስከሚረጋጉ ድረስ ሩኩዕ አድርግ፤.....) ብለዋል። ቡኻሪና ሙስሊም .

መረጋጋት ማለት በሩኩዕ፤ በሱጁድ፤ እና በሌሎችም የሶላት ተግባራት አካላቶቻችን እስከሚረጋጉ ድረስ መቆየት ነው። በመሆኑም በሶላት ዉስጥ አለመረጋጋት እንደሌብነት ከመቆጠሩም በላይ ዋናው ሌብነት ነው። እያንዳንዱ የሶላትን ተግባራት ግዴታቸውን ብቻ ሳይሆን የሚወደዱትንም አሟልቶ መስገድ ከዚህ መከራ ያድናል። በሩኩዕና በሱጁድ ሰዓት አካላቶቻችን እስከሚረጋጉ ድረስ መቆየትን አስመልክቶ የተዘገቡ ሐዲሶች ብዙ ናቸው ከላይ የተጠቀሱት ለአብነት ያክል ነው ።

ABDULAZIZ ALTHUBAYANI
Sudanese

ዱዳ

በአላህ ዘንድ የዱዳ ክብር ከባድ ነው። ጥቅሙም ሰፊ ነው። በዲንም የተሰጠው ክብር ወደር የለሽ ነው። ፀጋዎችን ለማግኘት ፍቱን መንገድ እሱው ነው። ከላያችን ላይ ክፉ ነገሮችን ለማስወገድም ዋና አማራጭ ነው። ይህም የሆነበት ዱዳ የአላህን የአምልኮ ብቸኝነት የሚያጠቃልል በመሆኑ ነው። ከዚህ በመቀጠል ስለ ዱዳ አንዳንድ ነገሮች ለአንባቢያን ቀርቧል።

ሁ-ዱዳ ማለት የአላህ አገልጋይ የሆነ ሁሉ ጌታውን መጠየቅ ማለት ነው።

ለ-የዱዳ አስፈላጊነት

ሁሉም ፍጡር ወደ አላህ ከጃይ ነው። እሱ ዘንድ ያለው ነገር ያስፈልገዋል። እሱ ደግሞ ከፍጡሩ ሁሉ የተብቃቃ ነው።

ሐ-የዱዳ ቱሩፋቶች

ዱዳ ብዙ ቱሩፋቶች፤ አያሌ ፍሬዎች እና ድንቅ ድንቅ ሚስጥሮች አሉት። ከነዚህም መካከል

1-ዱዳ የአላህ ትእዛዝ ነው። አላህ ባሮቹን (ጌታችሁም አለ። ለምኑኝ እቀበላችኋለሁና።...) ጋፊር፡60 በማለት እንዲለምኑት ግዴታ አድርጓል።

2-ዱዳ ዲባዳ ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ (ዱዳ ዲባዳ ነው) ብለዋል።

3-ዱዳ ከኩራት በሺታ ነፃነት ነው ። አላህ ባሮቹን እንዲህ አለ(እነዚያ እኔን ከመለመን የሚኮሩት ተዋራጆች ሆነው ገሀነም ይገባሉ) ጋፊር፡60 ብልዋልና።

4-ዱዳ አላህ ዘንድ ክብር ካላቸው ነገሮች ሁሉ ዋናው ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አህመድና ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ (አላህ ዘንድ ከዱዳ የበለጠ ክብር ያለው ምንም ነገር የለም) ብለዋል።

5-ዱዳ የአላህን ቁጣ ለመከላከል ዋና ምክንያት ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አህመድ በዘገቡት ሐዲስ (አላህ ያለ መነወን ሰው ሁሉ ይቆጣጠታል) ብለዋል።

6-ዱዓ በአላህ ላይ ብቻ መመካትን ያመለክታል።

7-ዱዓ ስንፍናን ከላይ ላይ ያራግፋል። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ኢብኑ ሒባን በዘገቡት ሐዲስ (ከደካማች ሁሉ ደካማ ማለት ከዱዓ የደከመ ነው። የንፋሳች ሁሉ ንፋግ ሰላምታ ከማለት የነፈገ ነው) ብለዋል።

8-ዱዓ ወጤቱም በአላህ ፍቃድ የተረጋገጠ ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አህመድና ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ (ማንም ሰው ዱዓ አድርጎ አላህ የለመነዉን ይሰጠዋል። ወይም የሱን መሰል ክፉ ነገር ይከላከልለታል። ይህም የሚሆነው በወንጀል ወይም ዝምድናን በመቁረጥ ዱዓ እስካላደረገ ነው) ብለዋል።

9- ዱዓ አላህ ይደሰትበታል። አላህ አገልጋዩ ሲለምነው ይደሰታል። እሱን በመለመን ችክ ባዮችንም ይወዳል። ወደራሱም ያቀርባቸዋል። የነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ባልደረቦችም ይህን እውነታ ተረድተው የተኛዋንም አነስተኛ ጉዳይ አላህን ከመጠየቅ አይንቁም ነበር። የትኛውንም ጉዳይ ለአላህ እንጂ ለማንም ተራ ፍጡር አያቀርቡትም ነበር። ይህም ሊሆን የቻለው (ባርቼ ከኔ በጠየቁህ ጊዜ በላቸው እኔ ቅርብ ነኝ፤ የለማኝን ፀሎት በለመነኝ ግዜ እቀበለዋለሁ) ባለው ቁርአናዊ አስተምህሮት መሰረት እነሱ በጌታቸው ላይ ካላቸው የሙጥኝ ባይነት፤ ወደ አላህ ካላቸው ቅርብና እሱም ወደ እነሱ ካለው ቅርብ እንጂ ሌላ አይደለም።

10-የአላህንም ቀደር ሊመልስ /ሊቋቋም/ ይችላል። የሙስሊም ዱዓ ቅድመ ሁኔታዎች ከተሟሉና እንቅፋቶች ከተወገዱለት ሁልጊዜም ተቀባይነት አለው። ዱዓ የሚያደርግ ሰው ሁሉ አህመድና ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ ነቢዩ (ማንም ሙስሊም ወንጀል ወይም ዝምድናን መቁረጥ ያልተቀላቀለበት ዱዓ ካደረገ ከሶስት ነገሮች አንዱን ይሰጠዋል። የለመነው በዚህ በዱንያ ህይወት ሊፋጠንለት፤ ወይም ወደ አሽራ ተላልፎ ሊቀመጥለት ወይም ሊያገኘው የነበረውን ክፉ ነገር በዱዓው አቅም ልክ ሊከላከልለት ነው። ሲሉ ሰሃቦችም እንግዲያውማ- ዱዓ እናብዛ

ማለት ነው- ሲሏቸው- የአላህ ይበዛል) በማለት መልሰው ላቸዋል።

ሙ-የዱዓ አይነቶች

የዱዓ አይነቶች ሁለት ናቸው።

1-አምልኮታዊ ዱዓ ፡ ሶላት፣ዳምና የመሳሰሉት።።

2-የልመናና የጥያቄ ዱዓ።።

ሰ-በቀንና በሌሊት ውስጥ የሚገኙ ምርጥ የዱዓ ሰዎቶች፡-

1-አላህ ወደቅርቤቱ ሰማይ በሚወርድበት በመጨረሻው አንድ ሶስተኛ የሌሊት ክፍል ሲቀር፤

2-በአዛንና በኢቃማ መካከል፤

3-አዛን ሲደረግ፤

4-ከውዱዕ በኋላ፤

5-ቡሱጁድ ላይ እያለ፤

6-ከሶላት ማሰላመት በፊት፣7-በዝናብ ሰዐት፤

8-ከየሶላቶች በኋላ፤

9-በሶፋ ላይ፤

10-ቁርአን በሚኸተምበት ጊዜ፤

11-ዶሮ ሲጮህ፤

12-በመንገድ ላይ እያሉ ፤

13-የተበደለ ሰው ዱዓ፤

14-የተቸገረ ሰው ዱዓ፤

15-አባት ለልጁ የሚያደርገው ዱዓ፤

16-የዎመኛ ዱዓ፤

17-የዘምዘም ውሃ ሲጠጣ የሚደረግ ዱዓ፤

18-ሙስሊም ወንድሙ በርቀት ለሌላው ሙስሊም ወንድሙ የሚያደርግለት ዱዓ፤

19-ከጠላት ጋር ሲገናኙ የሚደረግ ዱዓ ናቸው።

20-በአጠቃላይ መስጂዶች በተለይም በመካካል ካዕባ አጠገብ፤

21-በሙልተዘም ዘንድ፤

22-ካዕባ አጠገብ ያለው መቃሙኢብራሂም/የኢብራሂም መቆሚያዘንድ፤

23-በሶፋና በመርዋ ላይ፤

24-በሐጅጊዜ በዐረፋ፤

25-በሐጅጊዜ በሙዝደሊፋ ና በሚና ላይ፤

26-የዘምዘም ውሃ በሚጠጡበት ጊዜ ናቸው።

ረ-በሳምንት ውስጥ ያሉ -

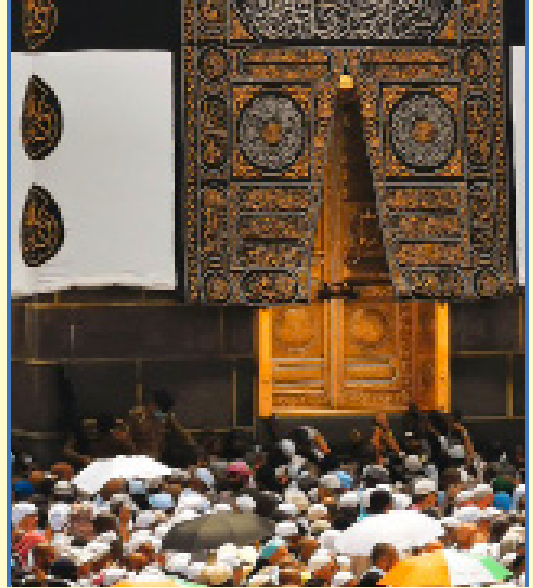
1-የጁሙዓ ዕለት በተለይም በቀኑ የመጨረሻዋ ሰዐት ላይ፤

ከወሮች ውስጥ-

2-በረመዱን ወር በፊጥር ና በሱሁር ሰዐት፤

3-ለይለተል ቀደርና፤

4-የዐረፋ ቀን ናቸው።

ድብቅ ምክንያቶች- እነኚህም፡-

1-አውነተኛ ተውበትን ማስቀደም፤

2-በበደል የወሰዱትን ነገር መመለስ፤

3-ምግብን፣ መጠጥን፣ ልብስንና መኖሪያን ማሳመርና ከሐላል ማድረግ፤

4-ዒባዳን ማብዛት፤

5-ወንጀሎችንመራቅ፤

6-ከሹብሃዎችም ሆነ ከስሜቶች ነፃ መሆን፤

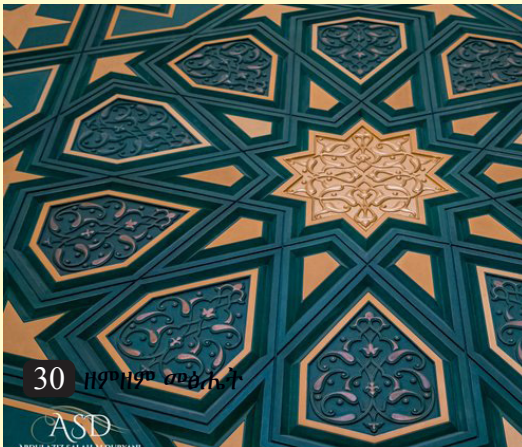
7-በዱዓጊዜ ዱዓን ከልብ ማድረግ፣በአላህ መተማመን፤

የተስፋ ስሜትን ማዳበር፤

ወደ አላህ መጠጋት፤

ራስን ማስተናገስና በአላህ መለመን ላይ ችክ ማለት፤ ሁሉን ነገር ወደ እሱ ማስጠጋትና ከሱ ሌላ ከሆኑ ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ናቸው።

ሹ-ዱዓን ተቀባይነት የሚያሳጡ ነገሮች፡-

የሰው ልጅ አንዳንድ ጊዜ ዱዓ አድርጎ ተሰሚነት ያጣ ይሆናል። ወይም ይዘገይበት ይሆናል። ታዲያ የዚህ ምክንያት ያቶቹ ብዙ ናቸው። ከነሱም ውስጥ፡-

- 1-ከአላህ ጋር ሌላን አካል መጥራት /ሸርክን መፈጸም፤
  - 2-በልመናው ውስጥ ዝርዝር ነገሮችን መጥቀስ፡- ለምሳሌ ከእሳት ጠብቀኝ የሚለው በቂ ሁኖ ሳለ ከጀህነም ከጥበቷ፤ ከጨለማዋ ጠብቀኝ ማለትን ይመስል፤
  - 3-አንድ ሰው በራሱ ላይ ወይም በሌላው ላይ በግፍ ዱዓ ማድረግ፤
  - 4-በወንጀልና ዝምድናን በመቁረጥ ዱዓ ማድረግ፤
  - 5-ልመናውን ከፈለክ አድርግልኝ ስትፈልግ ማረኝ- ብሎ መለመን፤
  - 6-ዱዓ አድርጌ ነበር ነገር ግን ተቀባይነት አላገኘሁም በማለት መልሱን ለማግኘት መቸኮል፤
- ዱዓ ከማድረግ መሰላቸት፤

በተዘናጋ ልብ ዱዓ ማድረግ፤ ከአላህ ፊት ተገቢውን ስርአት አለመያዝ፤ ነቢዩ አቡ ዳውድ እና ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ (አንድን ሰው በሶላት ውስጥ በርሳቸው ላይ ሶለዋት ሳያወርድ ዱዓ ሲያደርግ ስምተውት (ይህ ሰው ቸኮለ) አሉና እሱን ጠርተው ወይም ለሌላ ሰው (ማንኛውም ሲሰግድ በመጀመሪያ አላህን በማመስገንና በማወደስ ይጀምር፤ ከዚያም በነቢዩ ላይ ሶለዋት ያውርድ፤ ከዚያም የፈለገውን ይጠይቅ) ብለዋል። አቡዳውድና ቲርሚዚ ዘገቡበው ታል። ሊሆን የማይችልን ነገር መለመን፤ ለምሳሌ በዚህች ዐለም ላይ ለዝንት ዐለም አኑረኝ ማለት፤ በግድ በግጥም መልክ ለማድረግ መልፋት ተገቢ አይደለም። ምክንያቱም አላህ እንዲህ ብሏል (ይታችሁን ተናንሳችሁና ተዋርዳችሁ በድብቅ ለምኑት፤ እርሱ ወሰን አላፊዎችን አይወድምና) በቲቫሪ በዘገቡት ሀዲስ እብኑ ዐባስ ስንኝ ያለበትን ዱዓ እያየህ ራቀው። ነቢዩና ባልደረቦቻቸውን ያገኘሁት እንዲህ ያለውን ዱዓ ሲርቁ ነው በለዋል። ድምፅን ከመጠን በላይ ማጎላት አይገባም። አላህ እንዲህ አለ (በስግደትህ (ስታኑብ) አትጨቁ። በርሷም ድምጽህን ዝቅ አታድርግ በሁለቱ መካከል መንገድ ያዝ) እናታችን ዐኢሻ እንደሚ

ኢስላማዊ ወንድማማቾችንት

ኢስላማዊ ወንድማማቾችንት ማለት መዋደድ፣ መተዛዘን፣ መረዳዳት መተባበር ማለት ነው። ሙስሊሞችን ከሚያስተሳስሩ ነገሮች መካከል ጠንካራውና የማስቀጠል አቅም ያለው መተሳሰሪያ ኢስላማዊ ግንኙነት ብቻ ነው። ምክንያቱም የተለያዩ አገሮችን፣ ዘሮችን፣ የተራራቁ ቦታዎችንና የተለያዩ ባለ ቋንቋ ተናጋሪ ሰዎችንም የሚያስተሳስር ፍቱን ገመድ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን ከእምነቱም አንኳሩ በመሆኑ ነው። ስለዚህ ጉዳይ ቁርአን እንዲህ አለ «ምዕመናኖች ወንድማማቾች ናቸው። በሁለት ወንድሞቻችሁም መካከል አስታርቁ። ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህን ፍሩ» አል-ሁጁራት 10.

ነብዩ እንዲህ አሉ «ለአላህ ብሎ የወደደ፣ ለአላህ ብሎ የጠላ፣ ለአላህ ብሎ የሰጠ፣ ለአላህ ብሎ የከለከለ እምነቱን አሟልቷል» አቡ ዳውድ። እንዲህም አሉ «ሰዎች! ስሙ፡ ፡ ጌታችሁ አንድ ነው። አባታችሁም አንድ ነው። ስሙ፡ ፡ ዐረብ ከሌላው ሰው በምንም አይበልጥም። ሌላዉም ከዐረብ አይበልጥም። ቀይ ከጥቁር፣ ጥቁርም ከቀይ አይበልጥም። አላህን በመፍራት እንጂ። አደረስኩኝ» አህመድ.

ኢስላማዊ ወንድማማቾችንት ብዙ ሙብቶች እንዳሉት ሁሉ አያሌ ግዴታዎችም አሉት፤ ከብዙ ግዴታዎቹ መካከል

በጥቂቱ

1:-ሙስሊም ለሙስሊም ወንድሙ ረዳትና ድጋፍ ሰጪ መሆን ነው ያለበት። ይህን አስመልክቶ ቁርአን እንዲህ አለ፤ (...ከተከበረው መስጊድ ስለ ከለከሏችሁ ሰዎችን መጥላችሁ በእነሱ ላይ ወሰንን እንድታልፉና ፍትህን እንድታዘቡ አይገፋፉዎችሁ።በባን ተግባር አላህን በመፍራት እርስ በእርስ ተባበሩ። ኃጢአትና ወሰንን በማለፍ ግን አትተባበሩ » አል-ማኢዳ 2.

ቁርአን እንዲህም አለ (የወንድ አማኞችና የሴት አማኞች ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው። በደግ ነገር ያዘዛሉ፡ ፡ ከከፉም ነገር ይከለከላሉ። ሰላትን ይሰግዳሉ። ዘካን ይሰጣሉ። አላህንና መልዕክተኛውን ይታዘዛሉ » አልተውባህ 71. ቁርአን እንዲህም አለ (እነዚያ በአላህ ያመኑና ለእሱ ሲሉ ከሀገራቸው የተሰደዱ በአላህ መንገድ ላይ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የታገሉ እና እነዚያም ስደተኞችን ያስጠጉና የረዱ ሰዎች እነዚያ ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው» አል-አንፋል 72.

ነቢዩም እንዲህ አሉ፡-«ወንድምህን ሌላን ሲበድልም ሆነ እራሱ ሲበደል እርዳው አሉ። አንድ ሰው ያአላህ መልዕክተኛ ሲበደል እርዳዋለሁ ሲበድልስ እንዴት ነው የምረ

ዳው አላቸው በደል እንዳይፈፀም መከላከል ነዋ ! አሉት» ቡኻሪ።

2:-ሙስሊም ውንድሙን አለመበደል ሲሆን ይህ ዘርፍ የትኛውንም የበደል አይነት ያጠቃልላል። (ሰዎች ! ስሙ አላህ በናንተ ላይ ደማችሁንና ንብረታችሁን ልክ በዚህ ወርና በዚህ ሀገር ይህ ቀን እንዳለው ክብር አይነት አክብሮት ላችኋል። ስሙ መልዕክቱን አደረሰኩን ሲሉ ። ሰዎችም አዎ አድርሰዋል አሏቸው። እሳቸውም አላህ መስክር አሉ) ቡኻሪ.

እንዲህም አሉ (አትመቅኙ፤ ዋጋ አታሳቅሉ፤ በመካከላችሁ ጥል አይኑር፤ አትኳረፉ፤ ከፊሉ በከፊሉ ገበያ ጣልቃ አይግባ፤ እናንተ የአላህ ባሪያዎች ወንድማማች ሁኑ። ሙስሊም ለሙስሊም ወንድም ነውና አይበድለው፤ እርዳታውንም አያቋርጥበት፤ አይዋሸው፤ አይናቀው፤ ወደልባቸው ሦስት ጊዜ በማመልከት አላህን መፍራት እዚህ ነው። ፡ አንድ ሙስሊም ወንድሙን መናቁ ብቻ ለወንጀልነት በቂ ነው። ሙስሊም የሌለውን ሙስሊም ደም፤ ገንዘብና ክብር (መንካት) ክልክል ነው) ሙስሊም.

3-እርስ በርስ መተዛዘንና መዋደድ ነው፤ ነብዩ ﷺ ይህንን ውዴታና መተዛዘን ልዩ በሆነ መንገድ ነው የገለጹት፤

4-እርስ በርስ መመካከር ሲሆን ይህም በዲን ጉዳይም ሆን በዱንያ ጉዳይ መመካከርን ያጠቃልላል፤ ለምሳሌ የማያቅን ማሳወቅ፤ የተሳሳተን ማቃናት፤ ያጠፋን መምከር፤ የተዳከመን ማበረታታት እና ከዚህ ሁሉ ይበልጥ ወደ ተውሂድ ጥሪ ማድረግንና ከሽርክ መከላከልንን ያጠቃልላል።

5-ሰላምታ መመለስን፤ ጥሪ ማክበርን፤ ሲያስነጥስ ዱዓ ማድረግን፤ የታመመን ማየትን የሞተን መቅበር ነው።

6-ለራሳችን የምንወደውን ለሙስሊም ወንድሞቻችን መውደድ ነው። □ቁርአንና ብሔራዊ የሙስሊሞችን አንድነትና የመሃከላቸውን ግንኙንት የሚያጠናክሩ አያሌ ጥቅሶች አሉ፤ «እነዚያ ከበኋላቸው የመጡት ጌታችን ሆይ! ለእኛም ለእነዚያም በእምነት ለቀደሙን ወንድሞቻችን ምህረት

አድርግ። በልቦቻችንም ውስጥ ለእነዚያ ለአመኑት ሰዎች ሁሉ ጥላቻን አታድርግ። ጌታችን ሆይ ! አንተ ሩህሩህ; አዛኝ ነህና ይላሉ» አል-ሐሽር 10።

አንዳንድ አሊሞች ሙስሊሞችን መርዳት በብዙ መንገዶች ይቻላል በገንዘብ መርዳት፤ በስም መርዳት፤ በአካል መርዳት በምክር መርዳት፤ በዱዓ መርዳት እና መሰሎችም አሉ።

የአንድነትና የትብብር አስፈላጊነት

ወገኖቼ ሆይ ! ስለ አንድነት ሁሉም በየአጋጣሚው እንደሚያስፈልግ ሲያስተጋግሩ ሲናገር ይደመጣል። ቁርዓንና ሱናም ለአንድነት ከፍተኛ ትኩረት ሰጥተው ሙስሊሙን አማ መከረዋል። ህዝብ ሙስሊሙም በአንድ ድምፅ ይቀበላል። እዚህ ላይ ልብ ሊባል የሚገባው አንድነት አላህና ረሱል የሚሹት አንድነት በእውነት በላ ኢላሃ ኢላላህ እና በቁርአንና በሱና ላይ የተመሰረተውን እንደሆነ ሊታወቅ ግድ ይላል።

ቁርአን እንዲህ አለ ፡ (የአላህንም (የማመን) ገመድ ሁላችሁም ያዙ አትለያዩም ጠበኞችም በነበራችሁ ጊዜ በናንተ ላይ (የዋለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ በልቦቻችሁም መካከል አስማማ በጸጋውም ወንድማማቾች ሆናችሁ በእሳት ጉድጓድ አፋፍም ላይ ነበራችሁ ከእርሷም አዳናችሁ እንደዚሁ ትመሩ ዘንድ አላህ ለናንተ አንቀዳቸውን ያብራራል) ሱ.ኢ.ምራን ቁ.103.

መበታተንና መለያየት እንዲሁም በጠላትነት መተያየት የመጨረሻ ውጤቱ እሳት መሆኑን በመግለፅ ሷሀቦችን ከዚህ አደጋ እንዳትረፉቸው በመግለፅ ለውለታው ምላሽ እንዲሰጡ ይጋብዛል። እንደነዚያም ግልጽ ታክምራት ከመጣላቸው በኋላ እንደ ተለያዩትና እንደ ተጨቃጨቁት አትሁኑ እነዚያም ለነርሱ ታላቅ ቅጣት አላቸው። አሊ. ኢ.ምራን ቁ.105

ቁርአን እንዲህ አለ ለሰዎች ከተገለጹ ሕዝብ ሁሉ በላጭ ሆናችሁ በጽድቅ ነገር ታላላችሁ ከመጥፎ ነገር ትከለክላላ

ችሁ በአላህም እንድነት ታምናላችሁ። አሊ ኢምራን 110

ቁርአን እንዲህም አለ (ችግር ሲፈጠር) አስታርቁ ይታዘገላችሁም ዘንድ። አላህን ፍሩ። አል -ሑጁራት ቁ.10. «እናንተ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! ከጥርጣሬ ብዙውን ራቁ። ከጥርጣሬ ከፊሉ ጎጠአት ነውና። ነውርንም አትከታተሉ ። ከፊላችሁም ከፊሉን አይማ። አንደኛችሁ የወንድሙን ስጋ የሞተ ሆኖ ሊበላ ይወዳልን? (መብላቱንም) ጠላችሁትም (ሐሜትንም እንደዛው ጥሉ)። አላህንም ፍሩ አላህ ጸጸትን ተቀባይና አዛኝ ነውና። ስረቱል ሑጁራት 12.

ቁርአን እንዲህም አለ "አላህ ከበላያችሁ ወይም ከእግርያችሁ በታች ቅጣትን በናንተ ላይ ሊልክ ወይም የተለያዩ ህዝቦች ስትሆኑ ሊያደባልቃችሁ እና ከፊላችሁን የከፊሉን ጭካኔ ሊያቀምስ ቻይ ነው በላቸው። ያውቁ ዘንድ አንቀጾችን እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት" ሱ. አንደኛው 65

በዚህ አንቀጽ ውስጥ የምናገኘው ትምህርት አላህ ህዝቦች ከርሱ ጎዳና ሲወጡና አመፀኝነት ጎልቶ ሲታይባቸው እንዲሁም በቁርአን መመከርንና መገሰፅን ሲተው ከሚወስድባቸው የቅጣት እርምጃዎች አንዱ ህዝቡን በመከፋፈል ከፊሉን በከፊሉ ላይ የበላይ በማድረግ እንዲያጠቃና እንዲያሰቃይ በመፍቀድ የሚቀጣቸው መሆኑን በማያሻማ መልኩ አስቀምጧል።

እንግዲህ ልብ በሉ አላህ ህዝቦች" ከሚቀጣባቸው መንገዶች አንዱ በመሀከላቸው ልዩነትን በመፍጠር አንዱ አንዱን እንዲያጠቃ በማድረግ መሆኑን ከተረዳን ዛሬ እኛ ያለንበት ተጨባጭ ከምን የሚታይ ይሆን? መለያየታችን የአላህ ቅጣት ቢሆንስ? ለምን መለስ ብለን አናስብም ቁርአንና ሀዲሱን ለምን በጥልቀት አንመረምርም ? ቁርአንና ሱና በዚህ መልኩ ትኩረት ለሰጡት ነገር እኛስ ለምን አንሰጥም? ይህን ለማድረግ (ለማስተካከል) ካልሞከርን አደጋው እጅግ በጣም አስከፊ እንደሚሆን አትጠራጠሩ።

ቁርአን በሌላ ቦታ መለያየትን፣ መቃረንንና መበታተንን አስመልክቶ እምነታቸውን ከፋፍለው የተለያዩና አካሄዳቸውን

ውን ለየቅል ያደረጉ የእምነት ባለቤቶችን ሲኮንን እንዲህ ብሏል። (እነዚያ ሀይማኖታቸውን የለያዩ አህዛቦችም የሆኑ ሰዎች በምንም ክስሉ አይደለህም። ነገራቸው ወደ አላህ ብቻ ነው። ከዚያም ይሰሩት የነበሩትን ሁሉ ይነግራቸዋል) አንዳም ቁ.159

አብደላህ ቢን አባስ (ረ.ዐ) ይህን አንቀጽ አስመልክቶ ሲናገር አንቀጹ የወረሰው ዲናቸውን (እምነታቸውን) በመከፋፈል ልዩነትንና ተቃርኖን በፈጠሩ አይሁድና ክርስቲያኖች ላይ ነው በማለት ይገልጻል። መልእክቱ እኛንም እንደሚመለከተን መገንዘቡ ጠቃሚ ነው።

በመለያየትና በመቃረን «ዲን» እምነትን መገንባት አይቻልም። ዲን መገንባት ከተፈለገ «ተፈሩቅ» መቃረንና መከፋፈል መቅረት ይኖርበታል። ሁሉንም ሰላማዊና ከአቅም በላይ በሆነ ሁኔታ የገነዘቡን ልዩነት በመተሳሰብና በመወያየት ለመፍታት መሞከር ግድ ይሆናል ማለትን እስካሁን ካየነው ቁርአን መልእክት መረዳት ይቻላል።

ነብያዊ ሐዲሶች ቁርአን ያስቀመጣቸውንና ትኩረት የቸራቸውን ጉዳዮች ማለትም አንድነትንና ወንድማማችነትን በማብራራታቸው መለያየትንና መቃረንን የሚከለክሉ ህግና ስርዓቶች በማጠናከር እንዲሁም በሚረጋገጥ በኩል ከፍተኛ ትኩረት ሰጥቷል።

ነብያዊ ሀዲሶች ሙስሊሙን ህብረተሰብ ወደ አንድነትና መቀራረብ በመጥራት ከመለያየትና ከመከፋፈል በጥብቅ ከልክሏል። ወደ ወንድማማችነትና ወደ መዋደድ ጋብዟል በዚህም ዙሪያ በርካታ ሀዲሶች ቀርበዋል። ጥቂቱን አብረን እንይ።

በአንድ ወቅት መዲና ውስጥ በሚኖሩ የአውስና የኸዝረጅ ጎሳ አባላት በሆኑ ሁለት ጎሳዎች፡፡መካከል አላሰፊ ላጊ ፀብና ጭቅጭቅ ተፈጠረ ይሄን የአውስ ጎሳ አባላት ለአውስ የኸዝረጅ ጎሳ አባላት ለኸዝረጅ አባላቸው በመወገን ግሩጥ ፈጥረው በመሰዳድብ ወደ ፀብ ገቡ። ከዚህም አልፎ ጦር ወደ መማዘዝ ደረሱ። ይህን ጊዜ ወሬው

ለረሱል ደረሰ። ረሱልም ወደነርሱ በመሄድ እንዲህ አለ፡- «እናንተ ሙስሊሞች ሆይ አላህን ፍሩ አላህን ፍሩ! እኔ በመሀከላችሁ እያለሁ በጃሂሊያው (የአስተሳሰብ ቀንበር ስር ሆናችሁ) ትጠራራላችሁ? አላህ ወደ ኢስላም ከመራችሁ በኋላ፣ በኢስላም ካከበራችሁና ከናንተ ላይ የጃሂሊያውን ግብስባስ ቆርጦ ከጣለው በኋላ፣ እንዲሁም በኢስላም ምክንያት «ከኩፍር» ከክህደት በማዳን በመካከላችሁ በሱሳቢያ ትስስርንና መላመድን ከፈጠረ በኋላ (አሁን) ወደ ነበራችሁበት የክህደት ህይወት ትመለሳላችሁ» በማለት ሰሃቦችን ወቀሱ «ይሄ ሰሃቦችም ጉዳዩ የሸይጣን ጉትጎታና የጠላታቸው ሴራ መሆኑን አወቁ፣ መሳሪያዎቻቸውንም ጣሉ፣ በሰሩት ስራ ተፀፀተው አለቀሱ ከፊሉ ከፊሉን አቀፈ። ከዚያም ነብዩን የሚታዘዙና የሚሰሙ ሆነው ተነስተው ሄዱ።

በሌላ ሐዲስ ነብዩ እንዲህ ብለው ነበር። «በመሰባሰብና አንድ በመሆን ላይ አደራችሁን ከመለያየትና ከመከፋፈል ተጠንቀቁ» ከዚህ ሐዲሳቸው በኢስላም ጥላ ስር ያሉ ወገኖች ከመከፋፈል ይልቅ በመሰባሰብና አንድ በመሆን ለጋራ ዓላማ ለጋራ መስራት እንዳለባቸው በግልጽ የመከሩበትን ሁኔታ ለማየት ሞክረናል። ይህን መሰል በርካታ ሐዲሶች ከነብዩ (ﷺ) ተነግረዋል፤ በሌላ አባባላቸው፡- «ከእናንተ አንዳችሁ አላመነም ወይም ኢማኑ ሙሉፅ አይሆንም ለራሱ የወደደውን ነገር ለወንድሙ እስካልወደደ ድረስ» በማለት የሙእሚኖች ትስስር ምን ያህል ጠንካራ እንደሆነና ለራሱ እንዲሆንለት የሚፈልገውን (የሚሻውን) ነገር ወንድሙ እንዲያገኝ እስካልተመኘ ድረስ ኢማኑ ላይ ሁሉም ጉድለት ሊኖርበት እንደሚችል አሳይተዋል።

«ሙስሊም ለሙስሊም ወንድሙ ነው» ባሉት መሠረት ወንድማዊነቱን በተግባር ለማሳየት እስካልሞከረ ድረስ እንከን እንደማያጣውና ኢማኑ ሊሞላ እና የተስተካከለ ሊሆን እንደማይችል በግልጽ አስቀምጠዋል። ከዚሁ ጎን ለጎን ይህን ወንድማማችነት ሊያጠናክር የሚችል ጥቆማም ስጥተዋል።

«በዚያ ነፍሴ በእጁ በሆነው ጌታ እምላለሁ። ጀነትን አትገቡም እስካላመናችሁ። አማኝ ልትሆኑም አትችሉም እስካልተወደዳችሁ ድረስ ። ከሰራችሁት የሚያወድዳችሁን ተግባር ልንግራችሁን? (አሉ ቀጠል አድርገውም) በመካከላችሁ ሰላምታን አብዙ» ሙስሊም።

እኛም ይህን ሀዲስ በአግባቡ በመገንዘብ ሊያወድዱንና አንድነታችንን ሊያጠናክሩ ከሚችሉ ተግባሮች መካከል አንዱ የሆነውን ሰላምታን በመጠቀም ለአንድነታችን የበኩላችንን አስተዋፅኦ እናድርግ እንላለን።

አንድነትን ሊያናጉና ሊያደፈርሱ ከሚችሉ መጥፎ ድርጊቶች እንድንቆጠብ ሲመክሩን እንዲህ ይላሉ፡- አነስ ኢብኑ ማሊክ ባስተላለፈው ሀዲስ ላይ ነብዩ እንዲህ ብለዋል «አትጠላሉ (አንዳችሁ አንዳችሁን አይጥላ) አንዱ በአንዱ ላይ አይመቀኝ (አትመቀኛኝ)፣ ጀርባ አትሰጣጡ፣ የአላህ ባሪያ ወንድማማቾች ሆኑ፣ ሙስሊም ሙስሊም ወንድሙን ከሰስት ቀን በላይ ሊያኮርፍ አይፈቀድለትም» ቡኻሪና ሙስሊም።

አቡ ሀረይራ እንዳስተላለፉት ነብዩ (ﷺ) « ጥርጣሬን አደራ ተጠንቀቁ ጥርጣሬ የውሸት ወሬ ነው። አትፈላፈሉ፡ ፡ አንዱ አንዱን ምን እንደሚሰራ አይከታተል እንዲሁም አንዱ አንዱን አይሰልል... የወንድማችሁን ገንዘብ አታስቦ ጭቁ (ያለ አግባብ ገንዘብ" አያስበላው) » በማለት ለአንድነት ጠንቅ ከሆኑ የአንድነት ቫይረሶች በጥብቅ ይከለክሉናል።

ቁርአንና ሱናን መከተል ሲባል አንዱን ተቀብሎ ሌላውን መተው እንዳልሆነ መቼም ይገባናል። ስለዚህ እኛ ሙስሊሞች፣ የነብዩ ተከታይ ነን እስካልን ድረስ ይህን እና መሰል መመሪያዎችን ልንተገብር የግድ ይለናል።

የአላህ መልእክተኛ (ﷺ) «ሙእሚኖች ካላቸው መዋደድ፣ መተዘዘንና ከመተሳሰር አኳያ እንደ አንድ አካል ይመስላሉ። አንዱ አካል በበሽታ ሲጠቃ ሌላው አካል በህመምና እንቅልፍ በማጣት የችግሩ ተካፋይ ለመሆን ይጠራራሉ»

በማለት አስተምረዋል። ቡኻሪና ሙስሊም.

የአላህ መልእክተኛ ኢማሙ ቲርሚዚድ በዘገቡት ሐዲስ፡
-(ሙእሚን ለሙእሚን መስታወት ነው። ሙእሚን ለሙእሚን ወንድሙ ነው። ከጠፊዎች ሳይሆን ከአድለኞች ይሆን ዘንድ ምላሱን ይቆጥባል፤ የሰዎችን መብት አውቆ ያከብራል) በለዋል ።

የሰውን ክብር መንካትን አስመልክቶ ቁርአን እንዲህ በማለት ይገልጻል፡

ሁለት የምዕምናን ጭፍሮች እርስ በእርስ ቢጋደሉ በመካከላቸው አስታርቁ። ከሁለት አንደኛይቱ የሌላኛይቱ ላይ ወሰን ብታልፍ ያችን ወሰን የምታልፈውን ወደ አላህ ትዕዛዝ እስከምትመጣ ድረስ ተጋደሉ ብትመለስ ግን በመካከላቸው በትክክል አስታርቁ። በነገሩ ሁሉ አስተካክሉ፡ ፡ አላህ አስተካካዮችን ይወዳልና። ምዕመናኖች ወንድማ

ማችች ናቸው። በሁለት ወንድሞቻችሁም መካከል አስታርቁ። ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህን ፍሩ። አል ሑጁራት 10-11. ምክንያቱም የዚህ አንቀፅ የወረደበት ምክንያትን ስንመለከት ከላይ ያለውን ያረጋግጣል።

አንዳንድ ሶሃቦች ወደ ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) እየመጡ ዐብደላህ ኢብኑ ኡብይን ቢያናግሩት ጥሩ ነበር እያሉ ሲነግሯቸው ሊያናግሩት እሳቸው በአህያ ላይ ሁነው ሌሎች ሙስሊሞች ደግሞ በግራቸው ሁነው ሄዱ። እዚያ እንደደረሱ ግን ዐብደላህ እባክህን ውጣልኝ የአህያህ ግማት አስቸገረኝ አላቸው በዚህ ጊዜ አንድ ሱሀባ ተነስቶ ወላሂ ከአንተ ሽታ የነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አህያ ሽታ ይሻላል። አለው፡ ፡ በዚህ ጊዜ አንድ የእሱ ወገን የሆነ ተነስቶ መልስ ሲሰጥ በሁለቱም ወገኖች አልህ ተጋብሮ ችግሮች ተፈጠሩ በጫማ በእጅ መመታታት ተጀመረ። ይህን ምክንያት አድርጎ ነበር ይህ አንቀፅ የወረደው።

የአማና ክብደት በኢስላም

አማና ከቃሉ ጀምሮ ከአማን ጋር ከፍተኛ ትስስርነት ያለው ቃል ነው። እንደዚሁም ከአምን/ፀፅታ/፤ ከታማኝነት ጋርም የተያያዘ ቃል ነው። በመሆኑም አማና ማለት በኢስላም እንድን ሰራው የታዘዘነውና እንዳንሰራው የተከለከለነው ሁሉ ማለት ነው። እናም አማና ዘርፉ በዚህም በዋነኝነት ገንዘብ ነክ ነገሮችን፤ ወሎችን፤ አደራዎችን ፤ ምስጢሮችን፤ ሃላፊነቶችን፤ ሶላትን፤ ዘካን፤ ምን፤ ሀጅን፤ አካልን፤ ንብረትን፤ እውቀትን፤ ምስክርነትን፤ ዳኝነትን፤ እና ሌሎችንም ያጠቃልላል። ታማኝነት ትልቅነት ነው። አማኞችም የሚፈተኑበት ዋናው አሰው ነው። ይህን አስመልክቶ አላህ እንዲህ አለ «እኛ አደራን በሰማያት በምድር እና በተራራዎች ላይ አቀረብናት። መሸከሟንም እንቢ አሉ። ከእርሷም ፈሩ። ሰው ግን ተሸከማት። እርሱ በጣም በደለኛና ተሳሳች ነውና። ወንዶች መናፍቃንና ሴቶች መናፍቃትን ወንዶች አጋሪዎችንና ሴቶች አጋሪዎችን አላህ ሊቀጣ በምዕምናንና በምዕመናት ላይ አላህ ንስሃን ሊቀበል አደራዋን ሰው ተሸከማት። አላህ መሃሪና አዛኝ ነው» **አህዛብ 72**. አማና ግዴታ ነገሮችን ሁሉ መፈጸምን የተከለከሉ ነገሮችን መተወን ያጠቃልላል። ምክንያቱም በቁርአን ግዴታዎችን አለመወጣት በሚያመለክት አላህ እንዲህ አለ «እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ! አላህንና መልዕክተኛውን አትካዱ።

አደራዎቻችሁንም እያወቃችሁ አትካዱ» አል-አንፋል 27. የአማና አስፈላጊነትም በጣም ከፍተኛ እንደሆነ ብዙ መዘር ዝር ያያስፈልግም በጥቂቱ ለማስታወስ ያክል ከዚህ በታች ያለውን ታሪክ እናንሳ። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) በኒ ቁረይ ዛዎችን ለማጥቃት ሃያ አንድ ቀን ከበባ አድርገው መውጫ መግቢያ ባሳጧቸው ጊዜ በኒቁረይዛዎች ከረሱልሙሐ መድ (ﷺ) ጋር ድርድር ለማድረግና ስምምነት ላይ ለመድ ረስ ጥያቄ አቀረቡ። ነብዩ ሙሐመድም (ﷺ) ሰዕድ ቢን ሙዐዝ በሚሰጡት ውሳኔ እንዲሰማሙ ሀሳብ ሰነዘሩ። በኒ ቁረይዛዎች ግን የሰዕድ ቢን ሙዐዝን ውሳኔ ከመስማታችን በፊት አቡ ሉባባህ የተባሉ የቀድሞ ወዳጃቸውን እንዲልኩ ላቸው ጠየቁ። ረሱልም አቡ ሉባባህን ላኩላቸው። በኒቁረይዛዎችም ለአቡ ሉባባህ «በሰዕድ ቢን ሙሐዝ ሀሳብ ብን ስማማ ምን ይመስልህል» ሲሉ ጠየቋቸው። በዚህ ጊዜ በምልክት ወደ ጉሮሮአቸው በማመለከት በሰዕድ ቢን ሙሐዝ ውሳኔ ከተሰማሙ የሚጠብቃቸው ሞት መሆኑን በመግለፅ ለፅ ካስጠነቀቋቸው በኋላ ተፀፀቱ። ወዲያውም በመስጊድ ውስጥ ባሉ ቋሚ ምስሰዎች ራሳቸውን አሰረው አልበላም አልጠጣም በማለት ሰባት ቀናት አሳለፉ። በጣም ለተዳከሙና ስለ ተጎሳቆሉ ነብዩ ሙሐመድ በዚህ ጊዜ በምልክት ወደጉሮሮአቸው በማመለከት በሰዕድ ቢን ሙሐዝ ውሳኔ

ከተሰማሙ የሚጠብቃቸው ሞት መሆኑን በመግለፅ ካስ ጠነቀቋቸው በኋላ ተፀፀቱ። « ከአላህ ተውበት እንደመ ጣለት ንገሩት » በማለት ላኩባቸው አቡሉባባ ግን ወላሂ ራሱን አልፏቸው ነብዩ (ﷺ) እስካልፈቱኝ ድረስ በማለት በአቋማቸው ፀኑ። ነብዩ ይህ ሲነገራቸው መጥተው በእጃ ቸው ፈቷቸው። አቡ ሉባባ ወደ አላህ ከመቶበቴ ምልክ ቶች አንዱ ይህን ወንጀል የፈፀምኩባትን አገር ለቆ መሄድና ንብረቴንም በሙሉ ለአላህ መስጠት ነው ሲሉ ነብዩ (ﷺ) አንድ ሦስተኛውን መስጠት ይበቃሃል አሏቸው። ይህን ታሪክ ምክንያት በማድረግ ነበር ይህ አንቀጽ የወረደው በማለት ጦበሪ፤ ሞላዲ እና ሱዩጢ ይስማማሉ።

2. አደራን በአግባቡ ጠብቆ መመለስን አስመልክቶም አላህ እንዲህ አለ « አላህ አደራዎችን ወደ የባለቤቶቻቸው እንድ ታደርሱና በሰዎች መካከል በፈረዳችሁ ጊዜም በትክክል እንድትፈርዱ ያዛችኋል።አላህ በእርሱ የሚገስግችሁ ነገር ምን ያምር ነው። አላህ ሰሚ እና ተመልካች ነውና።አን- ኒሳእ58

ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) መካን በተቆጣጠሩበት ዕለት የካዕ ባን ቁልፍ ይዞ የነበረው ዑስማን ቢን ጠልሀ ቁልፉን እን ደያዘ ካዕባ ጣሪያ ላይ ወጣና ለነብዩ (ﷺ) ቁልፉን አልሰ ጥም በማለት ከለከለ። ከዚያም አሊይቢን አቡጣሊብ ወደ ጣሪያው በመውጣት አስገድደው ተቀበሉት። ይህን ጊዜ ነብዩ ወደ ካዕባ ገብተው ሰግደው ሲወጡ እነዚህ የቁር አን አንቀዎች ወረዱ። ነብዩ (ﷺ) ለአሊይ ቢንአቡጣሊብ «ሄደህ ይቅርታ ጠይቀውና ቁልፉን መልሰለት» አሉት። አሊይም ሄደው ቁልፉን ሲመልሱለት አስገድደህ «ወስደህ ስታበቃ እንደገና ትሰጠናለህ» በማለት በቁጣ ተናገረ። አሊይም በበኩላቸው «አላህ በአንተ ምክንያት የቁርአን አንቀፅ አውርዷል» አላቸውና አንቀፁን አነበቡለት። ኡስ ማንም እዚያው ኢስላምን ተቀበሉ። በደስታም ተሞጡ። ነብዩ (ﷺ) «እስከመጨረሻ ድረስ ውሰዳት። ይህችን ቁልፍ ከአንተ የሚወስዳት ግፊኛ ነው አሉ» እነሆ እስከ ዛሬም ድረስ በዚሁ ሰውዬ ዘሮች እጅ ነው ቁልፉ የሚገ ኘው። (ሞላዲ እና ሱዩጢ) ኢብኑ ተይሚያ ይህ አንቀፅ

በዋነኝነት ባለስልጣናትን ነው የሚመለከተው ይላሉ። ፡ ሽውካኒም ይህ አንቀፅ ብዙ ህግጋትን ያካተተ አንቀፅ ነው ይላሉ። እናም በዋነኝነት ባለስልጣናት ገደብመለከት ቢሆንም ሁሉንም ህዝብ ያጠቃልላል።

3. ኢስላም ሌላው ቀርቶ ጥብቅነትንም አማና ብሎ ነው የሰየመው መሆኑን አላህ እንዲህ አለ ((ከሁለቱ አንደኛይ ቱም ከሀፍረት ጋር የምትሄድ ሆና ወደ እርሱ መጣች፤ አባቴ ለእኛ ያጠጣህልንን ዋጋ ሊሰጥህ ይጠራሃል አለችው፤ ወደ እርሱ በመጣና ወሬውን በእርሱ ላይ በተረከለትም ጊዜ አትፍራ። ከበደለኞች ህዝቦች ድነሃል አለው። ከሁለቱ አን ደኛይቱም አባቴ ሆይ! ቅጠረው ከቀጠርከው ሰው ሁሉ በላጩ፤ ብርቱው፤ ታማኙ ነውና አለችው)) አል-ቀስስ፡ 26.

4-አማና ከፍተኛ ደረጃ ያለውና በአግባቡ ሊወጡት የሚገባ ሃላፊነት ነው። ቁርአን እንዲህ አለ፡- በጉዞ ላይ ብትሆኑና ፀሐፊ ባታገኙ በእጅ የተጨበጡ መተማመኛዎ ችን ያዙ። ከፊላችሁ ከፊሉን ቢያምን ያ የታመነው ሰው አደራውን በትክክል ያድርሱ። አላህን ጌታውን ይፍራ። ምስክርነትንም አትደብቁ። ምስክርነትን የሚደብቃት ሰው ልበ ኃጢአተኛ ነው። አላህ የምትሰሩትን ሁሉ አዋቂ ነውና። አል-በቀራህ 283.

5-አማናን በአግባቡ መወጣት ከትክክለኛ አማኞች መለያ ባህሪያት አንዱ ነው። ቁርአን እንዲህ አለ፡- (...እነዚያም ለአደራዎቻቸውና ለቃልኪዳናቸው ጠባቂዎች፤ እነዚያ በስ ግደቶቻቸው ላይ አላህን የሚጠባበቁ፤ ወራሾቹ እነርሱ (ብቻ) ናቸው፤ እነዚያ ፊርደውስን፤ የሚወርሱ እነሱ ናቸው። እነሱ በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች እነሱ ብቻ ናቸው) አል-ሙዕሚኑን8-11.

6-አማናን ቁርአን ብቻ ሳይሆን የነቢዩ (ﷺ) ሐዲሶችም በከፍተኛ ትኩረት የሰጡት ጉዳይ ነው። ምክንያቱም ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ከመላካቸው በፊት አል አሚን ይሏቸው ነበር። ይህን ስም ያገኙት አንድ ስራ ድንቅ ስራ ብቻ ስለሰሩ አልነበረም፤ ምክንያቱም ነብዩ (ﷺ) በን

ግግራቸው፤ በቃላቸው፤ አደራ በማስቀመጣቸው፤ ሚስጥር በመጠበቃቸው፤ እና በሌሎችም ነገሮች ሁሉ ታማኝ ስለ ነበሩ ነው። ነቢዩ ስለ አማና እያሌ ሐዲሶችን ተናግረዋል፡ ፡ ከዚህ በታች የተጠቀሱት ሐዲሶች ለአብነት ይሆናሉ።

1-አቡ ሱፍይን በሮም መንግስት ፊት ቀርቦ ስለ ነቢዩ ማንነት ተጠይቆ ሲመልስ..... በምን በምን ያዛል ለተባለው ሲመልስ በሶላት፤ በእውነትኝነት፤ በጥብቅነት፤ ቃልን በማ ክበር፤ አማናን በመጠበቅ ....) በማለት ነበር የገለጻቸው።

2-ነብዩ (ﷺ) አህመድ በዘገቡት ሐዲስ (እራት ነገሮችን ካሟላህ ሌላ ነገር አመለጠኝ ብለህ አትሰብ። አማናን መጠበቅ ፤ እውነት ማውራትን፤ መልካም ባህሪን መላበስ፤ ሐላልን መብላት) ብለዋል።

3-አንድ ዘላን መጥቶ ቂያማ መች ነው ? በማለት ቢጠይቃቸው ዝም ብለው ማስተማራቸውን ቀጠሉ አንዳንዶች ባይሰሙት ነው እስከሚሉ ድርስ ሌሎች ደግሞ ሰምተውት ስላላስደሰታቸው ነው አሉ። እሳቸው ግን ትምህርታቸውን ሲጨርሱ ስለቂያማ የጠየቀው ሰው የት አለ በማለት ሲጠይቁ አለሁ አላቸው አማና ሲጠፋ ቂያማን ጠብቅ አሉት። እሱም እንዴት ነው አማና የሚጠፋው በማለት ሲጠይቃቸው ነገሮች ሁሉ ለማይመለከታቸው አካላት ሲሰጡ ነው አሉት።) ቡኻሪ

አማናን በአግባቡ የመጠበቅ ትሩፋት

1-የአላህን ዉዴታ ለማግኘትና ወደ አላህ ለመቅረብ ዋናው መስመር ነው፤

2-የእምነት ጥንካሬ ምልክት ነው፤

3-የማህበረሰብ አለኝታ ነው፤

4-የማህበረሰብ ትስስርነትን ማጉያ ነው፤

5-የሰዎች መብትና ሐቅ በአግባቡ ለመወጣት ትልቅ አርአያ ነው፤

6-ከንፍቅና ነፃነት ማወጃዎች አንዱ ነው፤

በአጠቃላይ አማናን ማክበር፡-

1-የአላህን ትዕዛት ማክበር፤

2-ንብረት ነክነገሮችን ለየባለቤቶች ማድረስ፤

3- የሰዎችን ክብርና ስም ዝና የመጠበቅ ሃላፊነትን መወጣት፤

4-ሰውነታችንን የመጠበቅ ሃላፊነት ፤

5-እውቀቶቻችንን በአግባቡ የመጠበቅና ማስተላለፍ ሐላፊነት፤

6-ስልጣኖቻችንን በአግባብ በመጠቀም ፤

7-ምስክርቻችንን በትክክል ማድረስ ሃላፊነት፤

8-ዳኝነታችንን እና ሺምግልናችንን በአግባቡ መወጣት፤

9-የጸሐፍ ሃላፊነታችንን በአግባቡ መወጣት እና መሰሎችንም ሀላፊነት በአግባቡ መወጣት ነው።

አላህ አማናችንን በትክክል የምንወጣ ያድርገን።

የሴቶች ክብር በኢስላም

ኢስላም ለሴት ልጅ የአጎናፀፋትን ክብር በየትኛውም ሐይማኖት ወይም ምድራዊ ህግጋት ወደር አይገኝለትም። በአላህ ፊት የሴቶች ሙብትና ግዴታዎች በምድራዊም ይሁን በመጭው ዓለም ምንዳቸው ከወንዶች ጋር እኩል ነው። እምነትንና መልካም ስራን መሰረት አድርጎ አሏህ ዘንድ በሚገኝ ምንዳና ትሩፋት ሴት ልጅ ከወንድ ጋር እኩል ናት። ይህንን እውነታ ነብዩ (ﷺ) አቡ ዳወድ በዘገቡት ሐዲስ እንዲህ በማለት አስተምረውታል። «.....ሴቶች የወንዶች ክፋዮች ናቸው» ብለዋል። በመሆኑም ሁለቱም ለሠሩት እኩይ ሥራ በእኩል ይጠየቃሉ። ለሠሩት በጎ ተግባርም በሚቀጥለው ዐለም በእኩል ይመነዳሉ። ኢስላም ሴትን ልጅ ገና ከልደቷ ጀምሮ ሙብቷን የጠበቀና ተገቢውን ክብር የሰጣት መለኮታዊ ሀይማኖት ነው። ቀደም ሲል ሴት ልጅ ግማሽ ሰብአዊና ፍጡር ወይም ከዚያ በታች ደረጃ ያላትና ለወንድ አገልግሎት ብቻ የተፈጠረች ሆና ትገመት በነበረበት በዚያ የአረቢያ ድቅድቅ ጨለማ ውስጥ አዲስ ክብርና ዓለም አቀፋዊ

የሆነ መልዕክት የሰውን ዘር ለማስተማር እንዲህ ሲል አስተጋባ። (እርሱ ያ ከአንዲት ነፍስ (ከአደም) የፈጠራችሁ ከእርሷም መቀናጀቱን ወደርሷ ይረካ ዘንድ ያደረገ ነው። (ዕራፊ፡ 189) እንዲህም አለ (ሰማያትና ምድርን ፈጣሪ ነው። ከነፍሶቻችሁ ሴቶችን ከቤት እንሰሳትም ወንድና ሴትን ለእናንተ አደረገላችሁ) (አሽ-ቩራ፡11) እንዲህም አለ (አላህም ከነፍሶቻችሁ ለእናንተ ሚስቶችን አደረገ፤ ለእናንተም ከሚስቶቻችሁ ወንዶች ልጆች የልጅ ልጆችንም አደረገላችሁ። ከመልካሞችም ፀጋዎች ሰጣችሁ) (አን -ነህል፡72) እንዲህም አለ (ጌታቸውም እኔ ከናንተ ከወንድ ወይም ከሴት የሠራን ስራ አላጠፋም ከፊላችሁ ከከፊሉ ነው በማለት ለነርሱ ልመናቸውን ተቀበለ) (አሊ ሺምራን፡195) እንዲህም አለ (ከወንድ ወይም ከሴት እርሱ አማኝ ሆኖ በጎን የሴራ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን ይሰሩትም ከነበሩት ነገር መልካም ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን) (አን -ነህል፡97) እናም በኢስላም መምጣት ሀብረተሰቡ የነፈጋትን ሙብት ተቀዳጅቷል፤ የሴት ክብርና ሰበአዊነቷ ሲመለስ ከወንድ ጋር እኩል ፍጡር መሆኗ ተረጋገጠ። ሴት ህፃንን መግደል ህገ ወጥ እርኩስ ተግባር በመሆኑ በቁርአን ተወገዘ። አላህ እንዲህ አለ።«ከነሕይወቷ የተቀበረችው ሴት ልጅ በምን ወንጀል እንደተገደለች፤ በተጠየቀች ጊዜ፤ » የአላህ መልዕክተኛም ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ እንዲህ ብለዋል። «በእርግጥ አላህ ለወላጆቹ ቅን አለመሆንን፤ ሴት ልጆችን በሕይወት መቅበርንና ልመናን በናንተ ላይ ክልክል አድርጓል። እንዲሁም አሉባልታን፤ ጥያቄ ማብዛትንና ገንዘብ ማባከንን ጠልቶባችኋል» ሴቶች ከተጎናፀፉት የተፈጥሮ ሙብታቸው ወስጥ የንብረታቸው ብቸኛ ባለቤት መሆናቸው፤ የራሳቸው ገንዘብና ሃብት ያላቸውና ለቤተሰቡ ማውጣት ግዴታ እንደሌለባቸው፤ ትዳር በፍቃዳቸው እንጂ እንደማይሆን እና ካገባች በኋላ ስሟ በባሏ ስም እንደማይጠራ /እንደማይለወጥ /ተረጋገጠ።

ነብዩ (ﷺ) ኢማሙ አህመድ በዘገቡት ሐዲስ «ሴትን ልጅ አትጥሉ ፤ ውድችና አጫቀቶች ናቸውና» ብለዋል። ይህ ነብያዊ አዋጅ የታወጀላቸው የሴቶች) የልድት ቀን የሀዘን ቀን ተደርጎ ይታሰብ ከነበረበት የማህይም ዘመን በኋላ ነው። ቁርአን ይህን ማህይምነት ሲገልፀው

(ለአላህ ከመላዕክት ሴቶች ልጆችን ያደርጋሉ። ጥራት ይገባው። ለእነርሱ ግን የሚፈልጉትን ወንዶች ልጆችን ያደርጋሉ። አንዳቸው ከመሀከላቸው አንዱ በሴት ልጅ በተበሰረ ጊዜ እርሱ የተቆጩ ሹኖ ፊቱ ጠቁሮ ቅስሙ ይሰበራል። ከተበሰረበት ነገር መጥፎነት በውርደት ላይ ሹኖም ቢሆን ይያዘውን ? ወይስ በአፈር ውስጥ ይደብቀውን ? በማለት ከሰዎች ይደበቃል። ንቁ ! የሚፈርዱት ፍርድ ምንኛ ከፋ።» አን -ነህል፡ 57-59.

ህፃኗ ከእነህይወቷ ከመቀበር ካመለጠች እንኳን ስትኖር ተዋርዳና ተንቃ እንደሁበት ትወረስና ትሸጥ የነበረችበት አስቀያሚና አስከፊ ህይወት ነው። ቁርአን እነዚህ አለ (ከተከለከላችሁት ወንጀሎች ታላላቆችን ብትርቁ ትናንሽ ኃጢአቶችን እናብሰላችኋለን። የተከበረውንም ገነት እና ስገባችኋለን። አላህ ከፊላችሁን በከፊሉ ያበለጠበትን ፀጋ አትመኙ። ለወንዶችም ከሰሩት ስራ እድል አለላቸው። ለሴቶችም ከሰሩት ስራ እንዲሁ እድል አለላቸው። አላህን ከችሮታው ለምኑት። አላህ በሁሉ ነገር አዋቂ ነውና) አን -ኒሳእ፡31-32.

አንቀዎቹ የወረዱበት ምክንያት፡- ኡሙ ሰለማ የተባሉ የነብዩ (ﷺ) ሰለሷ ሀላፊ ወሰለም ባለቤት ሰሀብያ «በወንዶች ላይ ዘመቻ ግዳጅ ሆኖ ሲዘምቱ እኛስ ለምን አንዝ ምትም ! ለምንስ በውርስ ወቅት የወንድ ግማሽ ብቻ እንድንወርስ ተደነገገ። ብለው ላቀረቡት ጥያቄ መልስ ለመስጠት ወረደና በማለት ነፃነቷን አወጀላት። :: (ቴርሚዚ ፤ ሓኪም ፤ ዋሂዲ) ከእነዚህ አናቅፅ ውስጥ የተወሰኑት ቁርአናዊ አናቅፅ ኡሙ ሰለማ የተባሉ የነብዩ (ﷺ) ባለቤት ሰሀብያ «በወንዶች ላይ ዘመቻ ግዳጅ ሆኖ ሲዘምቱ እኛስ ለምን አንዝምትም! ለምንስ በውርስ ወቅት የወንድ ግማሽ ብቻ እንድንወርስ ተደነገገ። ብለው ላቀረቡት ጥያቄ መልስ ለመስጠት ወረደ። ሚስትም ስትሆን እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ! ሴቶችን ያስገደዳችሁ ሆናችሁ ልትወርሱና ግልፅ የሆነ መጥፎ ስራ ካልሰሩ በስተቀር ከሰጣችኋቸው ከፊሉን ልትወስዱባቸውና ልታጉላሏቸው አይፈቀድላችሁም። በመልካም ተናገሩባቸው። ብትጠሏቸውም እንኳን ታገሱ። አንድ ነገር ብትጠሉትም አላህ

በእርሱ ብዙ ደግ ነገሮችን ሊያደርግላችሁ ይችላልና። አን-ኒሳእ ከ19. የተፈቱ ሴቶች በራሳቸው ሕሊናዊ ሀላፊነት ሶስትን ወር ይጠብቁ። እርቅን ከፈለጉ፤ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑ ከሆኑ አላህ በማህፀኖቻቸው ውስጥ የተፈጠረውን ፅንሰ ሊደብቁ አይፈቅድላቸውም። ባሎቻቸውም በእነዚህ ወራት ውስጥ የመመለስ መብታቸው ቅድሚያ ነው። ለሴቶች ግዳጅ እንዳለባቸው ሁሉ ፍትህዊ መብትም አላቸው። ይሁንና ወንዶች የበለጠ ሀላፊነት ተጥሎባቸዋል። አላህ አሸናፊና ጥበበኛ ነውና።

ከዚያም እናት ስትሆን በጣም እንድትከበር ቁርአን እንዲህ ይላል።“የሰውን ልጅ ለወላጆቹ በጎመዋል እንዳለበት በጥብቅ አዘዝነው። እናቱ በችግርም ላይ ሆና አረዘዘችው። ፡ በችግርም ላይ ሆና ወለደችው። እርግዝናውና ከጡት መለያው ሙሉ ሰላሳ ወርነው። ከእዚያ የጥንካሬውን ወቅት በደረሰ ጊዜ አርባ ዓመት በደረሰ ጊዜ ጌታዬ ሆይ! ያን በእኔ ላይና በወላጆች ላይ የለገሰከውን ፀጋን እንድናመሰግንምራኝ። ዘርፍንምለ እኔአብጅልኝ። እኔ ወደ አንተ ብቻ ተመለስኩ። እኔከሙሰሊሞችአንዱ ነኝአለ። እነዚህ ይህንንባዮችከገነት ጓዶች ውስጥ ሲሆኑ እነዚያ ከሰሩት ስራ መልካሙን የምንቀበላቸውና ከኃጢአቶቻቸውም የምናልፋቸው ሰዎችናቸው። ያንንተስፋይሰጡት የነበሩትን እውነተኛ ቀጠሮ እንሞላላቸዋለን” አህቃፍ 15-16 . አቡ ሑረይራ “አንድ ሰው ወደ ነብዩ (ﷺ) ዘንደ መጣና አንቱ የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ከሰዎች ሁሉ በበለጠ ጓደኝነቱን ወይም ግንኙነቱን ልጡብቅለት የሚገባው ማን ነው አላቸው እሳቸውም እናትህ አሉት። ከዚያስ አላቸው እናትህ አሉት፤ ከዚያስ አላቸው እናትህ አሉት፤ ከዚያስ አላቸው እናትህ አሉት፤ ከዚያስ አላቸው አባትህ አሉት” ብለዋል። ቡኻሪና ሙሰሊም .

አንድ ሰው እናቱን በጀርባው ተሸክሞ እየጠወፈ ዐብዱሷ ሲሆን ዐ-መርን አግኝቶ ወለታዋን ከፈልጓት ማለት ይቻላል ሲላቸው “በፍፁም የአንዲቱን የምጥ ህመም እንኳን አይሸፍንም አሉት”ይህ ክብር በዚያ በታላቁ የመሰናበቻ ሐጅ ላይ በይፋ የታወጀው። በብዙ የሐጅ ተግ

ባራት ላይ እንደ ወንድ መሆናቸውና አንዳንድ የሚለዩባቸውን በግልፅ አስተምረዋል። ካላቸው ድክመት ጋር የሚሰማሙትን ጉዳዮች ለምሳሌ ሙዚያሊፋ ከግፊው በፊት መውጣትና ጠጠር መወርወርን፣ ካልቻሉት ጭራሹን ሌላን ሰው መተካትን ፈቅዶላታል። ከሴትነቷ ጋር የማይሰማሙ ነገሮችን ለምሳሌ በጠዋፍ ላይ ሰምሰማን በሳዕይ ላይ ፋጫን አንስቶላታል። ከባድ ወንድ ለመደበቅና ፊትን ከኒቃብ ሌላ በሆነ ነገር መደበቅን ፈቅዷል።

ሐይድ ሲመጣባት የመሰናበቻውን ጠዋፍ ፈቀደላት። ከዚያም ነብዩ (ﷺ) በዚህ በዐረፋ ሹጥባ ላይ ሴቶችን የተመለከተ ልዩ አደራ አስተላለፉ።

ሴት ልጅ በኢስላም ሙብቷን መጠየቅ የደረሰባትን ግፍ መከላከል ሙብቷ ነው። ኢስላማዊ አስተምህሮቶች በግልፅ ወንድና ሴት የሚለያዩባቸውን ጥቂት ጉዳዮች ላይ ካልሆነ በስተቀር ሌላው ነገሮች ላይ በሁሉም እኩል ናቸው። ሸሪዓ የጾታ ልዩነቶችንና ተስማሚነትን ይጥብቃል። አሷ በቁርአን “ የፈጠረ አምላክ ጥጥርሱ እውቀት ረቂቁ ውስጥ ዐዋቂው ሲሆን (ምስጢርን ሁሉ) አያውቅም? ” ብሏል። ሴት ልጅ ለራሷ ተስማሚ የሆነ ስራ ያላት ሲሆን ወንድም እንዲሁ የራሱ የሆነ ስራ አለው። አንዱ በሌላው ስራ ጣልቃ መግባት በህይወት ሚዛን ላይ ችግር ይፍጥራሉ። ሴት ልጅ በቤቷ ቁጭ ብላ ወንድ በየቦታው ለፍቶ የሚያገኘውን ያህል ታግኛለች።

ሀ. ነብዩ (ﷺ) በይሀቂ በዘገቡት ሀዲስ አስማእ ቢንት የዚድ የተባሉት ሴት ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ከሱሃባወቻቸው መካከል ባሉበት መጥታ እኔ ወደ እርስዎ የተላኩ የሴቶች መልእክተኛ ነኝ በምስራቅ ትሁን በምዕራብ የእኔን ተልዕኮ ትስማም አትስማም ሁሉም ሴቶች በዚህ ሀሳብ ላይ ይስማሙብታል። ይኸው አሷ ለወንዶችም ለሴቶችም በትክክል ለከዎታል እናም በእርሰዎም በላከዎት ጌታም በአሷ አምነናል። እኛ ሴቶች በቤት ውስጥ የተገደብንና የተወሰንን የቤቶቻችሁ ጠባቂዎች የስሜታችሁ መጫወቻ የልጆቻችሁ ተሸካሚዎች ነን። እናንተ ወንዶች ግን ከእኛ በተለየ በጁመዓና በጀመዓ በሺተኞችን በመጎብኘት የሞተን በመቅበር በየጊዜው ሀጅ በማድረግ ታድላች

ኃል። ከዚህ ሁሉ የሚበልጠው ደግሞ ለአሷ ሲባል እስከ ህይወት መሰዕዋት ለመክፈል ተመርጣችኋል። ወንዶች ለሀጅ ወይም ለአምራ ለጅሀድ ስትወጡ ንብረታችሁን እንጠብቃለን ልብሶቻችሁን እንጌትላለን ልጆቻችሁን እናሳድጋለን እና በምንዳው አንጋራችሁምን? አለች። በዚህ ጊዜ ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) (ወደ ሰሃባች መለስ ብለው ስለዲኗ የጠየቀች ሴት ከዚች ሴት የበለጠች ሰምታችኋል? ሱሃባችም ሲሉ መለሱ የአሷ መልእክተኛ ሴት ልጅ እንዲህ ያለ ጥያቄ ታቀርባለች ብለን አስበን አናውቅም አሉ። ከዚያም ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ወደ እርሷ ዘወር ብለው “ ተመለሼ የላኩሽን ሴቶች ማንኛውም ሴት ለባሷ ጥፋ ሴት መሆኗ የእሱን ደስታ ማሰቧ ፈቃዱን መከተሏ ይህን ሁሉ ይመዝናል ” ብለሽ አስተምሪ ሲሏት ላኢላህኢላህ አሷ ላክበር እያለች በደስታ ተመለሰች። ነብዩ (ﷺ) በይሀቂ በዘገቡት ሀዲስ “ ውስን ሴቶች ወደ ነብዩ (ﷺ) መጥተው ወንዶች በእኛ ከኛ በጅሃድ በለጡን እነሱን የምንደርስበት ሌላ ስራ የለንም ወይ? በማለት ጠይቀዋቸዋል ሴት ልጅ የቤት ስራዋን በመስራቷ ብቻ የሙጃሂድኖችን አጅር ያስጣታል ” ብለዋል። ከዚያም አልፎ ለሴት ዘመድ በጎ መዋል ከፍተኛ ተግባር እንደሆነ ነብዩ (ﷺ) አህመድና ጦቦራኒ በዘገቡት ሀዲስ “ ሁለት ሴት ልጆች ወይም ለሁለት እህቶች ወይም ለሁለት ለዝምድና ባላቤት ሴቶች አሷ እስከሚያበቃቃቸው ድረስ ለአሷ ብሎ የረዳቸው ሰው ከጀህንም እሳት መከላከያ ይሆንለታል ” ብለዋል።

ከሴቶች ጉዳዮች መካከል በጥቂቱ

ዘመዱ ካልሆነች ሴት ጋር ብቻውን መሆን ከልክል ነው። ነብዩ (ﷺ) ቡካሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ “ ዘመዱ አብሯት ከሌለ ሴት ጋር ለብቻው አይሁን ” ብለዋል።

ሴት ልጅ ወደ መስጊድ ሄዳ መስጊድ ትችላለች። ሆኖም ፊትና ከፈራች ግን መሔዷ ይጠላባታል። እናታችን አዲሻ ነብዩ “ ሴቶች አሁን አሁን ያመጡትን ቢያውቁ ኑሮ የቢኒ ኢስራኤል ሴቶች እንደተከለከሉ ሁሉ ይከለከሏቸው ነበር ” ብለዋል። የወንድ ልጅ ሰላት በመስጊድ ሲሰገድ እጥፍ ድርብ እንድሚሆን ሁሉ የሴት ልጅ ሰላት ደግሞ በቤት ሲሰገድ እጥፍ ድርብ ይሆናል። ነብዩ (ﷺ) አህመድ በዘ

ገቡት ሀዲስ ማዘንዲት ሴት ወደ ነቢይ (መጥታ ከእር ስም ጋር መስገድ ደስ ይለኛል ስትላቸው አዎ! ከእኔ ጋር መስገድ ደስ እንደሚልሽ አቃላሁ ነገር ግን በጓዳሽ ውስጥ መስገድሽ ምንዳው በቤትሽ ውስጥ ከመስገድሽ ይበልጣል፡ ፡ በቤትሽ ውስጥ መስገድሽ ምንዳው በግቢሽ ውስጥ ከመ ስገድሽ ይበልጣል፡፡ በግቢሽ ውስጥ መስገድሽ በሰፈርሽ መስጊድ ውስጥ ከመስገድሽ ይበልጣል፡፡ በሰፈርሽ መስጊድ ውስጥ መስገድሽ በእኔ መስጅድ ውስጥ ከመስገድሽ ይበል ጣል” ብለዋል፡፡ እንደዚሁም ነብዩ (ﷺ) (አሁመድ በዘገ ቡት ሀዲስ “ ከሴቶች መስጊዶች የሚበልጠው ቤቶቻቸው ናቸው” ብለዋል፡፡

ሴት ልጅ አብሯት የሚሄድ ወንድ ዘመድ ካላገኘች በስ ተቀር ሆኖም ሆነ ዑምራ ግዴታ የለባትም፡፡ ያለዘመድ መጓዝም አይፈቀድላትምና ነው፡፡ ነብዩ (ﷺ) ቡኸሪና ሙስሊም በዘገቡት “ ሴት ልጅ ከሶስት ቀን ሌሊተ በላይ የሆነን መንገድ ያለ ዘመድ እንዳትጓዝ” ብለዋል፡፡

ለሴት ልጅ መቃብር መጎብኘትና ጀናዛ መሸኘት ከልክል ነው፡፡ ነብዩ (ﷺ) “ ቀብር ኅብኝ ሴቶችን አሏህ እርግማኑን ያውርድባቸው” ብለዋል፡፡ ሙስሊም በዘገቡት ዘገባ ኡሙ አጢያ “ ጀናዛ መከተል ተከልክለናል ግዴታ ግን አልተደረገ ብንም ነበር” ብለዋል፡፡

እጮኛን በማያታልል መልኩ ሴት ልጅ ፀጉሯን ከጥቁር ቀለም በስተቀር በፈለገችው የቀለም አይነት ማቅለምትችላ ለች፡፡ ጥቁርግንይጠላል፡፡

ሴት ልጅ አሏህ የወሰነላትን የውርስድርሻልትወስድይገባ ታል፡፡ መከልከሉም አይፈቀድም፡፡

ነብዩ (ﷺ) ኢብኑ ማጃህ በዘገቡት ሀዲስ “ የወራሹን ውርስ ያቋረጠ በጀነት የሚወርሰው የቂያማ እለት አሏህ ይቆርጥ ቦታል” ብለዋል፡፡

ባል ሚስትን መቀለብ ግዴታው ነው፡፡ ይህም ሲባል ሴት ልጅ የሚያስፈልጋትን ልብስ፣ ምግብና መጠለያ ያጠቃል ላል፡፡ አሏህ “ የችሎታ ባለቤት በችሎታው ልክ ይቀልብ፡

: በእርሱም ላይ ሲሳዩ የተጣበበበት ሰው አሏህ ከሰጠው ይሰጥ፡፡ ነፍስን የሰጣትን ያህል እንጅ አያስገድድም” ብሏል፡፡ በኢስላም ባል ሚስትን መቀለብ ግዴታው ነው፡ ፡ ሴት ልጅ፣ ባል፣ የሌላት ከሆነች አባቷ ወይም ወንድሟ ወይም ልጇ መቀለብ ግዴታው ነው፡፡ የቅርብ ዘመድ የሌላት ሴት ከሆነች ደግሞ የምትኖርበት ማህበረሰብ ሊቀ ልባት ይገባል፡፡ ምክንያቱም ነብዩ (ﷺ) ቡኸሪና ሙስሊም በዘገቡት ሀዲስ (ለድሆች ባል አልባዎች የሚለፉ ሰው ጅሀድ እንደ ወጣ ወይም ሌሊቱን ቆሞ ቀኑንም እንደሚ ያሳልፍ ነው) ብለዋል፡፡

1-ሴት ልጅ እስካላገባች ድረስ ከቀድሞ ባሏ የወለደቻቸው ውን ልጆች ማሳደግ ላይ ባለ ሙሉ መብት ናት፡፡ አባትም በዚህ ጊዜ የልጆችን ቀለብ ለእናት መስጠት አለበት፡፡

2-የፊትንና የቅንድብን ፀጉር መንጨት ከልክል ነው፡፡ ነብዩ (ﷺ) አቡ ዳውድ በዘገቡት ሀዲስ “ ቀንዳቢን እና ተቀንዳ ቢን የአሏህ እርግማን ይውረድባቸው” ብለዋል፡፡

3- ሴት ከባሏ በስተቀር ከሶስትቀን በላይ ማዘን ከልክል ነው፡፡ ነብዩ (ﷺ) ሙስሊም በዘገቡት ሀዲስ “ በአሏህና በመጨረሻው ቀን የምታምን ሴት ከባሏ በስተቀር ከሶስት ቀን በላይ ማዘን አይፈቀድላትም” ብለዋል፡፡ ነገር ግን ለባሏ አራት ወር ከአስር ቀን ድረስልታዝንለትግዴታአለ ባት፡፡ በሐዘን ስዓት ጌጣጌጥና ዘዕፍራንን የመሰለ ሽቶዎች መጠቀም በጥቁር ኩል በቅባት እራሷን ማሳመር የለባትም፡ ፡ ጥፍሯን መቁረጥ ብትብቻዋን መንጨት መታጠብ ይፈ ቀድላታል፡፡ የምትለብሰው ልብስ በቀለም ለምሳሌጥቁር... ተብሎ አይወሰንም፡፡ ዲዳዋን መቆጠር ያለባት ባሏ ሲሞት በነበረችበት ቤት ውስጥ ሆና ነው፡፡ በጣም አስፈላጊ ሆኖ ካልተገኘ በስተቀር ከዚያ ቤት መውጣት አትችልም፡፡ ለወሳኝ ነገር ያውም በቀን ብቻ እንጂ በዲዳዋ ጊዜ ከቤት መውጣት የለባትም፡፡

ሴት በጣም ችግር ካልገጠማት በስተቀር የራስ ፀጉሯን መላጩት ከልክል ነው፡፡ ከወንድ ጋር በማያመሳስላትም ጠንማሳጠርትችላለች፡፡ ነብዩ (ﷺ) ቲርሚዚ በዘገቡት ሀዲ ስ “በወንድ የሚመሳሰሉትን ሴቶችን ነብዩ (ﷺ) ረገመዋቸዋል” ወይም ከካፊር ሴቶች በማያስመስላት መልኩ ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ኢባዳ “ ከሰዎች ጋር የተመሳሰለ ሰው ከእነሱ ነው” ብለዋል፡፡ ሴተ ከቤቷ ስትወጣ ከዚህ በታች የተዘረዘሩትን ባሟላ ጅልባብ አካሏን መሸፈን ግዴታ ነው፡ ፡ ገላዋንሁሉ መሸፈን፤ በራሱ ወበት ያለሆነ፤ የማያሳምር ወ

ፍራምፎርም፤ የማያጣብቅሰፊ የሆነ፤ ሽቶያልተቀባ፤ የወንድ ልብስ የማይመስል፤ የካፊር ሴቶችን ልብስ የማይመስል፤ ልዩ የሚያደረጋት ልብስ ያልሆነ ናቸው። በተጨማሪም የሰውም ሆነ የእንስሳ ስዕል ያለበትን መልበስ ክልክል ነው። ማንጠልጠል ግርግዳ ላይም መለጠፍክልክል ነው። መሸጥም እንዲሁ ክልክል ነው። የሴት ልጅ ሆኖረተ ገላ ከሌላ ጋር ስትሆን ሶስት ክፍል አለው።

1. ባል እሱ ከሷ የፈለገውን ማየት ይችላል

2. ሴቶችና ወንዶች ዘመዶቿ አብዛኛውን ጊዜ የሚታየውን አካሏን ማለትም ፊቷን፣ኮሻዋን፣እጆቿን ከንድ እግርና የመሳሰለውን ማየት ይቻላል ፈላጊነት ወንዶች ለማጨት ለሀክምና እና ለመሳሰሉ ምክንያቶች ካልሆኑ በስተቀር ምናንም መቼም ጊዜ ማየት አይፈቀድላቸውም። ምክንያቱም ሴት ልጅ የምትፈት ነው በፊቷ ነውና። ፋጡማ ቢንቱ ሙዝር ህዚም በዘገቡት ሀዲስ ፊቶቻችንን ከወንዶች እንሸፍን ነበር ብለዋል። አዲሻ አቡዳውድ በዘገቡት ሀዲስ እኛ ከነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ጋር አሁራም ላይ እያለን የወንድ ቡድኖች በአጠገባችን ሲያልፍ እያንዳንዳችን ጅልባባችንን ከራሳችን ወደ ፊታችን እናወርደው ነበር። ሲያልጁን ደግሞ ፊታችንን እንገልጥ እና እንደልባችን እንቀሳቀስ ነበር።

ዲዳዎች፡-ዲዳዎች ብዙ ናቸው። እነሱም

1. ነፍሰጡር የሆነች ሴት የፍችም ይሁን የሞት ዲዳዎ ፅንሷን መውለዷ ብቻ ነው።
2. ባሏ የሞተባት ሴት ዲዳዋ አራት ወር ከአስር ቀን መጠበቅ ነው።
3. የወር አበባ የምታይ ሁናየ ተፈታች ሴት ዲዳሳስት የወር አበባ ማየት ሲሆን፤ ዲዳዋ የሚያበቃው ከሶስተኛው የወር አበባ ደም በፀዳች ጊዜ ነው።
4. የወር አበባ የማታይ ሴት ደግሞ ዲዳዋ ሶስት ወር ብቻ መጠበቅ ነው። በአስመላሽ ፍች ዲዳ ስር ያለች ሴት ሁሉ ከባሏ ጋር መኖር ግዴታዋ ነው። ሲኖሩም ከእሷ ጋራ መቀመጥም ሆነ ከእሷ ጋር የፈለገውን አካል ማየት ይፈቀድለታል። ምን አልባትም አሏህ ቢመልሳቸውና ቢያስታርቃቸው ተብሎ ዲዳዋ እስከሚያበቃ ድረስ ከእሷ ጋር ብቻቸውን መሆንም እንኳን ይችላል። መልሸሻለሁ' በማለት ወይም የግብረ ስጋ ግንኙነትን በመፈፀም ብቻ የተፈታች ሴት ወደ ሚስትነት ትመለሳለች። በዚህ ላይ የሴትየዋ መስማማት አያስፈልግም (ግዴት አይደለም) ሴት ራሷን አትድርም ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አቡ ዳውድ በዘገቡት ሀዲስ“ ያለ ዘመድ ፊቃድ ራሷን የዳረች ሴት ጋብቻዋ ውድቅ ነው” ብለዋል የሌላ ሴት ፀጉርም ሆነ የእንስሳ ፀጉር በፀጉር ላይ

መቀጠል ክልክል ነው። ከአካላቷ መካከልም አንዱንም መንቀስ ክልክል ነው። ሁለቱም ተግባሮች ከታላላቅ ወንጀሎች የሚቆጠሩ ናቸው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ቡሽሪና ሙስሊም በዘገቡት ሀዲስ“ ቀጣይም አስቀጣ ያዋም ነቃሿ ተነቃሿም የአሏህ እርግማን ይውረድባቸው” ብለዋል ያለ ምንም ምክንያት ፍች መጠየቅ ክልክል ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አቡ ዳውድ በዘገቡት ሀዲስ“ ያለምንም ምክንያት ከባሏ ፍች የጠየቀች ሴት የጀነት ሽታ በእሷ ላይ እርምነው” ብለዋል። ሴት ባሏን በአግባቡ መታዘዝ አለባት ። በተለይም ለመኝታ ከጠየቃት ። ይህን ጉዳይ በተመለከተ ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ቡሽሪና ሙስሊም በዘገቡት ሀዲስ“ ባል ሚስቱን ለምኝታ ጠይቋት እምቢ ካለች እና ተቆጥቶባት ካደረገ እስከጧት ድረስ መላኪካ ይረግማታል” ብለዋል። በመንገዷ ላይ ወንዶች እንደሚኖሩ ያወቀች ሴት ሽቶ ተቀብታ በእነሱ አጠገብ ማለፍ የለባትም። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) አቡ ዳውድ በዘገቡት ሀዲስ“ ሴት ሽቶ ተቀብታ ወንዶች ሽታውን እንዲጣጥሙላት ብላ በወንዶች አጠገብ ካለፈች እሷ እንደዚህ ዝሙተኛ ናት” ብለዋል። የሴትን ልጅ ታላቅ ታሪክ ከሚያስታውሱን ጉዳዮች በሶፋና መርዋ መሐከል የሚደርገው የምልልስ አምልኮ ጀማሪ የሆነችው ሴት የሐጀር ታሪክ አንዱ ነው። በተጨማሪ የዘምዘም ውሃን በጠጣህ ቁጥር እሷን ታስታውሳለህ። በዚህ ቦታ መወሳት ካለባቸው ሴቶች መካከል ዙብይዳ የሆሩኑ ረሺድ ባለቤት ነበረች። ከባግዳድ እስከ መካ ድረስ ለሐጃጃ ጆች መንገድ ያስተካከለችና በየቦታው ማረፊያ ኬላዎችን ጌ ያሰራች በተጨማሪም ወደ ሀረም ውሆን ያስገባች እስከአሁንም ድረስ ታሪክ ቁልጭ ያለ ነው። ይህ በአጭሩ ኢስላም ለሴቶች የሰጠውን ልዩ ትኩረት የሚጠቁም ነው። የኢስላም ጠላቶች እንኳን ለሴት ልጅ እንደ ኢስላም ሙሉ ከብሯንና ሙብቷን የሰጣት እንደሌለ በየ አጋጣሚው ይመሰክራሉ። በአቃላይ የሴትን ማዕረግ በተመለከተ ቁርአን እንዲህ በማለት ያጠቃልላል። «እናም ጌታቸው እኔ ከእናንተ ውስጥ የወንድም ሆነ የሴትን መልካም ስራ ወርታ አላጠፉም። ከፊላችሁ የከፈሉ አካል ነውና በማለት ልመናቸውን ተቀበላቸው» 3:195. ሁለቱም የትዳር አጋሮች የአላህ አማና የሆነውን ትዳርን በአግባቡ በመቀም የዱንያ ብቻ ሳይሆን የአኪራም ሕይወት ማሳመሪያ እንዲያደርጉት አደራ ።

መፈተን

ይህ ዐለም የፈተና ዐለም ነው። ማንም ሰው በዚህ ዐለም መፈተኑ አይቀርም። ከዚያም መጨረሻው ወደ አላህ ነው። አላህ እንዲህ አለ፡- <<በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የአላህ ነው እነዚያን ያጠፉትን በተግባራቸው ልክ ሊመነዳና እነዚያን መልካም የሰሩትን በመልካሟ /በጀነት/ ሊመነዳነው። አንጅም.31. እንዲህም አለ፡-<<ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት። ለመፈተን ምነ ብለን በክፉም ሆነ በበጎ እንሞክራችኋለን፤ ወደኛም ትመለሳላችሁ» አል-አንቢያ.35. በዚህ ዐለም ላይ ስንኖር መፈተን አንዳንድ ጊዜ በጥሩ ነገር፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በመጥፎ ነገር፤ አንዳንድ ጊዜ በጤና በሌላ ጊዜ በበሽታ፤ አንዳንድ ጊዜ በሐብት፤ በሌላ ጊዜ በችግር ሊሆን ይችላል፡፡ ሙስሊም በሁሉም የፈተና አይነቶች ሊፈተን ይችላል፡፡ ሆኖም ከወፈቀው በሁሉም ጊዜ ወደ እድገት የሚረማ መድብት ነው። «የሙዕሚኖች ጉዳይ ይገርማል። አላህ በሱ ላይ ምንንም ነገር አይፈርድበትም ለሱ ጥሩ ቢሆንለት እንጂ»። አህመድ.

ምንም ነገር የሚለው ቃል በደግሞ ሆነ በመጥፎ መፈተንን ያካትታል፡፡ «የሙአሚን ጉዳይ ይገርማል። የሙአሚን ነገር ሁሉም ኸይር ነው። ይህ እድል ለሙአሚን እንጂ ለማንም አይሆንም። መልካም ነገር ካጋጠመው ያ፡ መሰግንና ኸይርይሆንለታል። መጥፎም ነገር ካጋጠመው ይታገስና ጥሩ ይሆንለታል» ሙስሊም. እንዲህም አለ፡- የሰው

ልጅ ጌታው በሞከረው ጊዜ ባከበረውና ባጣቀመው ጊዜ ጌታ የአከበረኝ አበጠኝ ይላል። በሞከረውና በእርሱ ላይ ሲሳዩን ባጠበበት ጊዜ እንዲሁ ጌታየ አሳነሳኝ ይላል» አልፈጅር 15-16.

አላህ በቁርአን ዉስጥ ራሱት ምእራፍ ላይ እንዲህ አለ፡-(በዚህ ውስጥ በብዙ ታጋሽና በብዙ አመሰጋኝ ለሆኑት ሁሉ በእርግጥ አምራቶች አሉበት) ጭንቀቶችን ከላያችን ላይ ለማስወገድ ይላሉም ምስጋና ሁሉ ለእዚያ ከእኛ ላይ ሐዘንን፤ ላስ ወገደልን ይገባው። አላህ ጌታችን በጣም መሃሪና አመሰጋኝ ነውና። እርሱም ያ ከችሮታው የዘላለም መኖሪያን አገር ያሰፈረን ነው። በእርሷም ውስጥ መከራ አይነካንም በእርሷም ውስጥ ድካም አይነካንም» ፋጢር 34-35. እንዲህም አለ፡-«ከወንድም ይሁን ከሴት አማኝ ኾኖ በጎን የሠራ መልካም ኑሮን እና ኖረዋለን ይሠሩት ከነበሩት ነገር በመልካሙም ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን» አን-ክህል 97. እንዲህም አለ፡-«አማኞች ሆይ ! የመቁሰል ጉዳት ቢያገኛችሁ ሌሎች ህዝቦችም መሰሉ የመቁሰል ጉዳት አግኝቷቸዋል። እንዲህ አይነቶችን ቀናት በሰዎች መካከል እናፈራር ቃቸዋለን። አላህ እነዚያን በትክክል በሱ ያመነትን ሊያሳውቅና (ከእናንተም መካከል ሰማዕታትን ሊመርጥ እንዲህ አይነት ቀናት እንዲፈራረቁ ያደርጋል። አላህ በዳዩችን ሁሉ አይወድምና» አሊ. ዒምራን 140. እንዲህም አለ፡-«በሰማያ

ትና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያን ያጠፉትን በተግባራቸው ለመነዳና እነዚያን መልካም የሰሩት በመልካሚ /በጀነት/ ሊመነዳ ነው። አንድምጓ። እንዲህም አለ፡-«እናንተ ሰዎች ሆይ ! የአላህ ቀጠሮ እውነት ነው። እናም የቅርብቱ ህይወት አታታላችሁ። አታላዩም ሰይጣን በአላህ ትዕዛዝ ላይ አይታላችሁ»። ፋጢር 5. እንዲህም አለ፡-«መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ባሮቼ ስለ እኔ በጠየቁህ ጊዜ እኔ ቅርብ ነኝ። የለማኝን ፀሎት በለመ ነኝ ጊዜ እቀበለዋለሁ። ስለዚህ ወደ ቀናው መንገድ ይመሩ። ዘንድ ለእኔ ብቻ ይታዘዙ። በእኔም ብቻ ይመኑ በላቸው » አልብቀረህ 186.

ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ አቡ-ሀረይራ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡-«አላህ እንዲህ ብሏል፡ - ከኔ ሌላ ያለን አምላክ አድርጎ በያዘ ሰው ላይ ጦርነት አውጀብታለሁ። ባሪያዬ እኔ በርሱ ላይ ግዴታ ካደረኩበት ነገሮች ውጪ ባሉ ተግባራት ወደኔ መቅረቡ የበለጠ በእኔ ዘንድ የተወደደ ነገር ነው። ባሪያዬ እስከወደደው ድረስ ግዴታ ባል ሆኑ ተግባራት ወደኔ ከመቅረቡ አይታከትም፡ ፡ ስለዚህ የሚሰማበት ጆሮ፣ የሚመለከትበት አይን፣ የሚዳሰስበት እጅ፣ የሚሄድበት እግር እሆን ለታለሁ። ከጠየቀኝ በርግጥ እሰጠዋለሁ። ከእኔ ጥበቃን ከፈለገ በእርግጥ እጠብቀዋለሁ» ሙሳም አለ ጌታዬ ሆይ ! ልቤን አስፋልኝ» ጧሃ 25. አላህ እንዲህ አለ፡-«መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! አንብብ። ጌታህ በጣም ቸር ነው።» አልወላኦን . እንዲህም አለ፡-« መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! በአእጃምኛ የሆነ ቁርአን ባረግነው ኖሮ አንቀዳች በምናውቀው ቋንቋ አይብራሩም ኖሯልን ? ቁርአን አእጅምኛና መልዕክተኛው አረባዊ ይሆናልን ? ባሉ ነበር። እርሱ ለእነዚያ በአላህ ላመኑት ሰዎች ሁሉ መመሪያና መፈወሻ ነው። እነዚያም የማያምኑና በጆሮዎቻቸው ውስጥ ድንቁርና ነው አይሰሙትም። እርሱ በእነርሱ ላይ እውር ነት ነው። እነዚያ ከሩቅ ስፍራ እንደሚጠሩ ናቸው። » ፋሲለተ44. እንዲህም አለ፡-«ከቁርአን ለምዕመናን መድ

ሐኒትና እዝነት የሆነን እና ወርዳለን። በዳዮችንም ከሳራን እንጂ ሌላ አይጨመርላቸውም» አል-ኢስራኦ 82. እንዲህም አለ፡-««እነርሱም እነዚያ በአላህ ያመኑ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው።ንቁ ! አላህን በማውሳት ልቦች ሁሉ ይረካሉ» አር-ረዕድ28.

በአጠቃላይ በዱንያ ላይ መሞከራችን በትዕግስት ካለፍ ነው ለሁለተኛው ዐለም ከፍተኛ ማዕረግ ከሚያስገኙ ተግባራት አንዱ ነው። ነቢዩ ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ እንዲህ ብለዋል፡ (በራሱ፣ በልጁ፣ በንብረቱ በኩል በሙእሚን ላይ መከራዎች ከመውረድ አይባከኑም ከወንጀል የፀዳ ሁኖ ከአላህ ጋር እስኪገናኝ ድረስ።)

እምነታዊ ስህተቶች

እምነት ነክ ስህተቶች በሀገራችን በጣም ብዙ ናቸው። እዋና ዋና የተባሉት ለአብነት ያክል ከዚህ በታች ያሉት ናቸው።

ስህተቶች በሁለት ይከፈላሉ። አንደኛው በጭራሽ ከአስላም የሚያወጣ ሲሆን። ሁለተኛ ደግሞ፡- ጥራቱን የሚያጎድሉ ጉዳዮች /ወንጀሎች ናቸው። ክህደት የመጨረሻ አስከሬ ጥፋት ከአላህ እርቅ ዘንድ የተወገዘ ምህረት የተነፈገው ከሽርክም በላይ የሆነ ወንጀል ነው። ቁርአን በዚህ ጉዳይ ላይ ሰፊ መግለጫ ሰጥቷል።

ሁለተኛው ክፍል እምነትን የሚጎዳ ሲሆን፡- እሱም አማኝ ሆኖ ታላላቅ ወንጀሎችን የፈፀመ ሰው ካልቶበተና ወንጀሉን የሚያሳብስ መልካም ስራ ወይም በአማላጅ አማካኝነት ካላገኘ እሳት ይገባል። በርሷ ውስጥ ግን አይዘወትርም። ምክንያቱም ከልቦናው ውስጥ ኢምንት ታክል ኢማን ያለው ሰው ሁሉ እሳት ቢገባም እንኳን በመጨረሻ መውጣቱ አይቀራ ነውና። በዚህ ርዕስ ስር አያሌ ስህተቶች አሉ። ከዚህ በታች ያሉት ለአብነት ያክል የቀረቡ ናቸው።

1-ተውሒድን ክፉኛ ከሚጎዱ ነገሮች መካከል፣ ከድንጋዮች ወይም ከሌላ ነገር በረከትን መሻት ሌላው ቀርቶ ካዕባን እንኳ በረከትን በመሻት መሳላም ወይም መዳበስ ሽርክ ነው። ዑመር ቢን አልኸጧብ ሐጀረል አስወድን እየሳሙ እንዲህ ብለዋል። “የማትጎዳም የማትጠቅምም ድንጋይ መሆንን አውቃለሁ። የአላህ መልዕክተኛ ሲሰሙህ ባላይ ኖሮ አልስምህም ነበር።”

2-ከአላህ ሌላ ላለ አካል ማረድም ተውሒድን ያበላሻል፡ ለምሳሌ ለወልደ፣ ለሰይጣን፣ ለአጋንንት አንዳች ጥቅም ይለግሱት ዘንድ በማሰብ ማረድ የትልቁ ሽርክ አካል ነው። ከአላህ ሌላ ላለ አካል ከሚታረድበት ቦታ ላይ ለአላህም እንኳ ቢሆን ማረድም ክልክል ነው። ይህ የተከለከለው ወደ ሽርክ የሚያደርሰን መንገድ ለመዘጋት ሲባል ነው።

3-ከአላህ ሌላ ላሆነ አካል መሳልም ሽርክ ነው። ምክንያቱም ስለት ኢባዳ በመሆኑ ለአላህ እንጂ ለሌላ አካል ሊውል አይገባውምና ነው።

4-ከአላህ ውጭ የሌላን አካል እገዛ መሻት ወይም በርሱ መጠበቅ ሽርክ ነው። የአላህ መልዕክተኛ ለኢብን አባስ እንዲህ ብለዋቸዋል፡- “ስትለምን አላህን ብቻ ለምን። እገዛ ስትሻ አላህን ብቻ ጠይቅ” እናም አጋንንትንም ሆነ ሌላን አካል መማፀን ክልክል መሆኑን ይህ ሐዲስ ያስተምረናል።

5-ወልዮችንና ደጋግ ሰዎችን ከተገቢ ቦታቸው በላይ ከፍ ማድረግም ተውሒድን ይጎዳል። ይኸውም እነኝህን ሰዎች ወደ መልዕክተኞች ደረጃ ከፍ ማድረግ ወይም ከስህተት የተጠበቁ ናቸው ብሎ ማመን ነው።

6-ቀብርን መጠወፍ ሽርክ ነው። ተውሒድን ይቃረናል፡ ከቀብር ላይ መስገድም ወደ ሽርክ የሚያደርስ በመሆኑ ክልክል ነው። ለቀብር መስገድና ቀብርን ማምለክ ክልክል ነቱ ከዚህ የከፋ እንደሆነ ጥርጥር የለውም።

7- ተውሒድን ከጉድለት ለመጠበቅ ሲባል ከቀብር ላይ ማነጻ፣ ቁባዎችንና መስጊዶችን ከነርሱ ላይ መገንባትና መለስን ተከልክሏል።

8- ድግምት፣ ደጋግነት፣ ጠንቋዮችንና ኮከብ ቆጣሪዎችን መጎብኘትና መሰል ተግባራትም ተውሒድን ይቃረናሉ። ደጋግ ሁሉ ካፈር በመሆኑ ወደርሱ መሄድ አይፈቀድም። እነርሱን አንዳች ጉዳይ መጠየቅና ቃላቸውን አምኖ መቀበልም ክልክል ነው። ለደጋግነት ወልዮች፣ መሻኢ ችግኝ የሚሉና መሰል ስያሜዎችን መስጠት ይህን ብይን አይለውጠውም።

9-በገድ ማመን ተውሒድን ይቃረናል። ይኸውም በአእዋፍት፣ በቀናት፣ በግለሰቦች ወይም በሌሎች ነገሮች መጥፎ ገድነት ማመን ነው። ይህ ሁሉ አይፈቀድም።

ተውሒድን ከሚቃረኑ ነገሮች መካከል በሐኪም፣ በመድሀኒት፣ በሙያ ወዘተ መተማመን ነው። በሽሪዓው የተፈቀደው አንዳች ውጤትን ለማግኘት የሚያበቁንን ምክንያቶችና ጥረቶች ሁሉ እያደረግን ውጤቱን በተመለከተ ግን በአላህ እንድንመካ ነው። ለምሳሌ ሕክምና እንከታተላለን፣ ሲሳይ ፍለጋም እንሮጣለን፣ ይህን ሁሉ ስናደርግ ግን የጥረታችንን ውጤት የሚሰጠን አላህ መሆኑን በማመን መሆን አለበት። በኮከብ ማመንና ከዋክብትን ከተፈጠሩ ለት ዓላማ ውጭ ለጥንቆላ ተግባር መጠቀም ተውሒድን

ይቃረናል። ዝናብን ከከዋክብትና ከጊዜያት ጋር ማያያዝ፣ ማለትም ዝናቡን የሚያወርደው ወይም የሚያስቀረው ኮከብ እንደሆነ ማመን የዚህ አካል ነው።

10-ከቀልብ ኢባዳዎች መካከል አንዱንም ከአላህ ውጭ ለሌላ አካል ማዋል ተውሒድን ይቃረናል። ለምሳሌ ፍፁማዊ ፍቅርን ወይም ፍፁማዊ ፍርሃትን ለፍጡራን መስጠት።

11-የአላህን ቅጣት መተማመን ወይም ከእዝነቱ ተስፋ መቁረጥም ተውሒድን ይቃረናል። ከአላህ ቅጣት አትተማመን። ከእዝነቱም ተስፋ አትቁረጥ። ምንጊዜም በፍርሃትና በተስፋ መካከል ሁን።

12-የአላህን ውሳኔዎች በፀጋ አለመቀበልናትዕግስትማጣት፣ ውሳኔዎቹን የሚቃረን ቃል መናገርም ተውሒድን ይቃረናል። ለምሳሌ፡- “አላህ ሆይ፣ ለምን በኔ ወይም በእገሌ ላይ ይህን አደረግክ ? ይህ ሁሉ መከራ ለምን?” የሚሉና መሰል ማማረሮች፣ ሙሾ ማውረድ፣ ልብስን መቅደድ፣ ፀጉርን መንጨት ተውሒድን የሚያጎድፉ ድርጊቶች ናቸው።

13-ለይዩልኝ ወይም ለይስሙልኝ መስራት፣ በበጎ ሥራ ዓላማዊ ጥቅምን ዋነኛ ዓላማ ማድረግ የሽርክ አካል ነው።

14-አዋቂዎችን፣ ባለሥልጣናትን ወይም ሌሎች ሰዎችን ሐላሉን ሐራም፣ ወይም ሐራሙን ሐላል ሲያደርጉ አሜን ብሎ መታዘዝም ሲሆን፤

15-በአላህና በእገሌ ፈቃድ ወይም አላህና እገሌ ባይኖሩ ኖሮ ወይም በአላህና በእገሌ ተመካህ ማለት፤ ተገቢ የሚሆነው ካለፉትና መሰል አባባሎች ላይ “እና” ከሚለው ቃል ይልቅ “ከአላህ ቦታች” የሚል አገላለጽ መጠቀም ነው።

16- ጊዜን፣ ቀናትንና ወራትን መስደብ፤

17-በዲን፣ በመልዕክተኞች፣ በቁርአን ወይም በሱና ማፌዝ፣ እንዲሁም ዲን በያዙ ደጋግ ሰዎች እና ዐሊሞች፣ ቁርአንና ሱናን በመተግበራቸው እና አጥብቀው በመያዛቸው ለምሳሌ ጊሳቸውን በማስረዘማቸው፣ መፋቂያ በማዘው ተራቸው ወይም ልብሳቸውን እስከ ቁርጭምጭሚት በማ

ሳጠራቸውና በመሰል ተግባራቶቻቸው መሳለቅ፤ ተውሒ ድን ይቃረናል።

18- “አብዱኪ” (የነቢዩ ባሪያ)፣ “ዓብዱል ካዕባ” (የካእባያ) ወይም “አብዱል ሁሳይን” (የሁሳይን ባሪያ) ተብሎ መሰየምም አይፈቀድም። የሚፈቀደው ለአላህ ተገዢዎችንና ባሪያነትን የሚያመለክት ስያሜ ብቻ ነው። ለምሳሌ አብዱላህ እና አብዱረህማን።

19- ነፍስ ያላቸውን ነገሮች መሳልና ማላቅ፣ ከግድግዳ ላይና መሰል ቦታዎች በኩብር ማንጠልጠልም ተውሒ ድን ያጎድፋል።

20- መስቀልን ማኖር፣ መሳል ወይም ከልብስ ላይ ወድና ፈቅዶ መተው ተውሒ ድን ይቃረናል። ግዴታ የሚሆነው መስበርና መደምሰስ ነው።

21- ሙናፊቆችንና ካፊሮችን መወዳጀት፣ ማላቅና “ሰይድ” (አለቃ) በሚል የክብር ስም መጥራት፣ ለነርሱ ሹብ ረብ ማለት ፤

22- አላህ ባላወረደው ሕግና ሥርዓት መፍረድና መምራት፣ ሰው ሰራሽ ሕግጋትን ከሸሪዓው ድንጋጌዎች ጋር እኩል መፍረድ ይቻላል የሚል እምነት ይዞ ይህን መፈጸም ወይም ደግሞ ሰው ሰራሽ ስርዓቶችና ሕግጋት የሸሪዓውን ያህል ወይም ከሱ የበለጠ ደረጃ ያላቸው፣ ከሸሪዓው ይልቅ ለዚህ ዘመን ተስማሚ ናቸው ብሎ ማመን ተውሒ ድን ይቃረናል። ይንዳል። ሰዎች ይህንን እምነትና አስተሳሰብ ወደውና ፈቅደው በሰው ሰራሽ ሕግ መተዳደራቸው፤

23- ከአላህ ውጭ በሌላ አካል መማል ነው። ለምሳሌ በነብዩ (ﷺ) ወይም በአማና ወይም በሌላ ነገር መማል ነው። ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ይህን በማስመልከት ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፡- “ከአላህ ውጭ በሌላ አካል የማለ ከፈረ ወይም አሻረከ” (ቴርሚዝይ)፤

24- በነብያትና በበጎ ሰዎች መወሰል በዚህ ዘመን ብዙ ሙስ ሊሞች ከአምላካቸው በመውጣታቸው እና ዲናቸውን ባለ ማወቃቸው በርካታ የሸርክ፣ የቢድዓና የመሐይምነት ተግባራትን ሲፈጽሙ ይሰተዋሉ። በሰፋት ከተሰራጩት ከነዚህ ሸርክያት መካከል እንዳንድ ሙስሊሞች ወልይና

ደጋግ ሰዎች ለሚሏቸው ግለሰቦች በሚያሳዩት ከወሰን ያለፈ ክብርና እነርሱን ከአላህ ውጭ መማፀናቸው፣ ይጠቅማሉ ወይም ይንዳሉ ብለው ማሰባቸው ይገኝበታል ከልክ በላይ አላቋቸው። ቀብሮቻቸውን ጎበኙ። ይህን የሚያደርጉት አላህ ጉዳዮቻቸውን ይፈጽምላቸው፣ ችግሮቻቸውን ያሰወግድላቸው ዘንድ እነርሱን እንደ አማካይ ለመያዝ በማሰብ ነው።

25- የሸዕባንን አጋማሽ ሌሊት በዲባዳ እንኳን ቢሆን ለይቶ ማክበር፤

26- የኢስራኦ እና የሚአራጅ ሌሊትን በዲባዳም እንኳን በተለየ መልክ ማክበር፤

27- አስራ አምስተኛ- የነቢዩ ሙሐመድ መውሊድን ማክበር፤

28- የእምነት ነክ ትምህረቶችን ችላ ማለት ማናናቅ፤

29- ላኢላህ ኢለሏህ ማለት ብቻ በቂ ነው ብሎ መሳነፍ፤ 30-ዲባዳን በሶላት በዘካ ... በመወሰን የዲባዳን መልዕክት ማጥባብ፤

31- በሁሉ ነገር ከካፊሮች ጋር መመሳሰል፤

32- ነቢዩን ኑር ናቸው ብሎ ማመን፤

33- ኢማን፣ ሙሀሲንህ፣ ኩብራ፣ ሳዲቅ፣ መሀሙድ፣ ራማ፣ ላራ፣ ሪና፣ ሪማስ፣ ሊማር፣ መይ፣ ሚላክ፣ አብራር፣ በረህ፣ ጌታ፣... ብሎ መሰየም እና መሰሎችን ተግባራት መፈጸም ነው። ሰለፎች ድንገተኛ የእምነት ስህተቶች ዉስጥ የወደቀን ተከታትሎ ማስተማርና እንዳይደግመው ከመምከር አልፈው ሆን ብሎ ለሚፈጸም ደግሞ እንደ ሁኔታው ቅጣት ይበይኑበት ነበር። ለምሳሌ ዑመር ኢብኑል ሽጣብ ሰቢግ ብን ዐሰል የተባለን ሰው ሆን ብሎ ተመሳሳይነት አላቸው ብሎ ያሰባቸውን የቁርአን አናቅፅ ወደ መዲና በመምጣት ማደናገር ሲጀምር አስጠርተው ሲመጣ ማንህ አሉት እኔ ዑብዱላህ ሰቢግ ነኝ ሲላቸው። እኔም ዑብዱላህ ዑመር ነኝ ብለው እስኪደማ ድረስ ደበድበው በቃኝ በዉሲጤ የነበረው ችግር ለቆኛል እስኪላቸው ድረስ እንደመቱት ይነገራል። ዳሪሚ.የቢድዓ ሰዎችንም እንዲሁ ከማስጠንቀቃቸው አልፈው ያገሏቸው ነበር።

ሱሃቦች የሰማይ ከዋክብት

ማንኛውም ሙስሊም የታላቁ ነብይ ሙሐመድ በባልደረቦች ከነብያት ቀጥለው ምርጫ ስር ሲገኙ ሊያምን ይገባዋል። የሱና እና የህብረት ባለቤቶች ካስቀመጧቸው መሰረታዊ የምነት መርሆዎች መካከል የነቢዩ ሱሃቦችን መውደድ አንዱ ነው። ይህን መሰረታዊ ጉዳይ ካስገነዘቡ ታላላቅ ዐሊሞች መካከል ኢማሙ ካሉሃዊ ይገኛሉ። አላህ በቁርአን የእነርሱ ትልቅነት ብዙ ቦታዎች ላይ ዘግቦታል። ከብዙ በጥቂቱ ከዚህ በታች ባሉት ዋናዎች ረዕሶች ስር እንመልከታቸው።

ሀ-የነቢዩ ባልደረቦች ለዲናቸው ሲሉ የከፈሏቸውን ወደር የለሽ ምስወኔት በተመለከተም ከዚህ በታች ባሉት ነጥቦች አብረን እንመልከት።

1-ቀደም ሲል የነበሩበትን እምነት መተዋቸውና የኢስላምን ጥሪ ተቀብለው፤ ትክክለኛ አማኞች ማለት እነሱ እንደነበሩ እስከሚመስከሩት ድረስ መድገላቸው፤ ይህን አስመልክቶ ቁርአን እንዲህ አለ፡-(ከአላህ ሌላ ከሰማያትና ከምድር ምንንም ሲሳይ የማይሰጧቸውንናምንንምየማይችሉትንምመልካሉን። መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ !

ለአላህ አምሳያዎችን አታድርጉ። አላህ መሳይ እንደሌለው ያውቃል። እናንተ ግን አታውቁም።) አን-ፋል 73-74.

2-አላህ ተግባራቸውን የተቀበላቸው ለመሆናቸው፡-(ከሰይ ተኞቹም ሆነ ከረዳቶቹ የመጀመሪያዎቹ ቀዳሚዎችና እነዚያም በበጎ ሥራ የተከተሏቸው ሰዎች አላህ የእነሱን ተግባር ወደላቸዋል። እና እነርሱም ወደውለታል። በሥራቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸውም ዘለዓለም ነዋሪዎች ሲሆኑ አዘጋጅቶላቸዋል። ይህ ታላቅ እድለኛነት ነው) አት-ተውብህ 100.

3-ዘመዶቻቸውን፤ ሀገራቸውንና ንብረታቸውን ለዲን ሲሉ እርግፍ አድርገው መተዋቸውን አስመልክቶም አላህ እንዲህ ይላል።

4-መተዛዘናቸውን በተመለከተ ቁርአን እንዲህ አለ፡-(የአላህ መልዕክተኛ ነብዩ ሙሐመድ እና እነዚያ የእርሱ ጓደኞች በከሐዲያን ላይ ብርቱዎች፤ በመካከላቸው ተዛዛኞች ናቸው። አጎንባሾች፤ ሰጋጆች፤ ሆነው ታያቸዋለህ። ሀልገዜም ከአላህ ችሮታንና ውዴታን ይፈልጋሉ። ምልክ

ታቸው ከሰግደታቸው ፈለግ ስትሆን በፊታቸው ላይ ናት፡
: ይህ በተውራት የተነገረላቸው ፀባያቸው ነው። በኢን
ጅል ውስጥ የተጠቀሰው ምሳሌያቸው ደግሞ ቀንዘሉን
እንደ አወጣ አዝመራና (ቀንዘሉን) እንዳበረታታው እንደ
ወፍራምና ገበሬዎቹን የሚያስደነቅ ሆኖ አገዳዎቹ ላይ ተስ
ተካሎ እንደቆመ አዝመራ ነው። ያበረታታቸውና ከሐዲ
ያን በእርሱ ሊያሰቆጭ ነው። አላህ እነዚያን በእሱ ያመኑ
ትን ና ከእነርሱ በጎዎችን ተግባራት የሰሩትን ሁሉ ምህረት
ንና ታላቅ ምንዳን ቃል ገበቶላቸዋል። አል-ፈትህ 29.

5- እስቲ ቁርአንን ከነቢዩ ጋር እንዴት አብሮ እንደመደባ
ቸው አብረን እንመልከት (ግን መልዕክተኛውና ከእርሱ
ጋር ያመኑት ሰዎች በገንዘቦቻቸውም በነፍሶቻቸውም
ታገሉ። እነዚያም መልካሞች ሁሉ ለእነሱ ብቻ የተዘጋጁ
ናቸው። እነዚያም እነሱምኞታቸውን ያገኙናቸው። አት
ተውበህ 88

6- የዚች ዐለምን ፈተናዎችን የኑሮ ወጣ ወረድን ሳይበ
ገሩ ማለፋቸው፤ ኢስላምንና ሙስሊሞችን ከምድረገፅ ለማ
ጥፋት የተነሳዉን ሃይል ለመቋቋም የከፈሉት ሁለንተናዊ
ምስወወትነት፤ ኢስላምን ለማስፋፋት፤ ሙስሊሞችን ለመ
ደገፍ የከፈሉት ሁለትና ወድ ሕይወት እና ሌሎችንም በተ
መለከተ በቁርአን እንዲህ ይላል። (እነዚያ በአላህ ያመኑት
ከየአገሮቻቸውም የተሰደዱት በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸ
ውም በአላህ መንገድ ላይ የታገሉት አላህ ዘንድ በደረጃ
በጣም የላቁ ናቸው። ፍላጎታቸውን ያገኙ ማለትም እነሱ
ብቻ ናቸው።) አትተውበህ 20. እንኳንስ ተዋግተው
ከጂሃድ ቀርተውም እንዲህ ተብለዋል። (እነዚያ በአላህ
ያመኑና ለእሱ ሲሉ የተሰደዱ በአላህ መንገድ ላይ የታገሉ
እነዚያም ያስጠገና የረዱ እውነተኛ አማኞች እነሱ ናቸው።
: ለእነሱም ምሕረትና የከበረ ሲሳይ አለላቸው። እናንተ
በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ፤እነዚያ በኋላ ያመኑና ከህ
ገራቸው የተሰደዱ ከእናንተም ጋር ሆነው የታገሉ ከእናን
ተው ናቸው። የዝምድናዎች ባለቤቶች በአላህ መጽሐፍ
ከፊሎቻቸው ከከፊሉ ለመውረስ የተገቡ ናቸው።“አላህ
ሁሉን ነገር ዐዋቂ ነው።) አን-ፋል 75.

7- ከነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ጓዶች መካከል አንደኛ ደረጃ
የሚሰጣቸው እኒያ በአላህ አምነው ለኢስላም ሲሉ ከመካ
ወደ መዲና ተሰደው የነበሩና በጂሃድ ተሳታፊ የነበሩ ሙሃ
ጂሮችና እነዚህን ስደተኞች የተቀበሉና በጂሃድም የተሳተፉ
አንሷሮች ናቸው።

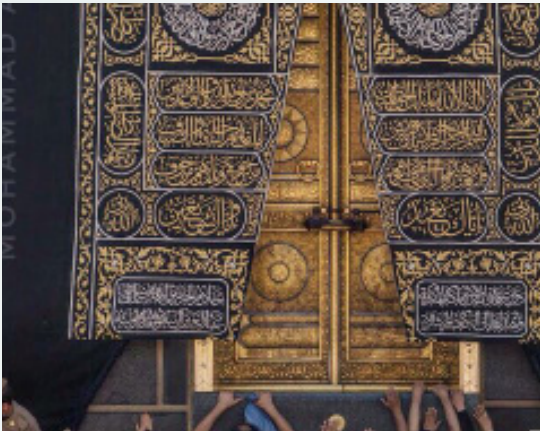
8- በመቀጠልም ከሁደይቢያው ስምምነት በኋላ እምነትን
ተቀብለው የተሰደዱና የተዋጉ ሰሃባዎች ናቸው።

9- ከዚያም እምነትን የተቀበሉ ሆኖም ስደት ያልወጡ ሰሃ
ባዎች ናቸው።

ሰሃቦች በደረጃ ቢበላለጡም ባጠቃላይ የአላህ ቀን አገ
ልጋይ ባሪያዎች እንደነበሩ አያሌ ምስክሮችን መጥቀስ
ይቻላል። አላህ እንዲህ አለ (እናንተ በአላህ ያመናችሁ
ሰዎች ሆይ ! እነዚያ በኋላ ያመኑና ከሀገራቸው የተሰደዱ
ከእናንተም ጋር ሆነው የታገሉ ከእናንተው ናቸው) አን-
ፋል75. አላህ እነሱን አንድ በማድረግ ከፍተኛ ወሊታ ዋለ
ላቸው። ቁርአን እንዲህ አለ፡-(መልዕክተኞችን ሙሐመድ
ሆይ ! በምድር ያለውን ሁሉ ሀብት በትላገስ ኖሮ እንኳን
በልቦቻቸው መካከል ባለስማማህ ነበር። ግን አላህ በመ
ካከላቸው አስማማ። እርሱ አሸናፊና ጥበበኛ ነውና።
ከጠላቶቻቸው የጠበቃቸው መሆኑን፤ አንተ ነብይ ሆይ
! ለሁሉ ነገር በቂህ አላህ ነው። ለተከተሉህም ምዕምናን
በቂያቸው አላህ ነው። (አን-ፋል64.) ለነቢዩ ልዩ ድጋፎ
ችና ምርጥ ሥጦታዎች መሆናቸውን መግከፁ፤ የቱን ያክል
ምረኛ እንደነበሩ ይፋ አዋጅ ነው። አላህ እንዲህ አለ(ከ
አማኞች መካከል በእርሱ ላይ ለአላህ ቃልኪዳን የገቡበ
ትን በእውነት የፈጸሙ ወንዶች አሉ) አህ-ዛብ.23. የነቢ
ሱሃቦች ማለት አላህ ተግባራቸውን እንደተቀበላቸው በቁ
ርአን ያወጀላቸው መሆኑን እንመልከት።(መልዕክተኛ
ችን ሙሐመድ ሆይ! አላህያችን ከዚህበፊትበእርግጥያለ
ፈችውንልምድደነገገ። ለአላህ ልምድላይመቻምለውጥንአ
ታገኙም።)አል- ፈትህ-23.ቁርአን የሙሃጂርንንና የአንሷ
ርን ቡድን እንዲህ ይላቸዋል። (መልዕክተኛው በእነዚህም
በችግሩ ጊዜ (በተቡክ ዘመቻ) ከእነሱ የከፈሎቹ ልቦች ለመ

ቅረት ሊዘነበሉ ከተቃረቡ በኋላ በተከተሉት ስደተኞችና ረዳቶች ላይ አላህ በእርግጥ ፀፀታቸውን ተቀበለ። ከዚያም ከእነሱ ንስሃ መግባታቸውን ተቀበለ። አላህ ለእነሱ ፍህ ፍህና አዛኝ ነውና) አት-ተውበህ 117.

እንዲህም ይላቸዋል።(ሰዎች ሆይ ! በአይነስውር ላይ ከዘመቻ በመቅረቱ ኃጢአት የለበትም። በበሽተኛው ላይ ኃጢአት የለበትም። አላህንና መልዕክተኛውን የሚታዘዝ ሰው ሁሉ ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች ያስገባዋል። የሚፈልገውንም ሰው አሳማሚ ቅጣት ይቀጣዋል።) 48:17.

እንዲህ ብሉዋል፤- (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ከምዕመናኖቹ በዛሬቱ ስር ቃል ኪዳን በሚጋቡህ ጊዜ አላህ በእርግጥ ስራቸውን ወደደላቸው። በልቦቻቸውም ውስጥ ያለውን ዐወቀ። በነሱም ላይ እርጋታን አወረደ። ቅርብ የሆነንም መክፈት መነዳው። ብዙዎች ዘረፋዎችንም የሚወስዷቸው የሆኑን መነዳቸው። አላህም አሸናፊ፤ ጥበበኛ ነው) 48:18-19.

ሙሃጂሮችን በተለይ በተመለከተ ቁርአን እንዲህ ይላል። እናም ጌታቸው እኔ ከእናንተ ውስጥ የወንድም ሆነ የሴትን መልካም ስራ ወርታ አላጠፋም። ከፊላችሁ የከፊሉ አካል ነው በማለት ልመናቸውን ተቀባላቸው። እዚያ ለዲን ሲሉ የተሰደዱ ከአገሮቻቸውም በግፍ የተባረሩ በመንገድም (ሁከት የደረሰባቸው) የተጠቁ፤የተጋደሉ እና የተገደሉም ክፉ ስራዎቻቸውን አብስላቸዋለሁ። በስርቻቸውም

ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች አስገባቸዋለሁ ። እነሱም ከአላህ ዘንድ የሆነን ከፍተኛ ምንዳ ይመነዳሉ። አላህ እርሱ ዘንድ መልካም (ጀነት) ምንዳ አለና።3: 195.

እንዲህ ብሉዋል፤- (ኢብራሂም አይሁድም ሆነ ክርስቲያን አልነበረም። ግን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት የተዘነበለ ቀጥ ያለ ሙስሊም ነበር። ከአጋሪዎችም አልነበረም። ስሰው ሁሉ ኢብራሂምን በመከተል ተገቢዎች እነዚያ በዘመኑ የተከተሉት ሰዎች ፤ ይህ ነብይ ነብዩ ሙሐመድ እና እነዚያ በሙሐመድ ያመኑት ሰዎች ብቻ ናቸው። አላህ የትክክለኛ አማኞች ሁሉ ወዳጅ ነው) 3: 67-68.

እንዲህ ብሉዋል፤- (የሰማያትና የምድር ውርስ ለአላህ ብቻ ሲሆን በአላህ መንገድ የማትለግሱበት ምን ምክንያት አላችሁ ? ከእናንተ መካከል ከመካ መክፈት በፊት የለገሰና የተጋደለ ሰው ከተከፈተ በኋላ ከለገሰና ከተጋደለ ጋር አይስተከከልም። ከእነዚያ በኋላ ከለገሱትና ከተጋደሉት እነዚህ በደረጃ በጣም የላቁ ናቸውና። ሁሉንም አላህ መልካሚቱን ተስፋ ቃል ገብቶላቸዋል። አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ አዋቂ ነው) 57:10.

ሀገራቸውን ለምን እንደተወጡት(ለእነዚያ የአላህን ችሮታና ውዴታውን የሚፈልጉና አላህንና መልዕክተኛውን የሚረዱ ሆነው ከአገሮቻቸውና ከገንዘቦቻቸው ለተወጡ/ለተባረሩ/ስደተኞችድሆችይሰጣል። እነዚያ እነርሱ እውነተኞችናቸው። አል ሐሽር-8

አንሷሮችን ብቻ በሚመለከት(እነዚያ ከበፊታቸው ሀገራትን መዲና መኖሪያ ያደረጓትና እምነት በልባቸው የሰረፀባቸው ወደ እነርሱ የተሰደዱትን ሰዎች ይወዳሉ። ስደተኞችም ከተሰጡት ነገር ላይ በልቦቻቸው ውስጥ እንኳን ምንምቅሬታን አያሳድሩም። በእነሱ ላይ ችግር ቢኖርባቸውም እንኳ በነፍሶቻቸው ላይ ሌላውን ያስቀድማሉ። ከነፍሶቻቸው ንፍገት (ንፉግነት) የሚጠብቁ ሰዎች ሁሉ እነዚያ የተሳካለቸውና ምኞታቸውን አግኚዎች ማለት እነሱ ብቻ ናቸው። አል ሐሽር-9

አላህ በእሱ የነቢዩ ሱሐባዎች ከነቢያቸው ጋር ምንም

እፍረት የሌለባቸውን መሆኑን ሲያወሳልን እንዲህ አለ።
 (አላህ ነብዩን እነዚያንም ከእርሱ ጋር ያመኑትን በማያሳፍር
 በትቀን ብርሃናቸው በፊቶቻቸውና በቀኞቻቸው የሚሮጥ
 ሲሆን :- ጌታችንሆይ ! ብርሃናችንን ሙላልን፤ ለእኛ ምህረ
 ትንም አድርግልን፤ አንተበነገሩ ሁሉ ላይ ቻይነህና ይላሉ።
 :) አተ-ተህሪም -8።

የነሱን ትልቅነት የሚያወሱ የነቢዩ ሃዲሶችም እንዲሁ ብዙ
 ናቸው። ከብዙ በጥቂቱ ከዚህ በታች የሚከተሉት ናቸው፤
 (ሶሃቦችን አትስደቡ። ህይወቴ በእጁ በሆንው በአላህ ይሁ
 ንብኝ ከመሀላችሁ አንዱ የኡሁድን ጋራ የሚሃል ወርቅ
 ቢሠጥ የእነሱን የአንድ እፍኝ አያሃልም። እረ ግማሹ
 ንም።:»

ሁለት አቡ ቡርደህ (መግራብን ሰግደን ዲሻን ለመስገድ
 እየተጠባበቅን ሳለን ነቢዩ መጡና እስካሁን እዚህ ናችሁ
 አሉን አዎ ዲሻን ከእርሰም ጋር እንስገድ ብለን እየጠበቅን
 ነው አልናቸው። ጥሩ አደረጋችሁ አሉና ራሳቸውን ወደ
 ሰማይ በማቃናት ከዋክብት የሰማይ ሰለሞች ናቸው። ከዋ
 ከበት ከጠፉ የአላህ ቃል ይፈጸማል። እኔም የሱኃቦቼ
 ሰላም ነኝ እኔ ከኔድኩ በሱኃባዎቼ ላይ የአላህ ቃል ይፈጸ
 ማል። ሱኃቦቼም ለአሙቴ ሰላም ናቸው እነሱ ሲሄዱ በህ
 ዝቦቼ ላይ የአላህ ቃል ይፈጸማል) ሙስሊም።

(ሶሃቦቹን አትስደቡ። ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ
 ይሁንብኝ ከናንተ አነዳችሁ የኡሁድን ጋራ የሚያ
 ክል ገንዘብ ምጽዋት ቢሰጥ እንኳ እነርሱ የመጸወቱትን
 እፍኝ ወይም ግማሽ አያሃልም።) ቡኻሪና ሙስሊም።
 ከተከታዮቹ ሁሉ ምርጡ ትውልድ እኔ ያለሁበት ነው።
 ፡ ከዚያም ቀጥሎ የሚመጣው ትውልድ ነው። ከዚያም
 ቀጥሎ የሚመጣው ትውልድ ነው። ዲምራን ይህን አባባል
 አንድ ጊዜ ይበሉ ወይም ሁለት በደንብ አላስታወስም)
 ብሏል።

....ጋር ቃል የተጋባ ሁሉ እሳት አይገባም። (ከዛፏ ስር ከኔ
 በአጠቃላይ የነቢ ሱሐቦች የአሙቴ ሳማይ ወበት ከዋክ
 ብት ናቸው። እናም የእና ከብር እነሱነን በመከተል ነው።
 ፡ እኛ ሙስሊሞች ለረሱል ሱሐቦች ሊኖረን የሚገባው
 ከብር ቁርአንና ሐዲስ የቸራቸውን ያክል መሆን አለበት።
 ፡ በነሱ ላይ የሚወሩትን የሐሰት ወሪዎች በመከላከል ከብ
 ሬቸውን ማስጠበቅ ግዴታችን ነው። ከአላህ ምስክርነትና
 ከነቢዩ ምስክርነት በኋላ ማንም እነሱን ሊተች አይችልም።
 ፡ በመሀከላቸው ተከስቶ በነበረው ጉዳይም ላይ የማንነንመ
 ዳኝነት አያስፈልግም።

ቁርአን ሶሃቦችን በጅምላ ብቻ ሳይሆን በተናጠልም እንዲህ
 በማለት ያሞካሻቸው አሉ።

1-አቡ በክር ሲዲቅን በተመለከተ:

አቡ በክር ሲዲቅ:-የመጀመሪያው ሙስሊምና የመጀመ
 ሬያው ኸሊፋ። ከነቢያት ቀጥሎ በመሬት ላይ ከተጓዙ
 ሁሉ በላጭ ታላቅ ሰው። የሰደት ባል ደረባ እንደነበሩ
 ሲገልፅ እንዲህ ብሏል:- ሙስሊሞች ሆይ ! ነብዩ ሙሐ
 መድን ባትረዱት እነዚያ በአላህ የካዱት ህዝቦች የሁለት
 ሰዎች ሁለተኛ ሆኖ ከመካ ባስወጡት ጊዜ አላህ ረድቶ
 ታል። ሁለቱም በዋሻው ሳሉ ለጓደኛው አትዘን አላህ
 ከእኛ ጋር ነውና ባለ ጊዜ አላህ እርካታውን በእርሱ ላይ
 አወረደ። ባላያችኋቸውም ሰራዊት አበረታው። የእነዚያን
 በአላህ የካዱትን ሰዎች ቃል የበታች አደረገ። የአላህ ቃል
 ግን የበላይ ነው። አላህ ሁሉን አሸናፊና ጥበበኛ ነውና)

አት-ተውብህ 40. በመካ ወስጥ የነበሩ ሙስሊም ድሃዎችን በመርዳት ፤ ባሮችን ነፃ በማውጣት ከፍተኛ ተጋድሎ አድርገዋል። ያ ! ገንዘቡን የሰጠ ሰው ጌታውን የፈራና፤ በመልካሚቱ እምነት ያረጋገጠ ሰው ለመልካም ነገር ሁሉ እና ዘጋጀዋለን። ያ የሚጥራራ ሆኖ ገንዘቡን ለሰዎች የሚሰጥና ፤ አላህን በጣም ፈሪ የሆነ በእርግጥ ይርቃታል። ለአንድ ሰው በእርሱ ዘንድ የሚመለስ ውለታ ሳይኖር። የታላቁን ጌታውን የአላህን ውዴታ ለመፈለግ ይህንን የሰራ ሲቀር። እርሱም ወደ ፊት የፈለገው ተስጥቶት በእርግጥ ይደሰታል። : (አል-ለይል) 5-6.

ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ ዐሊይ ኢብኑ አቡጣሊብ ከአላህ መልዕክተኛ (r) ጋር አንድ ቀን ቁጭ ብለን ሳለን እንዲህ አሉ፡- «ከመካከላችሁ ውስጥ አንዱ መቀመጫው ከጀነት ይሁን ወይም ከአሳት ሳይፃፍለት የቀረ የለም » አሉ አኛም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ ! ታዲያ ስራዎቻችንን አቁመን በዚሁ እንመካ እንዴ ? » አልናቸው ። እሳቸው «በፍፁም ስራችሁንም ተግባራችሁ ስሩ ሁሉም ሰው ለሚሰራው ቀላል ነው» ካሉን በኋላ «የሰጠ ሰውም ጌታውን የፈራም ፤ በመልካሚቱም እምነት ያረጋገጠ፤ ለገራቱም ስራ እናሸጋግረዋለን። የሰሰተ ሰውም የተብቃቃም በራሱ የተመካ በመልካሚቱ እምነት ያስተባበለም፤ ለክፍሉ ስራ እናዘጋጀዋለን» (አል-ለይል 5-10) የሚለውን የቁርአን አንቀፅ አነበቡ። : (አል-ለይል)17-21.

ኩብረት ምዕራፍ 10ኛው አንቀፅ የወረደበት ምክንያትንም ስንመለከት አቡበክርን አላህ በግል ስማቸውን ጠርቶ ሰላምታ መላኩን እንመለከታለን።

ነብዩ ሙሐመድ (r) አቡበክር አጠገባቸው በነበሩበት ወቅት መላዕኩ ጅብሪል መጥቶ አቡበክር ለምንድ ነው በደረቱ ላይ የተንጠለጠሉት ኮት የለበሰው ሲላቸው ከፊት ለፊት ካጋርቱን ለእኔ ሲል አውጥቶ ስለነበረ ነው አሉት። : ጅብሪልም መለስ አድርጎ በአላህ ሰላምታም አድርሰውና ጌታህ ይህን ድህነት ተቀበለህዋል ወይንስ ጠልተሽዋል በማለት ጠይቀው ነብዩ ሙሐመድ (r) ወደ አቡበክር ዞር ብለው ጅብሪል የአላህን ሰላም አድርሰህ ጌታህን እንዲህ ብሎህል ሲሏቸው አቡበክር አልቅሰው በጌታዬ ላይ እቆጣለሁኝን? እኔ ከጌታዬ ጋር ተስማቻለሁ በማለታቸው ይህ አንቀፅ የወረደው። (ዋሂዲ እና ሱዩጢ)

2-እንደዚሁም ዑመርን በተመለከተ

1-ነብዩ ሙሐመድ (ከኔ በኋላ የሚመጡትን በአቡበክርንና ዑመርን ተከተሉ)ብለዋል። ቲርሚዲ.በማለታቸው፤

2-ከተበሰሩት አንዱ በመሆናቸው፤

3-ሁለተኛ ሽሊፋ በመሆናቸው፤

4-ብዙ ቦታዎች ላይ ሐሳባቸውን በመደገፍ ቁርአን የወረደላቸው ናቸው፤

5-በአሁኑ ጋራ ላይ ሁነው በተነገረው ተዐምራዊ ሐዲስ ሁለት ሸሂድ ከተባሉት አንዱ በመሆናቸው፤

ሐ-እንደዚሁም ዑስማንን በተመለከተ

1-ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ)ስለ እሳቸው ብዙ የመገሳ ቃላቶችን በማለታቸው፤

2-በምድር እያሉ በጀነት ከተበሰሩት አንዱ በመሆናቸው፤

3-ሶስተኛው ሽሊፋ በመሆን ከነብዩ ሶስተኛ ሰው በመሆናቸው፤

4-በብዙ ቦታዎች ላይ ሐሳባቸውን በመደገፍ ቁርአን የወረደላቸው ናቸው፤

5-በአሁኑ ጋራ ላይ ሁነው በተነገረው ተዐምራዊ ሐዲስ ሁለት ሺህ ድክተባሉት አንዱ በመሆናቸው፤

መ -እንደዚሁም ዐሊይን በተመለከተ

1-ነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ) ስለ እሳቸው ብዙ የሙገሳ ቃላቶችን በማለታቸው፤

2-በምድር እያሉ በጀነት ከተበሰሩት አንዱ በመሆናቸው፤

3-አራተኛው ኸሊፋ በመሆን ከነቢዩ አምስተኛ ሰው በመሆናቸው፤ 4-መሰሎችን መመልከት የሶሃቦችን ትልቅነት በቂ ማስረጃ ነው።

ሺዓና ሶሃቦች

1-ከሶስቱ ሰዎች በስተቀር ማለትም ከአቡ ዘር፤ ሚቅዳድ፤ ሰልማን አልፋሪሲ በስተቀር ሁሉንም ሱሐቦች ማክፈር፤

2-በተለይ ሶስቱን ኸሊፋዎች ማለትም አቡ በክርን፤ ዑመርን፤ ዑስማንን ከማክፈር አልፎ ጧት ማታ መራ ጋማቸው፤

3-ዑመር የተገደሉበትን ቀን ማክበር፤

4-ለዑመር ኢብኑ ልኸጣብ ገዳይ ለ አቡ ሉእሉአተ አል መጁሲ ልዩ ዶሪህ መገንባትና ማክበር፤

5-የነቢዩን ቤተሰቦች በተለይ ዓኢሻንና ሐፍሷን ነጥሎ ስማቸውን ማጉደፍ፤ ታሪካቸውን ማንቋሸሽ፤

6-ቁርአንን ተቀንሷል፤ ተበርዟል፤ ፍቺን የሚያውቁት ኢማሞቻችን ብቻ ናቸው፤ በማለት የህዝብ ሙስሊሙን እምነት መሸረሸር፤

7-የነቢዩን (ﷺ) ሐዲስ በጠቅላላው ማውገዝ፤

8-ኢማሞቻቸው ወይም ይወረድላቸዋል ብሎ ማሰብ፤

9-እንዲያውም የአምልኮ አንድነት ይቅርና በሩቡቢያው ላይ በደንብ አለማመናቸው፤

10- ዐሊን እንደ አማላክ አድርገው መመለከታቸው፤

11-ጊዜያዊ ጋብቻን መፍቀዳቸው፤

12-አያሌ የሐሰት ሐዲሶችን መቅጠፍና ማስፋፋትንና መሰሎችን በመፈላሰፍ ኡማውን ከሱሃባዎች ገለግ ለማስወጣት የማያደርጉት ሙከራ የለም። ኢብኑ ዐባስ (አላህ ለነቢዩ ምርጥ ሶሃቦችን መረጠላቸው..) በለዋል። ኢብኑ ዑምር (የነቢዩን (ﷺ) ሱሃቦች አትሰደቡ። የእነሱ የአንድ ሰዎች ተግባር የአንተን የአድሜ ልክ ተግባር ይበልጣል፤) ኢማሙ ማሊክ (...በሶሃቦች የሚበሳጭ ሰው ከሃዲ ነው) ብለዋል። አቡ ዙርዐህ (ከነቢዩ (ﷺ) ሱሐቦች የአንዱን ስም ሲያጎድፍ ካየህ ዚንዲቅ መሆኑን እወቅ። ..) ብለዋል።

ከላይ እስካሁን ያየናቸው አራቱም ሶሃቦችና ከዋክብቶች አቡበክር አሲዲቅ፣ ዑመር አልፋሪቅ፣ ዑስማን ኢብኑ ዐፋን እና ዐሊይ ኢብኑ አቡ ጣሊብ ናቸው።

4ቱ ኸላፋኡ ራሺዲን በመባል ይታወቃሉ።

መካ የቅዱሳን ቦታዎች ሁሉ ቅዱስ

አላህ በጥበቡ በህዝቦች፤ በወቅቶችና በቦታዎች መካከል አበላላጭ፡ የኢስላም መፍለቂያ ማዕከል የሆነው ታላቁ ቤት ከዕባ አንዱ ነው። አላህ እንዲህ አለ «ለሰዎች ማምለኪያ ይሆን ዘንድ መሬት ላይ በመጀመሪያ ጊዜ የተሰራው ቤት ብሩክና ለዓለማት ሁሉ መመሪያ ሲሆን ያ በመካህ (በመካ) ያለው ቤት ካዕባ ነው» 96 አሊ ዒምራን. በዚህ አንቀፅ ላይ ብሩክ ያለው እሱኑ ነው። ለአላህ ምስጋና ይገባዉና ከሙስሊሞች ዉስጥ የዚህን ቤት ክብር የማያ ውቅ አንድም የለም ቢባል ዉጤት አይደለም።

ከዕባ በምድር ከተሰሩት መስጊዶች ሁሉ የመጀመሪያው መስጊድ ነው።

ነቢዩ ኢብራሂም ሃጀር የተባሉትን ሚስታቸውንና ኢስማዒል የተባለውን ልጃቸውን በዚያ ምንም አዝርአት በሌለበት ዋሻ አስቀምጠው በሄዱበት እና ወደ እነሱ ሲመላለሱ በነበሩበት ጊዜ፤ በአንደኛው ጉብኚታቸው ለልጃቸው ለኢስማዒል «ልጄ ሆይ ! አላህ በዚህ ቦታ የዒባዳ ቤት እንድሰራ አዞኛል እናአርዳኝአሉት» ከዚያም ኢስማዒል ድንጋይ እያቀበሉ፤ ኢብራሂም ገነቡት። ግንባታው በሰላም አለቀ።

: በዚህም አይነት የመጀመሪያ ቤት የሆነው አልመስጂዱል ሐራም በአዲስ ተመሰረተ። ይህን እውነታ በተመለከተ አቡ ዘር ከነቢዩ ጋር የሚከተለውን ያማረ ዉይይት አድርገዋልና በጥሞና እንከታተለው። አቡ ዘር፡- «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ ! በምድር ላይ በመጀመሪያ ጊዜ የተሰራው መስጊድ የትኛው መስጊድ ነው። ነቢዩ «የመካው መስጂድ ነው»። አቡ ዘር ሕዚያስ። ነቢዩ የአቅሷ መስጂድ ነው። አቡ ዘር ሰመሀከ ላቸው ስንት አመት ነበር» ነቢዩ ሐርባ አመት። ከዚያም የትም ቦታ ላይ ሶላት ከደረሰብህ ቦታ ላይ ስገድ። ምክኒ ያቱም ቱሩፋት ያለው እዚህ ላይ ብቻ ነዉና ብለዋል። (ቡኻሪ በ 3366 እና ሙስሊምም በ520)

መካ የሁሉም ነቢያት የሐጅ ቦታ ነው።

ነቢዩ ኢብራሂም ቤቱን ገንብተው በጨረሱበት ወቅት ሰዎች ሆይ ! ኑ ! ይህን ቤት ጎብኙ፣ የሚል ጥሪ በአላህ ትዛዝ አስተላለፉ። በዚህ ስዕትም ብዙ ህዝብ ጥሪውን ተቀበለ። ከነዚህ መካከል በዋነኝነት የሚጠቀሱት ነቢያት ነበሩ። እናም፡- 1-ነቢዩ ኢብራሂም ራሳቸው፤ 2-ነቢዩ ኢስማዒል ፤ -ነቢዩ ሙሳ፤ 4-ነቢዩ ዩኑስ፤ 5-ነቢዩ ሙሐመድ (ﷺ)

እና ሌሎችም ነቢያት ወደ እዚህ ቤት በመጓዝ የሐጅ ያሉትን ፈፅመዋል። ለዚህም ብዙ የጣሪክ መዛግብት ማገ ላበጥ አየኻቸው። ኢብኑ ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ ነቢዩ ዋዲል አዝረቅ በተባለ ቦታ ሲያልፉ ከሙስሊሞች ጋር የሚከተለ ዉን ዉይይት አደረጉ።

ነቢዩ (ﷺ) «ይህ ወንዝ ምን ይባላል» ሙስሊሞች «ዋዲል አዝረቅ ይባላል። ነቢዩ «ልክ ሙሳ ከአቀብቱ ወደ አላህ ለበይክ በማለት እያለቀሰ በቁልቁለቱ ሲወርድ የማየው ይመስለኛል » ኢብኑ ዐባስ «ከዚያም ሐርሻ የተባለ ቦታ ደረሰን። ከዚያም» ነቢዩ (ﷺ) «ይህ ቁልቁለት ማን ይባላል» አሉ ሙስሊሞች «ሐርሻ የተባለ ቁልቁለት ነው»። : ነቢዩ «ልክ ዩኑስ ኢብኑ መታን የሱፍ ካቦርት ለብሶ በደለበች ቀይ ግመል ላይ ሁኖ ለበይክ እያለ በቁልቁለቱ ሲወረድ የማየው ይመስለኛል። ብለዋል። (ሙስሊም 241.) ወደ ዐለም ፍፃሜ አካባቢ ነቢዩ ዒሳ የሚያደርጉ ትን ሐጅም እቡ ሁረይራ ነቢዩ (ﷺ) «ሐይወቴ በእጁ በሆነው ጌታ በአላህ ይሁንብኝ ኢብኑ መርየም ለሐጅ ወይም ለዐ-ምራ ከፈጀ ረውሐክ ኢህራም ያደርጋል» ብለዋል። (ሙስሊም 1252.)

በመካ የሚሰገድ አንድ ሶላት ከሌላው በመቶ ሺህ ሶላት የሚቆጠርበት ቦታ ነው።

በሐረም ዉስጥ ወንጀልን መፈፀም ቀርቶ ማሰብ እንኳን ያስቀጣል።

ነቢዩ (ﷺ) ኢብኑ ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ «ከሰዎች ሁሉ በአላህ ዘንድ የተጠሉ ሶስት ሰዎች ናቸው። በሀረም ዉስጥ ወንጀልን ያሰበ፤ በኢስላም ዉስት የጃሂሊያን ተግባር የሚመኝ፤ ያለ አግባብ የሰዎችን ደም ለማፍሰስ ግድ ብሎ የሚጠይቅ ነው» ብለዋል። (ቡኸሪ 6882.)

ሁለቱ ቅዱሳን ከተሞች ከደጃል ወረራ እንኳን የተጠበቁ ፣

ነቢዩ (ﷺ) አነስ ብን ማሊክ በዘገቡት ሐዲስ «ከመ ካና ከመዲና በስተቀር ደጃል የማይወረው ሀገር የለም። : እነሱማ በየኬላዎቻቸው ላይ የመላይካ ዘበኞች አሉ። ከዚያም መዲና ሶስት ጊዜ ትርገፈገፋለች። ከዚያም በአላህ

ሀይል ከሃዲያንና ምናፍቃን ከመዲና ጥርግ ብለው ይወጣ ሉ» ብለዋል። (ቡኸሪና ሙስሊም)

ሁለቱም ሀገሮች ከደጃል ስለተጠበቁ ብዙ ሰዎች በመኗሪያ ነት በጣም ይፈልጓቸዋል።

መካ ሁል ጊዜ የአስተማማኝ ሰላም ሀገር ነው

አል-ሐሪስ ብን ማሊክ በዘገቡት ሐዲስ ነቢዩ «ይህ ሀገር ከዛሬ በኋላ እስከ ዐለም ፍፃሜ ድረስ አይዘመትበትም» ሲሉ ሰምቻቸዋለሁ ብሏል። (አህመድናቲርሚዚ)

በመካ መኖር የሚያስገኘው ልዩ ዒባዳ; በመካ የሚኖርም ሆነ ጎብኚዎች ሁሉ ከሌሎች የሚለዩት ቀንም ሆነ ማታ በፈ ለጉበት ሰዐት ጠዋፍ ማድረግ መቻሉ ነው።

ለቁብላችን ሊሰጠው የሚገባው ክብር

ነቢዩ (ﷺ) አቡ አዩብ አል አንሷሪ በዘገቡት ሐዲስ «ማንም ሊፀዳዳ ሲፈልግ ቁብላን በመቀመጫው አይቅ ጣጫት። ጀርባዉንም እንዳይሰጣት። ይልቁንም ወደ ምስራቅ ወይም ወደ ምዕራብ ይዙር » ብለዋል። (ቡኸሪ ናሙስሊም)

ነቢዩ (ﷺ) ኡሳመት ብን ዘይድ በዘገቡት ሐዲስ «ከነቢዩ ጋር ወደ ከዕባ ጉብቸ ነበር እናም እንደገቡተቀመጡ አላህን አመሰገኑ አወደሱት አላህ አክበር ላኢላሃ ኢለሷህ አሉ ከዚያም ወደ ቤቴ ልባቸውን አስጠግተው እጃቸውንና ጉንጫቸውን እሱ ላይ አስቀምጠው አላህ አክበር ላኢላሃ ለሷህ አሉ። ዱዓም አደረጉ፤ ይህን አይነት ተግባር በአ ራቱም አቅጣጫ ካደረጉ በኋላ ወጥተው እበሩ ላይ ወደ ቁብላ ዙሪው ቆሙና ይህ ነው ቁብላ ። ይህ ነው ቁብላ አሉ። » ብለዋል። አህመድ፤ ነሳኢየዘገቡት ሲሆን አልባኒት ከክልነው ብለዋል።

በጠዋፍ ዉስጥ መነጋገር

ሙስሊሞች በጠዋፍ ዉስጥ ሊናገሩት የሚገባው ዱዓና ዚክር ነው። ሻፊዒ «በጠዋፍ ዉስጥ ደስ የሚለኝ ቁርአን መቅራት ነው። ይህ ደግሞ ሰዎች ከተናገሩት ሁሉ የተመረ

ጠው ተግባር ነው።» ብለዋል። ዑምደቱልቃጋ/263. ነቢዩ (ﷺ) ኢብኑ ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ «በከዕባ ዙሪያ መጠወፍ ልክ እንደ ሶላት ነው። ባይሆን በጠወፍ ልትነጋገሩ ትችላላችሁ እንጂ። እናም በጠወፍ ወቅት የተናገረ ሰው መልካም ንግግርን እንጂ ሌላ እንዳይናገር » ብለዋል። ቲርሚዲ፤ ነሳኢ.ኢብኑ-ኸ-ዘይማህና ሓኪም ዘግባዊታል። አልባኒም አርዋእ ላይ ዘግባታል።

በሐጀረል አስወድ ላይ የታየው ልዩ ተአምር

ቤቱ እየተገነባ ሲያድግ ቁመቱና ሐጀረል አስወድ ያለበት ቦታ ላይ ሲደርስ ኢብራሂም ለልጆቻቸው ለኢስማኢል እንዲህ አሉት ሐንድ ዲንጋይ ፊልግልኝ ለሰዎች በጠዋፍ ጊዜ ለመጀመሪያ ምልክት እንዲሆናቸው። ኢስማኢል በመፈለግ ላይ እያለ በቤቱ ዙሪያ ካሉት ከአላህ ተዐምራት አንዱ ይሆን ዘንድ መላኩ ጂብሪል ከጀነት ይዘት ዱብ አለ። ፆናዉን ሐዲስ-ሓኪም 2/293 ላይ ዘግባታል። ዘሀቢም እንዲሁ።

ነቢዩ (ﷺ) ኢብኑ ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ «ሀጀረል አስወድ ከጀነት ሲወርድ- የሰዎች ወንጀል አጠቆረው እንጂ -ከወተት የነፃ ነበር» ብለዋል። አህመድ. የአደም ልጆች ወንጀል አጠቆረው ማለት የአደም ወንጀል ለመጥቀሩ ምክኒያት ሆነ ማለት ነው። ይህም ማለት እውነታ ነው። አህወዘ 3/525.

አነስ ብን ማሊክ « ድንጋዩ ከጀነት ድንጋዮች አንዱ ነው። ብለዋል። -ሙሰነፍ ኢብኑ አቢ ሸይቤህ3/706.

ዐብዱላህ ብን ዐምር «ድንጋዩ ከጀነት ነው የወረደው ሲወርድ ከበረዶ የነጣ ነበር። ያጠቆረው የሰዎች ወንጀል ነው። » ብለዋል። ሙሰነፍ ኢብኑ አቢ ሸይቤህ3/706.

ዲንጋዩ የሚመስከርበት ቀን አለ። በዚያ የጭንቅ ቀን ይህን ታላቅ የምስክርነት ቃል ለማገኘት ሲባል ሰለፎች ዲንጋዩን በእጃቸው ለመንካት ከተቻለም በአፋቸው ለመሳም ከፍተኛ ጥረት አድርገዋል። ይህም የነቢዩን (ﷺ) ሰና ለመከተል የሚያድረጉት ጥረት ነው። ነቢዩ (ﷺ) ኢብኑ

ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ «ይህ ዲንጋይ የተሳለሙትን የሚያይባቸው ሁለት አይኖች፤ የሚናገርበት ምላስ አሉት። በትክክል ለተሳለሙ ሰው ሁሉ ይመስክራል» ብለዋል። አህመድ.

ይህ ዲንጋይ በዚህች ዐለም ዉስጥ ሳለ በትክክል ከጀነት የመጣ ነው፤ እሱን መንካትም ሆነ መሳሙ ለአላህ ከሚደረጉት ዲባዳዎች አንዱ ነው ብሎ አምኖ ለተፈፀመው ሰው ሁሉ የቂያማ ዕለት ይመስክራል። ዑመር ኢብኑ-ል-ኸጣብ ይህን ዲንጋይ ሳሙትና «ምንም የማትጠቅም ና የማትጎዳ ዲንጋይ መሆንክን አውቃለሁ። ነቢዩ ሲስሙህ ባላየሁኝ ኖሮ አልሰምህም ነበር» አሉ። ቡኸጋ 1597. ዐሊይ ዲንጋዩን ሲስሙ «ጌታየ በአንተ አምኜ በኪታብህ ሲድቅ ብየ፤ የነቢዩን ሱና ተከትየ» ይሉ ነበር። ኢትሃፋ-ል-ኪብረቲ 3/189

ዲንጋዩን በእጅ መንካትና በአፍ መሳም ተገቢ ነው ።

ነቢዩ (ﷺ) ዲንጋዩን ለመሳም በጣም ጉጉት ነበራቸው። ወደ እሱ መድረስ ካልቻሉ በእንጨትም ቢሆን ይነኩት ነበር። አቡ ጡፈይል «ነቢዩ (ﷺ) በከዕባ ሲዞሩ ዲንጋዩን በዘንጋቸው ነክተው ያን የነኩበትን ዘንግ ሲስሙት አይቻለሁ» ብሏል። ሙስሊም፣1275. ነቢዩ (ﷺ) ዙቤይር ብን ዐረቢ በዘገቡት ሐዲስ «አንድ ሰው ዐብዱላህ ብን ዑመርን ዲንጋዩን መሳም እንዴት ነው ብሎ ጠየቀ ነቢዩ ሲሰልሙትና ሲስሙት አይቻለሁ አሉ። ግፊ ቢኖርስ ተብለው ሲጠየቁ ቢሆንስ የሚለዉን የመን ላይ ተወው እኔ የምልህ ነቢዩ ሲሰልሙትና ሲስሙት አይቻለሁ ነው የምልህ አሉ» ብለዋል። ቡኸጋና ሙስሊም. ዐብዱላህ ኢብኑ ዑመር ሰናን ለመከተል የተለያዩ ተልካሻ ምክኒያቶችን እየደረደሩ ማመካኘት እንደማይቻል ግልፅ ትምህርት ሰጥተዋል። ሆኖም ከአቅም በላይ የሆነ ግፊ ካለ መተዉ አማራጭ እንደሌለው ጥያቄ የለዉም።

ዲንጋዩን በመሳም ላይ ከፍተኛ ጉጉት ማሳደር። ነቢዩ

(ﷺ) ናፊዕ በዘገቡት ሐዲስ «ኢብኑ ዑመር ዲንጋዩን በእጃቸው ሰላም ብለዉት እጃቸውን ሲስሙት አየሁ። ከዚያም ይህን ተግባር ነቢዩን ካየሁኝ በኋላ ሁልጊዜም ትቸው አላውቅም» ብለዋል። ሙስሊም፣1268. ሐዲሱ ድንጋዩን በተ

መለከተ በጣም ክብር እንዲሰጠው ማግባባት ዋናው መልዕክት ሲሆን ኢብኑ ዑመር ነቢዩ በጣም እሱን በመሳለም ከፍተኛ ጉጉት ስላየሁባቸው እኔም ከዚያን ቀን ጀምሮ አልተውኩም።

ዲንጋዩን በመንከባከብ ላይ ሊጠበቅ የሚገባው ጉዳይ ነው። ዲንጋዩን መሳለምና በየጠዋፉ ጊዜ ማስታውስ ከመልካም ስራዎች አንዱ ነው። ሙጃሂድና ጣዉስ ሁለቱንም ማዕዘናት በየ ነጠላ ቁጥሩ ሰላም ማለትን ይወዱ ነበር። ፡ ዐሊሞችም ዘንድ የሚተገበረው በዚሁ አይነት ነው። ማለትም በየጠዋፉ ከቻሉ ዲንጋዩን መሳም፤ ካልቻለ በእጁ መንካትና እጁን መሳም፤ በየጠዋፉ ካልቻለ በየነጠላ ቁጥሩ ላይ እጁ መድረስ ካልቻለ እንኳን በአቅጣጫው ላይ ሁኖ አላሁ አክበር በማለት ሰላም ማለት ተገቢ ነው። ነቢዩ (ﷺ) ሱወይድ ብን ገፈለህ በዘገቡት ሐዲስ «ኢብኑ ዑመር ዲንጋዩን ሰላም ብለው ሲያቅፉትና ነቢዩ በጣም ስለ አንተ ሲጨነቁ አይቻለሁ አሉ» ብለዋል። ተምሂድ።

ይህ ሁሉ የሚያመለክተው ሱሃቦች ምንንም ነገር የሚያከብሩት ነቢዩን ብቻ ተከትለው መሆኑን ነው።

ከተቻለ በሒጅር ኢስማዲል ዉስጥ መስገድ ተገቢ ነው። ፤ በከዕባ ዉስጥ መስገድ የብዙ ሰዎች ወደ መካ ሲሄዱ የሚመኙት ህልም ነው። ከህዝብ ብዛት አኳያ ይህ ህልም ለሁሉም በተግባር የመዋሉ ጉዳይ አይታሰብም። በተለይም እኒያ በሐጅረል አስወድ ላይ እንኳን እግሬ ዉስጥ መግባት እንደሌለባቸው ልዩ ምክር የተቻራቸው ሴት ልጆች። ነቢዩ (ﷺ) እናታችን ዓኢሻ በዘገቡት ሐዲስ «በከዕባ ዉስጥ ገብቶ መስገድ በጣም እመኝ ነበር። አንድቀን ነቢዩ አጅን ያዙና ሒጅር ኢስማዲል የተባለው ቦታ ወሰዱኝና በከዕባ ዉስጥ ገብቶ መስገድካማረሽ እዚህ ስገጂ ምክኒያቱም ይህ ስፍራ የቤቱ አካል ነው። ዘመዶችሽ ቤቱን ሲያድሱ በጀት ስላነሳቸው ቀንሰዉት ነው። አሉኝ...» ብለዋል። አህመድና አቡዳዉድ...አልባኒምት ከክል ነው ብለዉታል። ይህ ሐዲስ በከዕባ ዉስጥ ገብቶ

መስገድ ለሚፈልግ ሰው ሁሉ ምኞቶችን በአጭሩ የሚያሳካ መልዕክት ይዟል። ምክኒያቱም ታሪኩ ከሴት ጋር ስለተያያዘ ለወንዶች አይሆንም አይባልምና።

ከተቻለ በዲንጋዩ ላይ መደፋት ተገቢ ነው። በዲንጋዩ ላይ መደፋት ነቢዩ (ﷺ) የመሰናበቻው ሐጅ ዕለት ወደ መካ ገብተው ለመጀመሪያ ጊዜ የሰሩት ነገር ዲንጋዩን ሰላም ማለትና ከዚያ ጠዋፍ ማድረግ ነው። ይህ የዲንጋዩ ሰላምታ በመካ ብቻ ከሚደረጉ የአምልኮ ተግባራት አንዱ ነው። ነቢዩ (ﷺ) ጀዕፈር ብን ዑብዱላህ በዘገቡት ሐዲስ «ሙሐመድ ብን ዐባድ ብን ጀዕፈር ዲንጋዩን ስመው በእሱ ላይ በፊታቸው ተደፉ። ከዚያም አንቴን ኢብኑ ዐባስን ስመው በፊታቸው ተደፉ አይቻለሁ ኢብኑ ዐባስም ዑመር ኢብኑልኸጣንንም እንደዚሁ ስመው በፊታቸው ተደፉ አይቻለሁ ከዚያም ነቢዩ እንዲህ ሲያደርጉ ስላየሁ እኔም ይህንኑ አድርጊያለሁ» ብለዋል። ሙስሊም።

በሶፋና በመርዋ ላይ የሚደረጉት ተክቢራዎች ተገቢ ናቸው።

በመካ ወስጥ ሁለት ታላላቅ ጋራዎች አሉ። ትልቅነታቸው በአካል ግዝፈት ሳይሆን በሙስሊሞች ዘንድ ባላቸው ክብር ነው። እነህ ሁለት ጋራዎች ከኢብራሂም ወደ ዚህ ቦታ መምጣት ጀምሮ ከከፊት ታሪክ ጋር ብዙ ሁኔታዎችን አሳልፈዋል። አላህም ስለ እነሱ ጉዳይ በቁርአን እንዲህ ሲል «የሶፋና የመርዋ ጋራዎች የአላህን ትዕዛዝ ከመፈፀም ጉልህ ቦታዎች ናቸው» አል በቀራህ 158 አዉ ስቷል። ነቢዩ (ﷺ) ጃቢር ብን ዐብዱላህ በዘገቡት ሐዲስ «ነቢዩ ከዲንጋይ እስከ ዲንጋይ ድረስ በሶስቱ ዙር ብቻ ፈጠን፤ ፈጠን እያሉ ይሄዱ ነበር። ጦዋፍ ሲጨርሱም ሁለት ረከዓ ይሰግዱና ዱዓ ያደርጉ ነበር። ከዚያም ወደ ዲንጋይ ይሄዱና ከሳሙት በኋላ ወደ ዘምዘም ወሃ በመሄድ ከሱ ጠጥተው በራሳቸውም ላይ ያፈሱ ነበር። ከዚያም እንደገና ወደ ዲንጋይ በመሄድ ሰላም ካሉት በኋላ ወደ ሶፋ ጋራ ይሄዳሉ። ሶፋ ላይ እንደደረሱም «አላህ በጀመረበት እጅምራለሁ» በማለት ሰዕዩን በሶፋ ይጀምራሉ» ብለዋል።

፡ (አህመድ፣ ቲርሚዚና ነሳኢ አልባኒም ትክክለኛ ሐዲስ ነው ብለዉታል) ሐዲሱ ነቢዩ (ﷺ) በመሰናበቻው የሐጅ ተግባር ዘርዘር አድርጎ ይዘግባል። ለዝንተ ዐለሙ ጉዞ መዘጋጀት። የሰው ልጅ ለትልቅ ስብስባ ሲዘጋጅ ባማረና በተሸለ ሁኔታ ለመሆን ይዘጋጃል። እናም ነቢዩ (ﷺ) ወደ እሱ ሊወስዳቸው በፈለገ ጊዜ በዘምዘም ወሃ አጥቦ ነው። ነቢዩ አቡ ዘር በዘገቡት ሐዲስ «በመካ ሳለሁ ጣራየ ተክፈተና ጁብሪል ወርዶ ልቢን ከፈተው ና በዘመዘም ወሃ አጠበቀው። ከዚያም በእምነትና በጥበብ የተሞላ የወርቅ ሰህን አምጥቶ በልቤ ወስጥ አፈሰሰው። ከዚያም ዘጋው ከዚያም እጅን ይዞኝ ወደ ሰማይ ወሰደኝ» ቡካሪናሙስ

ሊም። ብለዋል። ይህ ሐዲስ የዘምዘም ትልቅነት ከተነገረባቸው ሐዲሶች አንዱ ነው።

ቤተሰብ አጥጋቢው የዘምዘም ወሃ። ነቢዩ (ﷺ) አቡ ዘር

በዘገቡት ሐዲስ ወደ ኢስላም የገቡበትን ታሪክ ሲያወሱ፡- ነቢዩ ከመቼ ጀምረህ እዚህ ቦታ ነበርክ አቡ ዘር፡ ከሰላሳ ቀን ጀምራ፤ ነቢዩ ማን እየቀለበህ፤ አቡ ዘር፡- ከዘምዘም በስተቀር ምንም ምግብ አልነበረኝም፤ ቦርጩ እስከሚሰበር ድረስ ወፈርኩ፤ በአንጀቴ ወስጥ ምንም የረሀብ ስሜት የለኝም። ነቢዩ የተባረከ እኮነው ለምግብነትም የሚያገለግል ነው .....» (ሙስሊም) - ቀረይሾች ወደ ነቢዩ የሚመጣን ሁሉ እያሰቃዩ በነበሩበት ዘመንአቡ ዘር ነቢዩን ለማግኘት ወደ ነቢዩ መጥቶ ሰላሳ ቀን ሲያፈላልግ ሰነበተ። በዚያ ጊዜም ከዘምዘም ወሃ በስተቀር ምንም ምግብ አልነበረ ወም። ኢብኑ ልቀይም ብዛት ያለቸው ሰዎች ዘምዘመን ቀለብ አድረገው ከግማሽ ወር በላይ የሆኑ ቀናት ሲያሳልፉና እንደማንም ጦዋፍ እያደረጉ አይቻለሁ እንዲዉም አንዳዶቹ እስከ አርባቀን ድረስ ይቆዩ ነበር ብለዋል።

ልዩ የመካ ስጦታ። ሰዎች ወደ ሆነ ሀገር ደርሰው ሲመጡ ከዚያሀገር ምርጥ ነገሮች ለቤተሰባቸው ይዘው መምጣት የተለመደ ነው። በመካ ደግሞ ከዘምዘም ወሃ የተሻለ ምርጥ ነገር የለም። ነቢዩ እናታችን ዓኢሻ የዘምዘም ወሃ ይዘው ይሄዱ ነበር ለምንድነው ተብለው ሲጠየቁ ነቢዩም ይህን ያደርጉ ነበር ብለዋል» (አህመድ አልባኒም ትክክል ነው ብለዋል) የመካ ሰዎች ለሌሎች ከሚያበረክቱት ስጦታ ሁሉ የዘምዘም ወሃ መሆኑን ነው። ኢብኑ ዐባስ እንግዳ ሲመጣ የሚያበረክቱለት የዘምዘም ወሃ ነበር። ዐጣእ ኢብኑ አቢረባህ ከዕብ ሆኖ ባደረገ ጊዜ አስራሁለት ወይም አስራስድ ስት የዘምዘም ወሃ ይዘው ወደ ሻም ሂደዋል» ብለዋል።

፡ አንዳደንድ የኢንዱኒሲያ ሆጀኞች ለመካ ወጣቶች እንደተናገሩት የዘምዘም ወሃ ወደ ሀገራቸው ወስደው በቡና ሲኒ እንደሚያቀምሷቸው ነግረዋቸዋል። ይህንም ተግባር በጣም እንደሚደነቅ ነግረዋቸዋል።

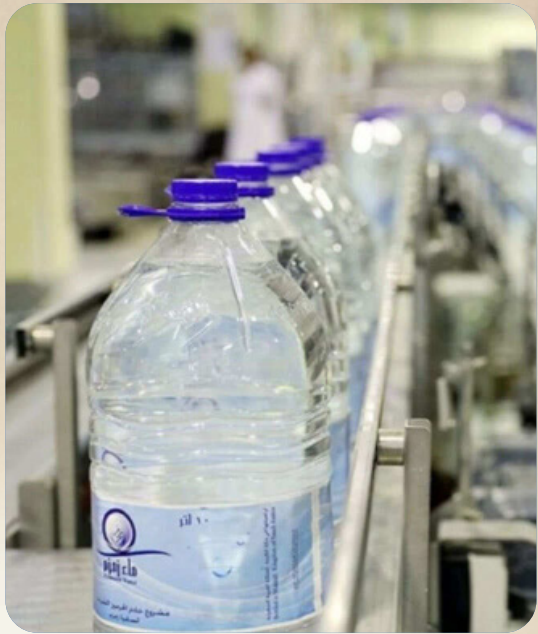
የተውሳኮች ሁሉ ፍቱን መድሐኒት የሆነው የዘምዘም ወሃ። ከአመት እስከ አመት ብዙ ቁጥር ያለቸው ሰዎች

ለሐጅ ወይም ለዑምራ ወይም ለጉብኚት ወደ መካ በገፍ ይጓዛሉ። በተለይም በሐጅ ወራትና በረመዱን ወር ላይ፡ ፡ ይህ አይነቱ ስብስብ ደግሞ የተለያዩ በሺተዎችን ሊያ ስከትል እንሚችል ያሰጋል። ግን በአላህ ቤት አጠገብና በዚያ ለሁሉም በሺታ መድህን የሆነው ተዐምረኛው የዘ ምዘም ወ.ሃ አጠገብ በመሆናቸው በአላህ ጥበቃ ስር ስላሉ በምንም በሺታ ሲጠቁ አይታዩም።

ነቢዩ ኢብኑ ዐባስ በዘገቡት ሐዲስ «በምድርወሰጥ ካሉ ወ.ሃዎች ሁሉ ምርጡ የዘምዘም ወ.ሃ ነው። ለምግብነት ለሚፈልጉት ሁሉ ምግብ ነው። ለመድሃኒትነት ለሚፈልጉትም እንዲሁ መድሃኒት ነው» ብለዋል። (ቡኻሪ በታሪ መፅሐፍና ሙስሊም)

ዘምዘምን በመስጠት ምግብና ወ.ሃ እንዲሆን ከማድረጉም በተጨማሪም ለሚፈልግ ሰው ሁሉ ፍቱን መድሃኒት አደረገው። የመካ ኗሪዎች ይህን እውነታ በገሃድ ያስወሉታል። ይህ ረድኤት የመጀመሪያው «የመሰግነት ምዘም ዘንድ ከፍሬዎች ስጣቸው » ኢብራሂም 37 ያለው ነው። ኢብኑ ዐባስ ሲጠቡት «አንተን ብቻ እንዳይሆን ከአንተ ብቻ እርዳታ እጠይቃለሁ...» አልፋቲሐሐ. በማለት ይጠቡት ነበር። (ዳሪ ቁጥር 2/288.) ኢብኑልቀይም የዘምዘምን መድሃኒትነት በራሴ ሞክረዋለሁ። ብዙ ተዐምራት አይቸበታለሁ። ከብዙ በሺታዎችም በአላህ ድንጌታለሁ) ብለዋል። (ዛዱልመዳድ 4/178.) እንደዚሁም በመካ ሳለሁ ታም ማነበር ሐኪምም መደሀኒትም አጥቼ «... ባለው እያታከ ምኩኝ ነበር። ሙስሊሞች ሁሉ ይህን ቤት ለመጎብኘት ሲያስቡ ሁሉን ነገር ወደ ኋላ ትተው ይህ ጉዳይ ብቻ ነው ምኞታቸው። ነቢዩ አቡ ሁረይራ በዘገቡት ሐዲስ «ይህን ቤት ለሐጅ የጎበኜና ስለ ስሜት ያላወራ ወንጀልም ያልፈፀመ ሰው እናቱ ስትወልደው እንደነበረ ሁኖ ይመለሳል» ብለዋል። (ቡኻሪና ሙስሊም)

ልቦች ሁሉ ወደ መካ ይፍጠሩ። ሱፍያን ብን ዑየይነህ በሙዝደሊፋ ላይ ተኝተው ለአንድ ጓደኛቸው እዚህ ቦታ ሰባ ጊዜ መጥቻለሁ በየአመቱ መጨረሻ አታድርግብኝ እላለሁ። አሁን በየ ጊዜው ይህን ጉዳይ መጠየቁ አሳፈረኝ አሉ። ከዚያም ተመልሰው በዚያው አመት ሞቱ።

ነቢዩ ዐብዱላህ ብን መስዑድ በዘገቡት ሐዲስ «ሐጅንና ዑምራን አክታትሉ። ምክኒያቱም እሳት በብረት፤ በወር ቅና በብር ላይ ያለን ቆሻሻ እንደሚያስወግድ ሁሉ ሁለቱም ዲባዳዎች ድህነትንና ወንጀሎችን ያስወግዳሉና ትክክለኛ ሐጅ ክፍያው ጀነት ብቻ ነው» ብለዋል። (አህመድ፤ ቲርሚዚ፤ ነሳኢ ኢብኑ ሒባን አልባኒም ትክክለኛ ነው ብለዋል)

ሐጅ የተከበረው እንግዳ/ልዑክ/ ነው። ነቢዩ (ﷺ) ዐብዱላህ ብን ዑመር በዘገቡት ሐዲስ «ለአላህ ሲል የዘመተ፤ ለሀጅ የወጣ፤ ለዑምራ የወጣ ሰው የአላህ ልዑክ ነው። ፡ ጠርቷቸው አቤት ያሉ፤ ለምነውት የሰጣቸው ናቸው» ብለዋል። (ኢብኑ ማጀህ ጦበራኒ ኢብኑ ሒባን አልባኒም ትክክለኛ ሐዲስ ነው)

መካየት የከከለኛው እምነት/መደበቂያ/ መሰበሰቢያ ቦታ ነው።

ነቢዩ (ﷺ) ዐብዱላህ ብን ዑመር በዘገቡት ሐዲስ «ኢስላም ሲጀምርም እንግዳ ነበር በመጨረሻው ዘመንም ልክ እንዲሁ እንግዳ ይሆናል። እባብ በዋሻዋ እንደምትሰበሰብ ሁሉ ኢስላምም በሁለቱ መሰጂዶች መካከል ብቻ ይወሰናል» ብለዋል።

የልጆች አስተዳደግ በኢሰላም

ልጆች የአላህ አማና ናቸው። ልጆች የሕይወት ተስፋም ናቸው። ያዳይን ማሪፊያዎች ፤ የገን ገንቢዎች፤ የወደፊት አደራ ተረካቢዎች ናቸው። የአባቶች አማና ጠባቂዎች ናቸው፤ ዲናቸውን በጥንቃቄ በመጠበቅ ጌታቸውን ይታዘዛሉ፤ ለዚህም ብሎ ኢሰላም አባቶችን እንዲንከባከቧቸው እና በትኩረት እንዲያሳድጓቸው አደራ ጥሎባቸዋል። ይህም ከራሳቸው አልፎ ማህበረሰባቸውን እንዲጠቅሙ በሚል ነው። እኛ ሙስሊሞች ወደ ዋናው ዲናችን በመመለስ የወደፊት ተስፋ ወጣቶችን በትኩረት ማሳደግ ይጠበቅብናል። የመልካም አስተዳደግ ዋናው ምስራቅ በትኩረት እምነት ኮትኩቶ እና በመልካም ስነ ምግባር አንጻ ማሳደግ ነው። የትውልዶች ግዴታ ምድርን በአላህ ፍራቻ ላይ በተመሰረተ ልማት ማልማት ነው።

አላህ በቁርአን እንዲህ አለ (ገንዘብና ወንዶች ልጆች የቅርብ ቤቱ ህይወት ጌጦች ብቻ ናቸው። መልካም ቀሪ ሥራዎች ግን በጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው። በተስፋም በላጭ ናቸው» አል ከህፍ 46”።

ለዚህም ነው ነብዩ ኢብራሂም መልካም ዙርያ እንዲሰጣቸው አላህን በድንብ ተናንሰዉና ዝቅ ብለው የለመኑት)

ቁርአን እንደህ አለ (ገንዘብና ወንዶች ልጆች የቅርብ ህይወት ጌጦች ብቻ ናቸው። መልካም ቀሪ ሥራዎች ግን በጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው። በተስፋም በላጭ ናቸው)18: 46. እንዲህም አለ «ጌታየ ሆይ ! ከመልካ ሞቼ የሆነን ልጅ ስጠኝ። ታጋሽም በሆነ ወጣት ልጅም አበሰርነው» አሳፏት 100-101. ነብዩ ዘከርያም እንደዚሁ ዝቅ ብለው የለመኑ መሆናቸውን ቁርአን እንዲህ ይላል፤ (ይህ ምዕራፍ ጌታህ ባርያውን ዘከሪያን በችርታው ያወሳበት ምዕራፍ ነው። ጌታው የሚሰጠርን ጥሪ በተጣራ ጊዜ የሆነ ውን አስታውሰ። ጌታዬ ሆይ ! እኔ አጥንቴ ደከመ። ራሴም በሽበት ተጥለቀለቀ። ጌታዬ ሆይ! አንተንም በመለመኔ ! ምንጊዜም ዕድለ ቢስ እልሆንኩም አለ። እኔም ከበኋላዬ ከሞትኩ በኋላ ዘመዶቼን ከእምነት እንዳይወጡ ፈራሁ። ሚስቴም መካን ነበረች። ስለዚህ ከአንተ ዘንድ ለእኔ ልጅን ስጠኝ። የሚወርሰኝ ከየዕቁብ ቤተሰቦች የእምነትን ሃላፊ

ነት የሚወርስን ልጅ ስጠኝ። ጌታዬ ሆይ ! ተወዳጅም አድርገው አለ» “መርየም 5-6”

ልጆች የአባቶች እና የእናቶች ብቻ ሀብቶች ሳይሆኑ የማህበረሰብም ሀብቶች ናቸው። በመሆኑም አባቶች መልካም ተግባር ሁሉ በነሱ ይደሰታሉ። በጥፋታቸውም በአላህ ዘንድ ይጠየቃሉ። በማህበረሰቡም ልጆችን በቅድሚያ እንድናሳድግበት የታዘዘነው ትክክለኛው እምነት ነው።

በዚህ ጉዳይ ነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) ተርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ ለዐብደላህ ኢብን ዐባስ እንዲህ ብለዋል፡- (አንድ ቀን ከነቢዩ ኋላ ነበርኩ። እንዲህም አሉኝ። “አንተ ልጅ እኔ ጥቂት ቃላትን ላስተምርህ፡- የአላህን ተዕዛዝ ጠብቅ፤ እርሱም ይጠብቅሃልና። አላህን ጠብቀው፤ ከፊት ለፊትህ ታገኘዋለህና። ስትጠየቅ አላህን ጠይቅ፤ እርዳታ ከፈለግህ በአላህ ተረዳ። ህዝቦች ሁሉ ሊጠቅሙህ ቢሰበሰቡ ሊጎዱህ አይችሉም፤ አላህ በእርግጥ ባንተ ላይ የወሰነህ ነገር ቢሆን እንጂ። ብዕሮች ተነስተዋል፤ ገጽቼም ደርቀዋል።” (ቴርሚዚዜ ዘገቡውታል) ሌሎች ዘጋቢዎች ደግሞ፡- “አላህን ጠብቀው ከፊትህ ታገኘዋለህ። ከአላህ ጋር በሰላም ጊዜ ተዋወቅ፤ በችግር ጊዜ ዕውቅና ይሰጥሃልና። ያላጋጠመህ ነገር ሊደርስብህ ያልነበረና፤ የደረሰብህም ነገር ደግሞ የሚያልፍህ እንዳልነበረ እውቅ። ድል ከት ዕግስት ጋር፤ እርካታ ከጭንቅ ጋር፤ ችግርም ከምቶች ጋር መኖሩን እውቅ።” እንዲህም አለ፡- ነቢዩ አላህን ጠብቅ፣ ማለታቸው ሕግጋቱን እና ሽሪዓውን ማለታቸው ነው። ባዘዘው በመገኘት ከከለከለው በመራቅ። አላህም ይጠብቅሃል በሃይማኖትህ፤ በቤተሰብህ፤ በገንዘብህ። መልካም በመሥራትህ በመልካም ነገር ይመነዳሃል። ከከህደትና ከመንሸራተት ይጠብቅሃል። ከፊትህ ታገኘዋለህ ማለት ቅርብህ ይሆናል፤ ደረዳሃል፤ ይመራሃል፤ ማለት ነው። በአጠቃላይ መላ ሕይወትህን ከአላህ ጋር አድርግ። እሱን ብቻ ለምን፤ ተማፀን። ከሱ ብቻ ፈልግ። ሰዎች ሊጠቅሙህም ሆነ ሊጎዱህ የሚችሉት አላህ ሲፈቅድ ብቻ ነው) ብለዋል።

በኢስላም ልጆችን ማስተማር ግዴታ ነው። አላህም እንዲህ ብሏል ((ሰውንም በወላጆች በጎ እንዲያደርግ በጥብቅ አዘዘነው። እናት ከድካም በላይ በሆነ ድካም አረዘችው። ጡት መጣያውም በሁለት ዓመት ውስጥ ነው። ለእኔም ለወላጆችህም አመስግን። በማለት አዘዘነው መመላሻው ወደ እኔ ብቻ ነው። ለአንተ በእርሱ እውቀት የሌለህን ነገር በእኔ እንድታጋራ ቢታገሉህም አትታዘዛቸው። በቅርቢቱም ዓለም በመልካም ስራ ተወዳጃቸው። ወደ እኔም የተመለሰን ሰው መንገድ ተከተል። ከእዚያ መመለሻችሁ ወደ እኔ ነው። ትሰሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ አልነው። ሉቅማንም አለ ልጄ ሆይ ! እርሷ መልካም ተግባር ወይም መጥፎ ተግባር የሰናፍጭ ቅንጣት ከብደት ያህል እንኳን ብትሆንና በቋጥኝ ውስጥ ወይም በሰማያት ውስጥ ወይም በምድር ውስጥ ብትሆን አላህ ያመጣታል። አላህ ሩህሩህ፤ ውስጠ አዋቂ ነውና። ልጄ ሆይ ! ሶላትን አስተካክለህ ስንድ በበጎ ነገርም እዘዝ ከሚጠላም ሁሉ ከልክል በሚያገኝህም መከራ ላይ ታገስ ይህ በምር ከሚያዙ ነገሮች ነው። ጉንጭህን በኩራት ከሰዎች አታዘር። በምድርም ላይ ተንበጥርረህ አትሂድ። አላህ ተንበጥራሪ ን ጉረኛን ሁሉ አይወድምና። በአካሄድህም መካከለኛ ሁን። ከድምጽህም ዝቅ አድርግ። ከድምጾች ሁሉ አስከፊው የአህዮች ድምጽ ነውና »31:14-19)

እንዲህም አለ (እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! እነዚያ እጆቻችሁ የጨበጧቸው ባሮች እነዚያም ከእናንተ መካከል ለአካለ መጠን ያልደረሱት ህፃናት ከጎህ ስግደት በፊት፤ በቀትር ልብሶቻችሁን በምታወልቁበት ጊዜና ከምሽት ስግደትም በኋላ በሶስት ጊዜያት ወደ እናንተ ለመግባት ሲፈልጉ ያስፈቅዷችሁ። እነዚህ የእናንተ ሶስት የሐፍረተ ገላ መገለጫ ጊዜያቶች ናቸውና። ከእነዚህ ግን በእናንተም ሆነ በነሱ ላይ ያለፈቃድ በመግባት ኃጢአት የለም። እናንተን ለማገልገል በዙሪያችሁ ዚሮዎች ናቸውና። ከፊላችሁ በከፊሉ ላይ ዘራ ነውና፤ ልክ እንደዚህ አላህ ለእናንተ ህግጋትን ይገልጽላችኋል። አላህ ሁሉን ዐዋቂና ጥበበኛ ነውና። ከእናንተም መካከል ለአቅመ አዳም በደረሱ ጊዜ

እነዚያ ከእነርሱ በፊት የነበሩት ታላላቆች እንዳስፈቀዱት ሆኖቸዋል። ልክ እንደዚሁ አላህ ለእናንተ እንቀጽችን ያብራራል። አላህ ዐዋቂና ጥበበኛ ነው። አል ኑር. 58. ዐ-መር ኢብኑ ሰለማህ (ከኑብዩ ጋር የሚያድግ ህፃን ነበርና እንዲህ የአላህን ስም አውሳ፤ በቀኚህ ብላ፤ ከፊት ለፊትህ ብላ ብለው ስለ አስተማሩኝ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በዚሁ መልኩ ነው የምበላው። ብሏል።።።) ቡካሪና ሙስሊም.

ኢስላም በልጆች መካከል የሚደርጉ ስጦታዎች ማበላ ለጥ ክልክል ነው፤ በሴትና በውንድም መካከል ቢሆንም እንኳን፤ በዚህ መልኩ ያደጉ ልጆች ወላጆቻቸውን ብቻ ሳይሆኑ የሚኖሩበት ማህበረሰብም ይታደላል።

የልጆች ለአባቶች ተተኪነት ሂደት እንዴት መምጣት እንዳለበት

የልጆችን ተተኪነት ለመግለፅ አባቶቻችን እንዲህ ይላሉ ነበር «የዛሬ አበባዎች የነገ ፍሬዎች» ። ይህ አባባል በጣም ሰፊና ጥልቅ መልዕክት አለው። ከአባባሉ እንደ ምንረዳው አበባው በደንብ ካልተከተተ በዙሪያው ያሉት አረሞች ካልተወገዱለት የምንፈልገውን ፍሬ ያህል ማግኘት አይቻልም ። ቢገኝ እንኳ ምን አልባትም የቀ ጨጨው በድጋሚም ዘር ሆኖ ሌሎች አበቦችን መተካት ላይችል ይችላል። ዛሬ ልክ እንደ አበባው ዙሪያ እንደሚ በቅሉት አረሞች እስልልምናችንን ለማቆሽሽ እና ልጆቻችንን ወደ አልተፈለገ አቅጣጫ የሚወስዱ በርካታ ነገሮችን አለም እያስተናገደችበት ያለችበት ሁኔታ ላይ እንገኛለን። ስለዚህ ሙስሊሙ ማህበረሰብ ለነገው ብቁ ተተኪ እንዴት ማፍራት እንዳለበት ማሰብና መጨነቅ ይገባዋል።

ልጆች ለምድራዊው አለም ደስታ ከአላህ የተሰጡን ፀጋዎች ናቸው። ለእነዚህ ፀጋዎች አካላዊ እድገት እንደም ንጠነቀቀው ሁሉ ለውስጣዊ ስሜታቸውና አስተሳሰባቸው መዳበር የምንጠነቀቅ ከሆነ በአግባቡ የአላህንና የመልዕክተኛውን የነብዩ ሙሀመድን ፍቅር በውስጣቸው ቀርፀን ካሳ ደግናቸው ጥረታችን እና ድካማችን ፍሬያማ ይሆናል።

አላህም በቁርአኑ ላይ እንዲህ ይላል «እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ! ነፍሶቻችሁና ቤተሰቦቻችሁን መቀጣጠያዎ ሰዎችና ደንጊያዎች ከሆነች አሳት ጠብቁ፤ በእርሷ ላይ ጨካኝና ኃይለኛ የሆኑ መላዕክት አሉ። አላህን ያዘዛቸውን ነገር በመጣስ አያምፁም፤ የሚታዘዙትን ሁሉ ይሰራሉ“ አትተህሪም 6” በተጨማሪም አንተ ልጅ አሳዳጊ ሆይ ከምንም በፊት መጀመሪያ ራስህን ማስተካከል አለብህ። ምክንያቱም ልጆች ዘንድ የምትሰራውን በሙሉ መልካም ነው ከልጆች ዘንድ ደግሞ አንተ ያልፈፀምከው ባጠቃላይ መጥፎ ነውና የሚሉት ይገኙበታል።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት የቁርአን አንቀጾችና ሐዲሶች እነደምንረዳው እናት፤ አባት አስተማሪና ማህበረሰቡ በሙሉ ስለ ልጆች አስተዳደግ አላህ ፊት ተጠያቂዎች ናቸው። ልጆችን በጥሩ ሁኔታ ብታሳድጓቸው ልጆችም ሆኑ አሳዳጊዎች በዚህችም አለም ሆነ በመጪው አለም እድለኞች ይሆናሉ የሚሉት መልእክቶች ዙሪያ ያጠነጥናሉ : ፡ ስለዚህ እኛ ወላጆች ይህን ያክል ሀላፊነት እንዳለብን ካወቅን እንዴት ልጆቻችንን አላህ በሚፈልገው መንገድ አሳድገን ለእኛና ለልጆቻችን አልፎም ለኢስላም ተቆርቋሪና ተተኪ እሚሆኑት እንዴት አድርገን ስናሳድጋቸው ነው ? የሚሉ

የላኢላህ ኢላላህ ሙሀመድ ረሱሉላህን ትርጉም ስንገባ ራቸው በቃላቸው እንዲይዙ ስናደርጋቸው፤ እኛን የፈጠረን ፤ ሲሳይ የሚለግሰን ፤ በኛላይ ለሚከሰት መከራ ሊረዳንና ሊያስወግድልን የሚችለው አጋሪ የሌለው ብቸኛ የሆነው አምላካችን ሆኖ አላህ ብቻ መሆኑን በመንገር፤ ስለ ጀነት እና ጀህነም ምንነት በማስረዳት ጀነትን የሚወርሱት ሰላትን የሚሰግዱ፤ የምን የሚያሙ፤ ወላጆቻን ለሚታዘዙና ለሚያከብሩ፤ አላህ የሚወደውን የሚሰሩ መሆናቸውን እና የዚህን ተቃራኒ የሰሩ ጀህነም እንደሚሆኑ በመግለፅ፤ ስለ ሰላት ምንነት አስፈላጊነት በማስረዳት፤

የተከበረ የሆነውን ቁርአንን በማስተማር የአላህን ቃል እንዲረዱ በማድረግ፤ ልጆች ከከህደት ፤ ሰዎችን ከመሳደብና

ፀያፍና ወራዳ ንግግርን እንዳይናገሩ በማስጠንቀቅ፤ የሀራምና ሀላል (የመጥፎና በጎ) ስራዎችን መግለጫ ዝርዝር አድርጎ በማስረዳት ሀራም ስራዎችን እንዳይሰሩና ሀላል (በጎ) ሥራዎችን አብዝተው መስራት እንዳለባቸው በመንገር፤ ቁማር ፤ ሱስ አምጪ መጠጦችና ጭሶችን ለሂወታቸው አደገኛና በአላህም ዘንድ የተጠሉ መሆናቸውን በማስረዳት፤ ሐሰትን ባለመናገር እውነትን መናገርን እንዲለማመዱ በማድረግ ይህንን ነገር እናደርግላቸዋለን ብለን ቃል ከገባንላቸው ቃላቶችን በማክበር ማሳየት፤ ከአላህ ውጪ የሆነን አካል መማፀን ሽርክ መሆኑን መንገርና ሽርክ ከእስልምና እንደሚያስወጣ በማስረዳት፤ ወንድም ይሁን ሴት ልጅን የአለባበስ አደብን በማስተማር በተለይ ሴት ልጅ ለአቅመሄምን በምትደርስበት ጊዜ መሸፈን እንዳለባት፤ እንዲሁም ከሁለቱ የታ ለእያንዳንዳቸው የተመደበላቸውን የልብስ አይነት መልበስ እንዳለባቸው ፤ በአድ የሆኑ የውጪ ህዝቦችን ሞዴል እንዳይለብሱ በመምከር፤

ኢስላማዊ የሆነ አመጋገብ ስርዐትን በማስተማር ሲመገቡ ፤ ሲጠጡ፤ ሲተኙም ይሁን ስራ ሲሰሩ በቀኝ እጅ እንደሆነ በመንገር እናቢስሚላህ ብለው እንዲጀምሩ ሲጨርሱም አልሀምዱሊላህ ማለት እንዳለባቸው በማስተማር፤

ንፁህናቸውን እንዲጠብቁ፤ ጥፍራቸውን እንዲቆርጡ፤ ከምግብ በፊትም ሆነ በኋላ እጃቸውን መታጠብ እንዳለባቸው ፤ ልብሶቻቸው እዳይቆሽሽ እዲጠብቁ በማስረዳት፤ የአከባቢያቸውን ንፁህና እንዲጠብቁ በማሳየት ቆሻሻ በየቦታው እንዳይጥሉ በመምከር፤ መጥፎ ጓደኛ እንዳይዙ በማስጠንቀቅ፤ ሰዎችን በተለያዩ ቦታዎች ሲያገኙ አሰላሙ አለይኩም ወራህመቱላሂ ወበረካቱሀ በማለት ሰላም እንዲሉ በማስተማር ማሳየት፤ ጎረቤት ለሆኑ ሰዎች በጎ ነገር መስራት እንዳለባቸው፤ ጎረቤቶችን ማስቸገር ክልክል እንደሆነ በመንገር ልጆች ለወላጆችም ማድረግ ያለባቸውን እንክብካቤ እንዲሁም ወላጆቻቸውን በመንከባከባቸው በአላህ ዘንድም ምን ያክል ምንዳ እንደሚያገኙ በማስተማር፤ ከመግቢያው ላይ ለመግለፅ እንደተሞከረው ልጆች ማለት የዛሬ አባባዎች የነገ ፍሬዎች ማለት የዛሬ ልጆች የነገ ወላጆች፤ የዛሬ ተማ

ሪዎች የነገ አስተማሪዎች፤ የነገ ማህበረሰብ /የአማው/ ተተኪዎች ወይም የሀገር ተረካቢዎች ስለሆኑ ልጆቻችንን በትክክልኛ መንገድ ላይ ማስተማርና መቅረፅ ወደር የማይገኝ ለት አማራጭ መሆኑን አውቀን የተሰጠንን አደራ ጠብቀን ተተኪ እናደርጋቸው ዘንድ እስልምና ያስተምረናል።

የሚከተሉት ጉዳዮች ኢስላም ለቤተሰብ ልዩ እንክብካቤና እገዛ ማድረጉን በግልጽ ያሳያሉ፡-

ኢስላም በጋብቻ ጅምራና በቤተሰብ ምስረታ ላይ ልዩ እይታ አለው። በመሆኑም ከስራዎች ሁሉ የላቀ ተግባር ከመሆኑም ባሻገር፤ የመልክተኞች ፈለግ እንዲሆንም አድርጎታል። ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡- «ነገር ግን እኔ እጸማለሁ እፈታለሁም፤ እስግዳለሁ አሸልባለሁም፤ ሴትም አገባለሁ። ከኔ ፈለግ የወጣ ከኔ አይደለም።» (ቡኻሪ 4776 / መስሊም 1401) ቁርአን ከታላላቅ ተግምራትና ጸጋዎች ጎራ ከቆጠራቸው ነገሮች አንዱ አላህ በባልና ሚስት መሐከል ፍቅርን እዝነትንና እርካታን ማድረጉን ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡- «ለናንተም ከነፍሶቻችሁ ሚስቶችን ወደነርሱ ትረኩ ዘንድ መፍጠሩ፤ በመካከላችሁም ፍቅርንና እዝነትን ማድረጉ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው። በዚህ ውስጥ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች ታምራቶች አልሉ።» (አል- ሩም 21)

ጋብቻን ገር ማድረግ፤ ለማግባት የሚፈልግም ሰው ነፍሱን ከዝሙት እንዲጠብቅ መረዳትና መታገዝ እንዳለበት ትዕዛዝ ተላልፏል። ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ሦስት ዓይነት ሰዎችን ለመርዳትና ለማገዝ በራሱ ላይ ግዴታ አድርጓል።» አሉና ከነሱ መካከል፤ «ጥብቅነትን ፈልጎ ጋብቻን የፈፀመን ሰው» ጠቅሰዋል። (ቴርሚዚ 1655)

ወጣቶችን ገና በአፍላ ዕድሜያቸውና ባልተነካ ጉልበታቸው ላይ ሳሉ ጋብቻን እንዲፈፅሙ አዟል። ምክንያቱም ጋብቻ ለነሱ መርጊያቸውና መርኪያቸው ስለሆነ ነው። ለፍቶት ስሜታቸውና ፍላጎታቸው ትክክልኛ መፍትሄም ነው።

ኢስላም ለእያንዳንዱ የቤተሰብ አባል ወንድም ሆነ ሴት ልዩ ክብር ሰጥቷል።

ኢስላም ልጆችን የመንከባከብና በማሳዳግ ጉዳይ በእና ትና በአባት ላይ ከባድ ኃላፊነት ጥሏል። ዐብዱላህ ኢብኑ ዑመር፣ ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻቸዋለሁ ማለታቸው ተላልፏል፡- «ሁላችሁም እረኞች ናችሁ፤ ማናችሁም ከሚጠብቀው ይጠየቃል። አንድ መሪ እረኛ ነው፤ በጥበቃው ስር ስላሉት ሁሉ ተጠያቂ ነው። አባወራ በቤተሰቡ ላይ እረኛ ነው፤ በርሱ ስር ስላሉት ሁሉ ተጠያቂ ነው። ሴትም በባሏ ቤት ውስጥ እረኛ ነች፤ በርሷ ስር ስላሉት ሁሉ ተጠያቂ ነች። ባሪያ በአሳዳሪው ንብረት ላይ እረኛ ነው። በርሱ ስር ስላሉት ሁሉ ተጠያቂ ነው» (አል ቡኻሪ 853 /ሙስሊም 1829)

ኢስላም ለአባቶችና ለእናቶች ክብር በመስጠትና ደረጃቸውን በመጠበቅ፣ እንዲሁም እስከ ህልፈተ ሕይወታቸው ድረስ እነርሱን መንከባከብና ትዕዛዛቸውን መፈፀምን አስመልክቶ ልዩ ትኩረት ቸሯል።

ኢስላም ለእናትና ለአባት ክብር የመስጠትን መሰረት ጥሏል። .

ወንድ ወይም ሴት ልጅ፣ ምንም ያህል ትልቅ ሰው ቢሆኑም ለወላጆቻቸው ታዛዥ የመሆንና ለነሱ በጎ የመዋል ግዴታ አለባቸው። አላህ ይህንን ጉዳይ ከርሱ አምልኮ ጋር አቆራኝቶ ጠቅሶታል። እነርሱ ላይ በንግግርና በተግባር ድንበር ማለፍን ከልክሏል። በነሱ መናደዱን የሚመለከትን ቃል ወይም ድምፅ ማሰማትንም ሳይቀር ከልክሏል። «ጌታህም (እንዲህ ሲል) አዘዘ፤ እርሱን እንጂ ሌላን አትገዙ፤ በወላጆቻችሁም መልካምን ስሩ፤ በአንተ ዘንድ ጅነው አንዳቸው ወይም ሁለታቸው እርጅናን ቢደርሱ ፎህ አትበላቸው፤ አትገላምጣቸውም፤ ለነርሱም መልካምን ቃል ተናገራቸው።» (አል- ኢስራአ 23)

ኢስላም የወንድም ሆነ የሴት ልጆችን መብት እንድንጠብቅ አዟል። በመካከላቸው በወጪም ሆነ በይፋ በሚታዩ ጉዳዮች ላይ ፍትሃዊ መሆንም ግዴታ ነው። ኢስላም

በአንድ ሙስሊም ላይ ዝምድናን የመቀጠል ግዴታ ጥሎ በታል። ይህ ማለት በእናቱም ሆነ በአባቱ በኩል ያሉትን ዘመዶችን ዝምድና በመቀጠልና ለነርሱ በጎ በመዋል ይገለጻል።

ወንድሞቹ፣ እህቶቹ፣ አጎቶቹ፣ አክስቶቹና ልጆቻቸው እዚህ ውስጥ የሚገቡ ሲሆን ለነርሱ መልካም መስራት፣ ከታላላቅ ወደ አላህ መቃረቢያዎችና ታዛዥነትን መግለጫ መንገዶች መካከል ቆጥሮታል። ዝምድናቸውን ከመቁረጥ፣ ወይም ክፉ ነገር በነርሱ ላይ ከመፈፀም እንድንርቅ አስጠንቅቋል። ይህን ማድረግን ከከባባድ ወንጀሎች ፈርጆታል። ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡- «ዝምድናን ቆራጭ ጀነት አይገባም።» (ቡኻሪ 5638 /ሙስሊም 2556)

ሴት በኢስላም ውስጥ ያላት ስፍራ

ኢስላም ሴት ልጅን እጅግ በጣም አክብሯታል። ለወንዶች ባሪያ ከመሆንም ነፃ አውጥቷል። ክብርና ደረጃ የሌላት ውዳቂና ርካሽ ከመሆንም አድኗታል። ከሴት ልጅ ክብር ጋር ተያያዥነት ካላቸው ኢስላማዊ ድንጋጌዎች መካከል የሚከተሉት ይገኙበታል።

ኢስላም ለሴት ልጅ ፍትሃዊ በሆነ ክፍፍሎሽ የውርስ ድርሻቸውን ሰጥቷል። በአንዳንድ ስፍራ ከወንድ ጋር እኩል ታገኛለች። በአንዳንድ ስፍራ ደግሞ ድርሻቸው ከወንዱ ይለያል። ይኸውም ለሚችሉ ባላት ቅርበት፣ እንዲሁም ካለባት ኃላፊነትና ወጪ እንጻር የሚወሰን ነው።

በሌሎች በርካታ ጉዳዮች ላይ ወንድና ሴትን እኩል አድርጓቸዋል። ከነዚህም መካከል ማንኛውም ገንዘብ ነክ እንቅስቃሴ አንዱ ነው። ነብዩ እንዲህ ብለዋል፡- «ሴቶች የወንዶች ክፋይ ናቸው» (አቡ ዳወድ 236)

ኢስላም ለሴት ልጅ ባሏን የመምረጥ ነፃነት ሰጥቷል። ልጆችን የማሳደግ ትልቅ ኃላፊነት ደግሞ ጥሎታል። ነብዩ እንዲህ ብለዋል፡- «ሴት ልጅ በባሏ ቤት ውስጥ ጠባቂ ነች፤ ከምትጠብቀው ነገር ተጠያቂ ነች።» (አል ቡኻሪ 853 / ሙስሊም 1829)

ስሟና በአባት የመጠራት ክብሯ እንዲቆይ አድርጎታል። ከጋብቻ በኋላም በአባት መጠራቷ ይቀጥላል። ፡ ምን ጊዜም በአባቷና በቤተሰቦቿ መጠራቷም ይዘልቃል።

ወጪያቸውን መሸፈን ከሚኖርበት ሴቶች መካከል ከሆነች ማለትም ሚስቱ እናቱ ወይም ሴት ልጅ ከሆነች፤ ኢስላም በወንዱ ላይ አሷን የመጠበቅና ወጪዋን የመሸፈን ግዴታ ጥሎበታል።

የቅርብ ዘመድ ባትሆንም፤ ረዳት የሌላትን ደካማ ሴት መርዳትና ማገዝ ልዩ ክብርና ደረጃ የሚሰጠው መሆኑን አጽንኦት ሰጥቶታል። እሷን ለመርዳትና ለማገዝ መሯሯጥ አላህ ዘንድ ትልቅ ክብር ያለው ተግባር መሆኑን በመግለጽ አነሳስቷል። ነብዩ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡- «ባሎቻቸው የሞቱባቸውን ሴቶችና የችግረኞችን ጉዳይ ለመፈጸም የሚሯሯጥ ሰው፤ ልክ በአላህ መንገድ ላይ ትግል እንደሚያደርግ፤ ሌሊት ተነሰቶ ሳይታክት እንደሚሰግድና፤ ጾም እንደማያፈጥር ሰው ነው» (አልቡካሪ 5661 / ሙስሊም 2982)

በኢስላም ልዩ ልዩ ክብርከተሰጣቸው ሴቶችመካከል እናት ዋናው ናት። ቡካሪ ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ <<አንድ ሰው ወደ ነቢዩ ዘንድ መጣና፤ አንቱ የአላህ መልክተኛ ሆይ ከሰዎች ሁሉ በበለጠ ጓደኝነቱን ወይም ግንኙነቱን ልጡበቅለት የሚገባ ማን ነው? አላቸው። ፡ እሳቸውም፡ «እናትህ» አሉት፤ ከዚያስ? አላቸው፤ «ከዚያም እናትህ» አሉት፤ ከዚያስ? አላቸው፤ «አሁንም እናትህ» አሉት። ለአራተኛ ጊዜ፡ ከዚያስ? አላቸው፤ «ከዚያማ አባትህ ነው» አሉት።» ብለዋል።

ሴት ልጅ፡ ዑቅብቱ ኢብኑ ዓሚር ነቢዩ << እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ ብለዋል፡ «ሦስት ሴት ልጆች ኖረውት፤ ስለነርሱ ትዕግስት አድርጎ፤ ጥሮ ግሮ ከላቡ ውጤት ያበላቸው፤ ያጠጣቸውና፤ ያለበሳቸው ሰው፤ የትንሳኤ ቀን ከእሳት ግርዶሽ ይሆኑለታል።» (ኢብኑ ማጃህ 3669)

ሚስት፡ እመት ዓኢሻ ፣ ነቢዩ እንዲህ ማለታቸውን አስ

ተላልፈዋል፡- «በላጫችሁ ለቤተሰቦቹ መልካም የሆነው ነው። እኔ ለቤተሰቦቼ መልካማችሁ ነኝ» (ቲርሚዚ 3895)

በኢስላም የወንድና የሴት ግንኙነት የመደጋገፊያ ግንኙነት ነው። እያንዳንዳቸው ሙስሊም ማህበረሰብን በመገንባት ላይ የሚዘገት ክፍተት ወይም ቀዳዳ አላቸው።

በሁለቱ የታዎች መካከል ሽኩቻ የሚፈጥር ነገር የለም።

በአንዳንድ ያልሰለጠኑ ማህበረሰቦች ውስጥ እንደታየው፤ በወንድና በሴት መካከል የተደረጉት ሽኩቻዎች፤ በወንዱ በሴት ላይ ፈላጭ ቆራጭ መሆን፤ አለያም ደግሞ በሴቷ ከተፈጥሯዊ ባህሪ ማፈንገጥና ከአላህ ሕግጋት ውጭ መሆን ይጠናቀቃል።

ይህ ደግሞ ከአላህ ሕግጋት ፍፁም በመራቅ እንጂ ሊከሰት አይችልም። አላህ እንዲህ ብሏል፡- «አላህም ከፊላችሁን በከፊላችሁ ላይ በርሱ ያበለጠበትን ጾጋ አትመኙ፤ ለወንዶች ከሰሩት ስራ ዕድል አላቸው፤ ለሴቶችም ከሰሩት ስራ ዕድል አላቸው፤ አላህንም ከችሮታው ለምኑት አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።» (አልኒሳእ 32) በኢስላም ሁለቱም የታዎች እራሱን የቻለ ልዩ ተሰጥኦ፤ ኃላፊነትና ክብር አላቸው። ሁሉም የአላህን ችሮታና ውዴታ ለማግኘት ይጥራል። ኢስላማዊው ድንጋጌ፤ ለሙስሊም ማህበረሰብ ብሎም ለሰው ዘር በሙሉ እንጂ ለወንዶች ወይም ለሴቶች ሲባል የተደነገገ አይደለም። በኢስላም እይታ መሰረት፤ በሁለቱ የታዎች መሐከል ለሽኩቻ ቦታ የለውም። በዓለማዊ ጥቅም መፎካከር ትርጉም አልባ ነው። በሴቶች ላይ ማሴር ወይም በወንዶች ላይ ማመጽ የሚባል ነገር ጣዕም ወይም ስሜት አይኖረውም። አንዱ ሌላኛውን በቁጥጥሩ ስር ለማድረግ፤ ድክመቱን ችግሩንና ጉድለቱን ለማጋለጥ የሚካሄድ ሙከራ በኢስላም ቦታ የለውም። ይህ ሁሉ በአንድ በኩል ስንመለከተው ጫወታ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ኢስላምንና የሁለቱን የታዎች ትክክለኛ የስራ ዘርፍ አላግባብ ከመረዳት የመነጨም ነው። ሁላቸውም አላህን ከችሮታው ሊለምኑት ይገባል።

ወደ አላህ መጣራት

ያለው ቱሩፋት

ወደ አላህ መጣራት፡-ማለት ሰዎችን ወደ ኢስላም እንዲገቡ ጥሪ ማድረግ ነው። ስለ ዚህ ጉዳይ አላህ በተከበረው ቁርአን እንዲህ አለ፡-(መልዕክተኛችንን ሙሐመድ ሆይ ! ይህ መንገድ ነው። ወደ አላህ አጠራለሁ። እኔም የተከተለኝ ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን። ጥራትም ለአላህ ብቻ ይገባው። እኔም ከአጋሪዎች አይደለሁም በል) ዩሱፍ 108.

ወደ አላህ መጣራት በይኑ

ወደ አላህ መጣራት ብይኑን በሙስሊሞች ላይ የተጣለ ግዴታ ነው። ሁሉም እንዳቅሙ በሚችለው ወደ አላህ በሚደረገው ጥረት ላይ ተሳትፎ ግድ ነው። ደዕዎ ሰዎችን ወደ ሽይር መጥራት ከመጥፎ ነገር መከለከል ማለት ነው። እነዚህ ሁለት ጉዳዮች ከመከበዳቸው የተነሳ አንዳንድ ዐሊሞች ዘንድ ስደስተኛው የኢስላም ማዕዘን እስከመባል ድርሰዋል። አላህም ማህብረሰቡ ሊተገብረው የሚገባ

ጉዳይ እንደሆነ እንዲህ በማለት አዘናል። (አማኞች ሆይ ! ከእናንተ መካከል ወደ ሰን ነገር የሚጠሩና በመልካም ስራ የሚያዙ ከከፋ ነገር የሚከለክሉ ከፊሎች ቡድኖች ይኑሩ። እነዚያ ከአሳት የሚድኑ እነሱ ብቻ ናቸው። አማኞች ሆይ ! እንደነዚያ ግልፅ ተዐምራት ከመጣላቸው በኋላ እንደ ተለያዩትና እንደተጨቃጨቁት የመፅሐፍ ሰዎች አትሁኑ። እነዚያም ለነርሱ ታላቅ ቅጣት አለባቸው)አሊ-ኢምራን 104 ወደ አላህ መጣራት በኢስላም ትልቅ አጅር የሚያስገኝ ከተደገመ በከፍተኛ ጥፋት የሚያስጠይቅ ሃይማኖታዊ ተግባር ነው። ቁርአን ስለ መፅሐፍት ሰዎች ሲናገር እንዲህ ብሏል፡ (የመጽሐፍ ባለቤቶች ሁሉ በእምነት እኩል አይደሉም። ከመፅሐፍ ባለቤቶች መካከል ቀጥ ያሉና በሌሊት ሰዓቶች እየሰገዱ የአላህን አንቀዳች የሚያነቡ ሕዝቦች አሉና። በአላህና በመጨረሻውም ቀን ያምናሉ። በፅድቅም ነገር ያዛሉ። ከመጥፎ ነገርም ይከለክላሉ። ለበጎ ስራዎችም ይጣደፋሉ። እነርሱ ከደጋግ ሰዎች ናቸው። ከበጎ ስራ ሰሪዎች

መካከል ማንኛውንም በጎ ስራ ቢሰሩ አይካዱትም ውድቅ አይደረግባቸውም። አላህ ጥንቁቆቹን ሁሉ አዋቂ ነውና።) አሊ-ኢምራን 113-115)

ወደ አላህ መጣራት የሚጀምረው

ወደ አላህ መጣራት የሚጀምረው ወደ አላህ መጣራት የሚጀምረው ነቢዩ (ﷺ) ከጀመሩበት ከተውሒድ ነው። ነቢዩ ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ እንዲህ አሉ፡-(ዐ-መር እንዲህ አሉ፡-«ከዕለታት አንድ ቀን ከመልዕክተኛው ጋር በተቀመጥንበት ወቅት አንድ በጣም ነጭ የሆነ ልብ የለበሰ፣ ፀጉሩ በጣም የጠቆረ፣ የጉዞ ምልክት የማይታይበት፣ ከእኛም ውስጥ ማንም የማያውቀው ሰው ብቅአለ። ጉልበቱንም (ከነብዩ) ጉልበት ጋር አሳክቶ ተቀመጠ። መዳፎቹን ደግሞ ታፋዎቹ ላይ አደረገ። «ሙሐመድ ሆይ ! ስለ ኢስላም ንገረኝ» አለ። የአላህ መልዕክተኛም «ኢስላም ከአላህ ሌላ አምላክ እንደሌለና ሙሀመድም የአላህ መልዕክተኛ መሆናቸውን መመስከር፣ ስላትን አስተካክሎ መስገድ፣ የግዴታ ምፅዋት (ዘካ) መስጠት፣ የረመዲንን ወር መጸም፣ ከተቻለ የአላህን ቤት፣ መጎብኘት ነው» በማለት መለሱለት። (ጠያቂውም) «እውነትህን ነው» አለ። እኛም በሰውዬው ድርጊት ተገረምን። ራሱ ይጠይቃል፤ እንደገና በትክክል ነው የተናገርከው ይላል። በመቀጠልም «ስለኢማን ንገረኝ» አለ። «በአላህ፣ በመላዕክቱ፣ በቅዱሳን መጻሕፍቱ፣ በመልዕክተኞቹ በመጨረሻው ቀንና በቀደር ጥሩም ቢሆን መጥፎ ማመን ነው» አሉት «እውነትህን ነው» አለና ደግ «ስለኢሕሳን ንገረኝ» አላቸው «አላህን እንደምታየው አድርገህ ልትገዛ ነው። አንተ ባታየው እርሱ ያይሀልና» አሉት «ስለጊዜዎ (የፍርድ ቀን) ንገረኝ» አላቸው «ተጠያቂው ከጠያቂው የበለጠ ዕውቀት የለውም» አሉት። እሺ ስለምልክቶቻቸው ንገረኝ» አለ። «ባሪያ ሴት ጌታዋን (እመቤቷን) ትወልዳለች፤ ጫማ የሌላቸው፣ የታረዙ፣ ድሆችና እረኞች (የነበሩ) ታላላቅ ህንፃዎችን ለመገንባት ሲፎካከሩ ታያለህ» አሉት። ከዚያ (ጠያቂው) ሄደ። እኔ ጥቂት ጊዜ ከቆየሁ በኋላ «አንተ ዐ-መር ጠያቂው ማን እንደሆነ አውቀህልን ? ሲሉኝ «አላህና መልዕክተኛው ያውቃሉ» አልኳቸው። «እርሱ

ጅብሪል ነው፤ የመጣውም ሃይማኖታችሁን ሊያስተምራችሁ ነው» በማለት መለሱለት)) ብለዋል።

ወደ አላህ መጣራት አላማው

ወደ አላህ መጣራት ብዙ አላማዎች ያሉት ሲሆን ከብዙ በጥቂቱ ከዚህ ቀጥሎ የተዘረዘሩት በዋነኝነት ይገኙበታል።

1-የአላህን ወዴታ ማግኘት ነው። አላህ እንዲህ አለ (የምናበላችሁ ለአላህ ወዴታ ብቻ ብለን ነው። ከእናንተ ክፍያንም ሆነ ማመስገንን አንፈልግም) አል-ኢንሳን 9.

2-ኢስላምን በምድር ላይ ለማስራጨት ነው። አላህ እንዲህ አለ፡-(ከሃዲያን የአላህን ብርሃን በአፎቻቸው ለማጥፋት ይፈልጋሉ። አላህ ከሐዲያን ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን መሙላትን እንጂ ሌላን አይሻም ። አላህ ያ ! አጋሪዎቹ ቢጠሉም መልዕክተኛውን ሙሐመድን በቅን መንገድና በእውነተኛ ሃይማኖት ላይ ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ያደርገው ዘንድ የላከ ብቸኛ አምላክ ነው» አትተውበህ : 32-33.

3-የሰዎችን እምነት በማስተካከል ላይ የሚያተኩር በመሆኑ ነው። አላህ እንዲህ አለ፡-«መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! ከአንተ በፊትም፣ እነሆ ከእኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዙኝ በማለት ወደ እርሱ የምና ወርድለት ቢሆን እንጅ ከመልዕክተኛ አንድንም አላከንም» አል አንቢያኦ 25.

ነቢዩም ሙሐመድ (ﷺ) ለሙዓዝ (በመፅሐፍ ወደሚያምኑ ህዝቦች ነው የምትሄደው እነሱ ጋር ስትደርስ በመጀመሪያ ወደ ሽጋደትይን ጥሪ አድርግላቸው። እሱን ከተቀበሉህ የአምስቱን ሰላቶች ግዴታነት ንገራቸው። እሱን ከተቀበሉህ ከባለሀብቶቻቸው ተወስዶ ለድሆቻቸው የሚሰጥ የዘካን ግዴታ ንገራቸው።...) በማለት የደነገገውን ቅደም ተከተል አስተምራለሁ።

ወደ አላህ መጣራት ያለው ትሩፋት

በኢስላም ውስጥ ዋና ዋና ጉዳዮች ከሚባሉት መካከል ሰዎችን ወደ ኸይር መጥራት ለእሱ ማግባባት ከመጥፎ

ነገሮች ደግሞ መከልከል ማስፋራት ማስጠንቀቅ ነው። እናም የነቢ ኢሙቶች ዋና ስራዎች ይህ እንደሆነ ቁርአን በይፋ አወጁል። አላህ እንዲህ አለ፡-(ሙስሊሞች ሆይ ! ለሰው ልጆች ጥቅም (አገልግሎት) ከተገለጹት ሕዝቦች ሁሉ በላጭ ሆናችሁ ። ይኸውም መልካም ነገር ታዛላችሁ ። ከመጥፎም ነገር ትከለክላላችሁ ። በአላህም አንድነት ታምናላችሁና ነው ። የመጽሐፍ ሰዎችም ልክ እንደናንተ ባመኑ ኑሮ ለእነርሱ የተሻለ በሆነ ነበር። ጥቂትም ቢሆኑ ትክክለኛ ከእነርሱ መካከል አማኞች አሉ ። ኦብዛ ሀኞቻቸው ግን አመፀኞች ናቸው።አሊ-ኢምራንገዎ ይህን እውነታ የሚያመለክቱ ብዙ መረጃዎች አሉ። ቁርአን ስለ መፅሐፍት ሰዎች ሲናገር እንዲህ ከብዙ በጥቂቱ፡-

1-የታላቁ ነቢይ የነቢዩ ሙሐመድ ተግባርና ወርስ በመሆኑ፤ አላህ እንዲህ (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ከጌታህ ወደ አንተ የተወረደውን ቁርአን አድርስ።ይህን ባትሰራ ግን የጌታህን መልዕክቱን አላደርስክም። አላህ ከሰዎች ተንኮል ሁሉ ይጠብቅሃልና። አላህ ከሐዲያን ሕዝቦችን አያቀናምና) አል ማኢህ 67.

2-አላህ በዚህ ስራ ላይ የተሰማሩትን እንዲህ ሲል በማምገሱ። (ወደ አላህ ከጠራና መልካምን ከሰራና እኔ ከሙስሊሞች ነኝ ካለ ሰው ይበልጥ ቃሉ ያማረ ማን ነው ?) ፋሲለት 33.

3-ይህን የሚተገብር ሁሉ የነቢዩ ጓደኛና አጋር መሆኑ በቁርአን በመመስከሩ፤ (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ይህ መንገዴ ነው። ወደ አላህ እጠራለሁ። እኔም የተከተለኝም ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን። ጥራትም ለአላህ ይገባው። እኔም ከአጋሪዎች አይደለሁም በል) ዩሱፍ 108.

4- ነቢዩም (ጥ) እንዲህ ብለዋል። (ወደ ቀና መንገድ የጠራ ሰው ሁሉ በቀናው መንገድ የተከተሉት ሰዎች ምንዳ ያክል አለው።ከእነሱም ምንም አይቀነስም) በማለት ከሰደቃዎች ሁሉ ትልቁ መሆኑን ስለመሰከሩ ይህ ተግባር ከፍ ያለ ምንዳ ካላቸው ስራዎችና ወደ አላህ ከሚያቃርቡ ቅዱስ ተግባሮች ላቅ ያለው ነው።

የትክክለኛው ኢስላማዊ ጥሪ መገለጫ ባህሪያት

1-መረጃና ዕውቀት ላይ የተመሰረተ በመሆኑ (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ይህ መንገዴ ነው። ወደ አላህ እጠራለሁ። እኔም የተከተለኝም ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን። ጥራትም ለአላህ ይገባው። እኔም ከአጋሪዎች አይደለሁም በል)ዩሱፍ108

2-በብልሃትና በጥበብ የተሞላ በመሆኑ አላህ እንዲህ አለ (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! ወደ ጌታህ መንገድ በብልሃትና በመልካም ግሳጼ በለዘብተኛ ቃል ሰዎችን ጥራ። በዚያችም እርሷ በመልካም በሆነችው ዘዴ ተከራከራቸው። ጌታህ ከመንገዱ የተሳሳተውን ሰው ዐዋቂ ነው። እንደዚህም እርሱ ቅን የሆኑትን ሰዎች ዐዋቂ ነው) አል-ኑህል125.

እንዲህም አለ <<መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! በአላህ ችሮታ ለዘብክላቸው።አመለመጥፍና ልበደረቅ በሆንክ ኖሮ ከአጠገብህ በተባተኑ ነበር። ከእነርሱም ጥፋትን ይቅር በል። ለእነርሱም ከአላህ ምህረትን ለምንላቸው። በሁሉም ነገር ላይ አማካሪቸው። ከዚያም ቁርጥ ሀሳብ ባደረገ ጊዜ በአላህ ላይ ብቻ ተመካ። አላህ በእርሱ ላይ ብቻ ተመኪዎችን ይወዳልና።አሊ-ሲምራን159.

እንዲህም አለ «መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! ቤተሰብህን በሰላት ላይ እዘዝ። አንተም በእርሷ ላይ ዘውትር፡ ሲሳይን አንጠይቅህም። እኛ እንሰጥሃለን። መልካ ሚቱ መጨረሻ ለጥንቁቆች ሁሉ ናት) ጡሃ132 .

እንዲህም አለ (አንተ የወደድከውን ሰው ፈጽሞ አታቀናም፤ ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል እርሱም ቅናዎችን ዐዋቂ ነው። በጥሪ በዘገቡት ሐዲስ አቡ ሙሴ-ብ እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ጥ) «አቡጣሊብ ለሞት እየተቃረቡ ባለበትና አቡጄህል ከሳቸው ጋር እያለ ነብዩ ወደ እርሳቸው ገብተው «አጎቴ ሆይ! ከአላህ በስተቀር አምልኮ የሚገባው ጌታ የለም የምትለውንና አላህ ዘንድ የምከራከርበትን ቃል በልልኝ» አለ፡ ፡ አቡጄህልና ዐብደላህ አብኑ አቡ ኡመይያህ በተደጋ ጋሚ «አቡ ጧሊብ ሆይ ! የዐብዳልሙጢብን ሃይማኖት ለመተው ትፈልጋለህን?» ይሏቸው ነበር። ከመሞታቸው በፊት ያሏቸው ነገር ቢኖር «በዐብዳልሙጢብ ላይ ሃይማኖት ላይ ነኝ» የሚል ነበር። ነብዩም «ምንም የተከለከልኩ ቢሆንም ላንተ ምህረትን እጠይቅልሃለሁ» አለ። በዚህም ሳቢያ «ለነብዩና ለነዚያ ላመኑት ለአጋሪዎቹ የዘምድና ባለቤቶች ቢሆኑም እንኳ እነሱ ከሐዲያን የእሳት ጓዶች መሆናቸው ከተገለጸላቸው በኋላ ምህረትን ሊለምኑ የሚገባ አልነበረም» አትተውባህ። አንተ የወደድከውን ሰው ፈጽሞ አታቀናም፤ ግን አላህ ...» (አል-ቀሰስ 56) የሚለውን አንቀጽ አወረደ። ወደ አላህ የሚጠራ ሰው የሚጠራበትን ነገር በራሱም ላይ

ሆነ በቤተሰቡ ላይ የተገበረው መሆን አለበት። በአጠቃላይ ወደ አላህ መጣራት የሙስሊሞች ዋነኛ ባህሪ እንዲሆን ይፈለጋል።

አላህ እንዲህም አለ (....አላህ ሰዎችን ከፊላቸውን በከፊሉ መገፍተሩ ባልነበረ ኖሮ ገዳማት ቤተክርስቲያኖች ምክራቦችና በውስጣቸው የአላህ ስም በብዛት የሚወሰዱባቸው መስጊዶች በተፈረሱ ነበር ። አላህ ሃይማኖቱን የሚረዳውን ሰው ሁሉ በእርግጥ ይረዳዋል ። አላህ ብርቱና አሸናፊ ነውና ። እነርሱ ማለት እነዚያ በምድር ላይ ብናስመቻቸው (የበላይነትን ሰጥተን ባጎናፀፍናቸው ኖሮ) ሰላትን እንደሚገባ የሚያስተካክሉ፤ ዘካንም የሚሰጡ፤ በደግ ነገርም የሚያዘዙ፤ ከመጥፎ ነገር የሚከለከሉናቸው ። የነገሮች ሁሉ መጨረሻ ወደ አላህ ብቻ ነው ፡ ፡ ስለ ዚህ ወደ አላህ ጥሪ የሚያደርግ ሁሉ፡-

- 1-ለሚጠራበት በቂ እውቀት ሊኖረው ግድ ይላል፤
- 2-የማስተማር ዘዴዎችን መላበስ ያስፈልገዋል፤
- 3-በዋና በዋና ጉዳዮች መጀመር ተገቢ ነው፤
- 4-ከቤተሰቡ መጀመር ይኖርበታል፤
- 5-የሚጠራበትን ነገር በራሱም ሆነ በቤተሰቡ መተግበር ነው፤
- 6-እንደሌሎች የአምልኮ ተግባራት ሁሉ ኢቸላስ ሊኖረው ነው።

ነቢዩ ሙሐመድን መውደድ ግዴታነት

ነቢዩ ሙሐመድ ﷺ እ.ኤ.አ. በ570 ላይ በመካተወልደው በየቲምነት አደጉ። በመጀመሪያ ከእናታቸው ከአሚና ጋር፤ ከዚያም ኩጡት እናታቸው ከሐሊማ ጋር፤ ከዚያም ለሁለተኛ ጊዜ ከእናታቸው ከአሚና ጋር፤ ከዚያም ከአያታቸው ከዐብዱል ሙጦሊብ ጋር፤ ከዚያም ከአጎታቸው ከአቡ ሳሊብ ጋር አደጉ። እያደጉ ሲሆኑ በመልካም ስነ ምግባሮች በተለይም በታማኝነት በማህበረሰቡ ዘንድ እውቅናን አገኙ። ከእነ ስያሚያቸው ሙሐመድ አልአሚን በመባል ይታወቁ ነበር። በዚህ ላይ እያሉ አርባ አመታቸው ሲደርስ ነቢይ ሆኑ። ከዚያም ኢስላምን ማስተማር ሲጀምሩ እርሳቸውም ሆኑ ተከታዮቻቸው ለስቃይና ለእርዳታ ተዳረጉ። እ.ኤ.አ. በ615 አካባቢ በጣም ስቃይ የበዛባቸው አማኞች ወደ ሐገራችን

ሐበሻ ተሰደዱ። መከራው ከቀን ወደ ቀን እየተባባሰ በመሄዱ እ.ኤ.አ. በ622 በአላህ ትእዛዝ ወደ መዲና ተሰደዱ። በሃያ ሶስት አመት ዉስጥ አብዛኛው የዐረቢያ ግዛቶች ኢስላምን ተቀበሉ። ቁርአንም በእነዚህ አመታት ዉስጥ እንደሁኔታው ወርዶ አበቃ። ስልሳ ሶስት አመታቸው ላይም ከዘሆች ዐለም በሞት ተለዩ። በዚህ አጭር ፀሐፍም ስለ እሳቸው ብዙ ለማውራት ታስቦ ሳይሆን እሳቸውን መውደድ በኢስላም የጠሰጠው ቦታና የመውደዳችን ምልክቶችን መጠቀም ነው።

1-ነቢዩ ሙሐመድን ከራሳችን፤ ከልጆቻችን፤ ከወላጆቻችን፤ ከቤተሰቦቻችን፤ ከንብረቶቻችንና ከሁሉ ነገር በላይ አብልጦ መውደድ ግዴታ ነው። ምክንያቱም በቁርአን ከተደነገጉት ዋናዋና ጉዳዮች መካከል ነቢዩን መውደድ ነው። የዚህም ፀሐፍ ዋና አላማው ይህንን ጉዳይ ማስተማር ነው። ስለዚህ ጉዳይ አላህ እንዲህ አለ፡-(ከሰዎች መካከል ከአላህ ሌላ ባላንጣዎችን/ ጣዖታትን/ አላህን እንደሚወዱ የሚወዷቸው ሆነው የሚይዙ አሉ። እነዚያ ያመኑትም አላህን ከምንም በላይ ይወዳሉ። እነዚያም የበደሉት ሰዎች ቅጣትን በትንሳኤ ቀን ባዩ ጊዜ ሀይል ሁሉ በአላህ ብቻ

መሆኑንና አላህም ቅጣቱ ብርቱ እንደሆነ ይገነዘባሉ» አል በቀራህ 165.

እንዲህም አለ:- (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! አባ ቶቻችሁ፣ ወንዶች ልጆቻችሁ፣ ወንድሞቻችሁ፣ ሚስቶቻችሁ ዘመዶቻችሁ፣ የሰበሰባችኋቸው ሀብቶች፣ መክሰሯን የምትፈሯት ንግድና የምትወዷቸው መኖሪያዎች በእናንተ ዘንድ ከአላህ፤ ከመልዕክተኛውና በእርሱ መንገድ ከመታገል ይበልጥ የተወደዱ ከሆኑ አላህ ቅጣቱን እስከሚያመጣ ድረስ ተጠባብቁ በላቸው። አላህ አመፀኞች ህዝቦችን አይመራም) አት ተውብህ 23-24. እራሳቸው ነቢዮም እንዲህ አሉ:- (ሶስት ነገሮችን በወሰነው ያገኘ ሰው የእምነትን ጠዕም በትክክል አገኘቷል። በእሱ ዘንድ አላህና መልዕክተኛው ከሁሉ ነገር የተወደዱ መሆን፤ ሰዎን ሲወድ ለአላህ ብሎ መውደድ፤ ከኢስላም ወደ ክህደት መሄድን አሳት ላይ እንደመጣል አድርጎ መቁጠር ናቸው) ብለዋል። ቡኻሪና ሙስሊም.

በተመሳሳይም አንድ ቀን ዑመር ያአላህ መልዕክተኛ እርሰዎ እኮ እኔ ዘንድ ከራሴ በመቀጠል እውደዎታለሁ ሲሏቸው ይህንም ሕይወቴ በእጁ በሆነቸው ጌታ አላህ ይሁንብኝ ከራሴም እስከምታበልጠኝ ድረስ አላቸው ዑመርም መልሰው አሁን ከራሴም የበለጠ እወደዎታለሁ ሲሏቸው አሁን ነው ዑመር አሏቸው» ቡኻሪ.

2-በፍቅርም ቢሆን ከልክ በላይ ማጋነን ከልክል ነው። ማጋነን ማለት ወሰንን ማለፍ፤ ከሚገባው በላይ ማዕረግ መስጠት ማለት ነው። ነብዩ ሙሐመድ ቡኻሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ «ክርስቲያኖች የመርየምን ልጅ ዒሳን ከተገቢው በላይ እንዳጋነኑት ሁሉ እኔንም ከተገቢው በላይ አታጋኑኝ። እኔ የአላህ አገልጋይ ብቻ ነኝ። እናም «የአላህ አገልጋይና መልዕክተኛው በሉኝ» ብለዋል። እንደዚሁም አህመድ በዘገቡት ሐዲስ (ማጋነንን ተጠንቀቁ። ከእናንተ በፊት የነበሩ ህዝቦችን ለጥፋት የዳረጋቸው አጉል ማጋነን ነበርና» ብለዋል።

3-ያለወደዳቸውን ሁሉ አላህ ዝቶባቸዋል። ቁርአን እንዲህ አለ:- (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! አባቶቻችሁ፣ ወንድሞቻችሁ፣ ሚስቶቻችሁ፣ ዘመዶቻችሁ፣ የሰበሰባችኋቸው ሀብቶች፣ መክሰሯን የምትፈሯት ንግድና...።) አት ተውብህ 24.

4-የነብዩን ማእረግ በተገቢው መግለፅ ተገቢ ነው። አላህ እንዲህ አለ:- (መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ! ከሌሊት ለአንተ ተጨማሪ የሆነችን ሶላት በቁርአን ስገድ። ጌታህ ምስጉን በሆነ ስፍራ በእርግጥ ያቆምሃል። መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! በልም ጌታዬ ሆይ ! የተወደድን መግባት አስገባኝ የተወደድንም መውጣት አስወጣኝ። ለእኔም ከአንተ ዘንድ የተረዳን ስልጣን አድርግልኝ። መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! በልም እውነት መጣ ውሸትም ተወገደ እነሆ ውሸት ተወጋጅ ነውና» አል ኢስራ 79.

እንዲህም አለ:- (እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሆይ ! ድምፃቸሁን ከነብዩ ድምፅ በላይ ከፍ አታድርጉ። ከፊላችሁ ለከፊሉ እንደሚጮህም ሁሉ በንግግር ለርሱ ስትናገሩ አትጨሩ። እናንተ የማታውቁ ስትሆኑ ስራዎቻችሁ እንዳይበላሹ ከዚህ ተከላከሉ። እነዚያ በአላህ መልዕክተኛ ዘንድ ድምፃቸውን ዝቅ የሚያደርጉ እነዚያ አላህ ልቦቻቸውን ለፍርሃት የፈተናቸው ናቸው። ለእነርሱም ምህረትና ታላቅ ምንዳ አለላቸው። መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ! እነዚያ ከመኖሪያ ክፍሎቹህ ውጭ ሆነው የሚጠሩህ አብዛሀኞቻቸው አያውቁም። ወደ እነርሱም አስክትወጣ ድረስ ዝምብለው በታገሱ ኖሮ ለእነርሱ በላጭ በጎ ተግባር በሆነ ነበር። አላህም እጅግ መሀሪና አዛኝ ነውና» 49-2-5

«አማኞች ሆይ ! በመካከላችሁ የመልዕክተኛውን ጥሪ ከፊላችሁ ከፊሉን እንደመጥራት አታድርጉት። ከእናንተ ውስጥ እነዚያን እየተከለሉ በመሸሎክሎክ የሚወጡትን አላህ በእርግጥ ያውቃቸዋል። እነዚያም ትእዛዙን የሚጥሱ ሁሉ መከራ እንዳትደርስባቸው ወይም አሳማሚ ቅጣት እንዳያገኛቸው ይጠንቀቁ » አልኑር 63.

እንዲህም አለ፡-«አላህና መላዕክት በነብዩ ላይ የአክብሮት እዝነትን ያወርዳሉ። እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ! በእርሱ ላይ የአክብሮት እዝነትን አውርዱ። የማክበርን ሰላምታንም ሰላም በሉ» አል-አህዛብ 56.

4-ለነብዩ ሰለግት መለመን ከፍተኛ ምንዳ አለው። ከብዙ በጥቂቱ

4-1-ቁርአን እንዲህ ብሏል፡፡ (አላህና መላዕክት በነብዩ ላይ የአክብሮት እዝነትን ያወርዳሉ። እናንተ በአላህ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ ! በእርሱ ላይ የአክብሮት እዝነትን አውርዱ። የማክበርን ሰላምታንም ሰላም በሉ ።) 33:56.

4-2-ቡኻሪ በዘገቡት ሐዲስ ዐብዱረህማ ኢብኑ አቡ ለይላ እንዳስተላለፉት፣ ከዕብ ኢብኑ ዑጅራህ አገኘኝና «ከነብዩ ሙሐመድ (ﷺ) የሰማሁትን አንድ ስጦታ ልስጥህ ?» አለኝ። እኔም «እንዴታ!» አልኩት። እሱም «የአላህ መልዕክተኛ በእርሰዎ ላይ ሰላምታ እንዴት እንደምናቀርብ አላህ አስተምሮናል። ታዲያ በእርሰዎ ቤተሰብ ላይ እንዴት ነው ሰላምታ የምናቀርበው ? ስንል ጠየቅናቸው። እሳቸውም «ጌታችን ሆይ ! በኢብራሂምና በኢብራሂም ቤተሰቦች ላይ እዝነትን እንዳወረድኩ በሙሐመድና በሙሐመድ ቤተሰቦች ላይ እዝነትን አውርድ። አንተ በእርግጥ እጅጉን የተመሰገንክና የላቅክ ነህ። አሉን።»

4-3-ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ ዐብዱላህ ኢብኑ ዐምር ብን አልዓስ የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) ተከታዮን ሲናሩ ሰምቻ ለሁ በማለት አስተላልፏል፡-«በኔ ላይ አንድ ጊዜ ያወረደ አላህ በርሱ ላይ አስር ሰላቶችን ያወርድላታል።»

4-4-ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ ኢብኑ መስዑድ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡-«በዕለተ ቂያማ ለኔ ይበልጥ የተገባው ሰው በኔ ላይ አብዝቶ ሰላት ያወረደ ነው»

4-5-አቡዳውድ በዘገቡት ሐዲስ አውስ ኢብኑ አውስ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ «ከቀናቻችሁ ሁሉ በላጩ የጁመዓ ቀን ነው። ጁመዓ ቀን በኔ ላይ ሰላት አብዙ። ሰላዎቶቻችሁ ይቀርቡናል» አሉ። ባልደረቡቻቸውም፡-

«የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አካሎዎ በአፈር ተብልቶ እያለ እንዴት ነው የኛ ሰላዎት የሚቀርብም» በማለት ጠየቋቸው። እርሳቸውም፡-«በምድር የነብያትን አካል እንዳት በላ አላህ ከልክሏል» አሉ።

4-6-ቲርሚዚ በዘገቡት ሐዲስ አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡-«ከአጠገቡ ተወስኜ በኔ ላይ ሰለግት ያላዋረደ ሰው ከሰረ»

4-7-ቡኻሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡-«ለኔ ሰላምታ የሚያቀርብኩኝ አንድም ሰው የለም አላህ ነፍሴን በመመለስ ለሰላምታው ምላሽ እንደሰጥ የሚያደርገኝ ቢሆን እንጂ»

4-8-ቡኻሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ ዐሊይ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) እንዲህ ብለዋል፡-«ስለታም ማለት ከአጠገቡ ተወስኜ በኔ ላይ ሰለግት ያላወረደ ነው።»

4-9-ቡኻሪና ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ አቡ ሙሐመድ ከዕብ ኢብኑ ዑጅረህ እንዳስተላለፉት፡-ነብዩ ወደኛ መጡ፡ : «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ ! ለርስዎ እንዴት ሰላምታ ማቅረብ እንዳለብን አወቅን። ሰለግት የምናወርደውስ እንዴት ነው?» በማለት ጠየቅናቸውና እንዲህ እንድል አስተማሩን፡-«አልላሁምም ሶልሊ ዐላ ሙሐምመዲን ወዐላ አሊ ሙሐምመዲን ከማ ሶልሊይተ ዐላ አሊ ኢብራሂይመ ኢንከ ሐሚይዱን መጂይድ። አልላሁምም ባሪክ ዐላ ሙሐምመዲን ወዐላ አሊ ሙሐምመዲን ከማ ባሪክተ ዐላ አሊ ኢብራሂይመ ኢንከ ሐሚይዱን መጂይድ።»

4-10-ሙስሊም በዘገቡት ሐዲስ አቡ መስዑድ አል-አድሪይ እንዲህ ሲሉ አስተላልፏል፡-ከሰዕድ ኢብኑ ዐብደላህ ዘንድ ተቀምጠን እያለ የአላህ መልዕክተኛ (ﷺ) መጡ፡ : «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ ! አላህ በርስዎ ላይ ሰለግት እንድናወርድ አዘናል። እንዴት ነው የምናወርደው?» ሲል በሺር እብን ሰዕድ ጠየቃቸው። ባልጠየቃቸው ብለን እስከምንመኝ ድረስ ዝም አሉ። ከዚያም እንዲህ አሉ፡ «አልላሁምም ሶልሊ ዐላ ሙሐምመዲን ወዐላ አሊ ሙሐምመዲን»

ዲን ከማ ሰልለዩት ዐላ አሊ ኢብራሂይም እንነክ ሐሚይ ዱን መጂይድ፤ በሉ። ሰላምታ እንዴት እንደምታቀርቡልኝ ታውቃላችሁ።»

4-11-አቡ ሐመይድ አስ-ሰዒዳይ እንዳስተላፉት «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! በርስዎ ላይ ሰለዋት የምናወርደው እንዴት ነው በማለት ሰዎች ጠየቋቸው። እርሳቸውም እንዲህ እንዲሉ አስተማሯቸው፡-«አልሏምም ሰልሊ ዐላ ሙሐምመዲን ወዐላ አዝዋጂሂ ወዙሪይየቲሂ ከማ ሰልሊ ይተ ዐላ አሊ ኢብራሂይም ወባረክ ዐላ ሙሐምመድን ወዐላ አዝዋጂሂ ወዙሪይየቲሂ ከማ ባረከተ በላ አሊ ኢብራሂይም እንነክ ሐሚይዱን መጂይድ» በመሆኑም ሰለዋት መለመን ሁልዜም ተፈላጊ ቢሆንም ጁሙዓ ቀንና ሌሊቱ ላይ በጣም ይወደዳል። ሰማቸው በተወሳ ቁጥርም እንዲሁ ይወደዳል። እነጦራዊና ሌሎችም ሰማቸው በተወሳ ቁጥር ግዴታ ነው) ብለዋል። በየሰላቱ በመጨረሻው ተሸሁድ ላይ፤ በጁሙዓና በዒድ ኹጥባ ወስጥ ግዴታ ነው የሚሉት ብዙ ናቸው። ኢብኑል ቀይም ጂላኡል አፍሃም በተባለው መፅሐፍ ሰለዋት መለመን አርባ ቦታ ላይ ይገባል ብለው አርባውን ሁሉ ዘርዝረው ታል። ከፋይዳዎችም አርባ ጥቅሞችን ዘርዝረዋል። አላህ እንዲህ አለ «መኮች ሆይ ! ባልደረባችሁ ሙሐመድ ሐቅን አልሳተም። ከእውነትም አላፈነገጠም። ኮከቡ በጠለቀ ጊዜ እምላለሁ። ከልብ ወለድ ስሜቱም አይናገርም። ቁርአን ከአላህ የተወረደ እንጂ ሌላ አይደለም። ሀይለ ብርቱ የሆነው መልዕክ ጂብሪል አስተማረው። የእውቀት ባለቤት የሆነው። ከዚያም በላይኛው አድማስ ላይ ሆኖ ተመቻቸ። ከዚያም መልዕኩ ጂብሪል ነብዩን ቀረበው። ከዚያም በጣም ተጠጋው። ከዚያም የሁለት ደጋን ጫፎች ያህል ወይም ከዚያም ባነሰ ርቀት ላይ ሆነም። እናም አላህ ለአ ገልጋዩ ለሙሐመድ ማውረድ/መግለፅ/ የሻውን አወረደ/ ገለፀ። ያየውን ነገር ሁሉ ልቦናው አላስተባበለውም። ታዲያ ባየው ጉዳይ ላይ ትከራከሩታላችሁን ?

እንዲህም አለ:- (እናንተ ሰዎች ሆይ ! መልዕክተኛው እውነትን ከጌታችሁ አመጣላችሁ። እናም እመኑም። በሉ ማመ

ናችሁ ለእናንተ የተሻለ ይሆናል። በአላህ ብትክዱም እሱን ቅንጣት ያክል አትጎዱትም። በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነውና። አላህ አዋቂና ጥበበኛ ነው።)አን-ኒሳአ :170 .

ነቢዩን መውደድ ትክክለኛ መሆኑን የሚያሳዩ ምልክቶች ከዚህ ቀጥሎ በአጭሩ ቀርበዋል።

1-እሳቸውን ለማየት መጓጓትና እሱን እድል ከማጣት ሌላን ምንንም ነገር ከማጣት ማስቀደም፤

2-ለሳቸው ሲል እስከ ሕይወት መሰዋት ድረስ ለመክፈል መዘጋጀት፤

3-ትዕዛዛቸውን ማክበርና የአቅሙን ያክል መተግበር፤

4-የእሳቸውን ሱና መደገፍና ከሱም ላይ መከላከል ናቸው።

ነቢዩን መውደድ የሚያስከትለው ጥቅም ከዚህ ቀጥሎ በአጭሩ ቀርቧል።

1-አላህ ይወደዋል ወንጀሉንም ይምረዋል። አላህ እንዲህ አለ:-**(መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! :- አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ እኔን ተከተሉኝ። አላህ ይወዳችኋል : ኃጢአቶቻችሁንም ለእናንተ ይምራልና.....)**አሊ ዒምራን 31-32.

2-የቂያማ ዕለት ከሳቸው ጋር ይሆናል። ነቢዩ እንዲህ አሉ**(ምን አዘጋጅተሁሰል። አላህንና መልዕክተኛውን መውደድ አላቸው እሳቸውም አንተ ከወደድካቸው ጋር ነህ) ሙስሊም.**

በትክክል ነቢዩን የወደደና ሱናቸውን ጠብቆ የኖረና በዚሁ ላይ ሺታሙ የሆነለት እኔህና የመሳሰሉት መልካም አድሎች ይጠብቁታል። ሁላችንም እንዳያመልጠን ነቢያችንን በትክክል ልንወዳቸው ይገባል።

ሲሳይ እና ማግኛው ምክኒያቶቹ

ሲሳይን በተመለከተ መታወቅ ያለባቸው መሰረታዊ ጉዳዮች አሉ። እነሱም፡-

1-የሁሉም ሲሳይ ከአላህ የተወሰነለት መሆኑን። አላህ እንዲህ « .በምድርም ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ የለችም ምግብ በአላህ ላይ ያለና ማረፊያዋንም ሆነ መርጊያዋን የሚያውቅ ቢሆን እንጂ። ሁሉም ነገር ግልጽ በሆነው ምጽሐፍ ውስጥ ነው» ሁድ፡6

2-መስራትና መንቀሳቀስ ስበቦቻችን ማድረስ ተገቢ ነው። ፡ አላህ እንዲህ አለ «እርሱ ያ ምድርን ለእናንተ የተገራች ያደረገላችሁ ነው። በጋራዎቻችን በመንገዶቻችን ሂዱ። ከሲሳይ ሳይም ብሉ። » አል ሙልክ ፡ 15.

3-ሲሳይ የሚፈለገው ከአላህ ብቻ መሆኑን ማወቅ ወሳኝ ነው። አላህ እንዲህ አለ«ሲሳይ በተፈጸመች ጊዜ በምድር ላይ ተበተኑና የአላህን ችርታ ፈልጉ።» አልጁሙዐህ 10.

4-ከአላህ ሌላ ማንም ሲሳይን የሚሰጥ የለም። አላህ እንዲህ አለ«እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው ለእናንተ ሲሳይን ሊሰጧችሁ አይችሉም። ስለዚህ ሲሳይን ከአላህ ዘንድ ብቻ ፈልጉ። ተገዙትም ለርሱም አመስግኑ ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ» አል ዐንከበት፡17.

ሪዝቀን የሚያስፋውና የሚያጠበው አንድ አላህ ብቻ መሆኑ መስሊሞች ሁሉ የምንስማሙበት መሰረታዊ ጉዳይ ነው።

አላህ እንዲህ አለ«መልዕክተኞችን ሙሐመድ ሆይ ፣ጌታዬ ሲሳይን ለሚሻው ሰው ሁሉ ያሰፋል። ለሚሻው ሰውም ሁሉ ያጠባል። ግን አብዛኛዎች ሰዎች ይህን አያውቁም በላቸው። ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁም ያች እኛ ዘንድ መቅረብን የምታቀርባችሁ አይደለችም። ያ! በትክክል ያመነና መልካምን የሰራ ብቻ ሲቀር...»ሰበአ፡36-38. ሆኖም ብዙ ሰዎች አብዛኛውን ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት ሪዝቀን በማፈላለግ ላይ ነው። አንዳንዶቻችን እንዴትም ለዚህ ሲሉ

አላህ በከከለከለው መስመር በኩልም የሚያሳድዱት አሉ፡፡ እናም በዚህ የተነሳ እንዲሰሩት ከተፈጠሩበት አላማም ይሰታሉ፡፡ አላህ እንዲህ አለ «አጋንንትና ሰውም ሊዝኙ እንጂ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም፡፡ ከእነሱም ምንም ሲሳይ አልፈልግም፡፡ እንዲመግቡኝም አልፈልግም» አዝ-ዛሪያት 56

ሲሳይን ማፈላለግና ለእሱም የተላያዩ አላህ የፈቀዳቸውን ዘዴዎች በአቅም ልክ መጠቀም ይፈቀዳል ብቻ ሳይሆን እንደሁኔታው ግዴታም ይሆናል፡፡ ይህን አስመልክቶ አላህ እንዲህ አለ «እርሱ ያ ምድርን ለእናንተ የተገራች ያደረገ ላችሁ ነው፡፡ በጋራዎቻቸው በመንገዶቻቸው ሂዱ፡፡ ከሲሳዩም ብሉ፡፡ ኋላ መመለሻችሁም ወደ እርሱ ብቻ ነው» አል-ሙልክ 15.

እንዲህም አለ «ሶላቷ በተፈፀሙት ጊዜ በምድር ላይ ተበተኑና የአላህን ችሮታ ፈልጉ፡፡ ልትድኑ ይከጅላልና አላህንም በብዙው አውሱ» አል-ጁሙዐ 10. የአላህ መልዕክተኛም እንዲህ አሉ (...አላህ ሆይ! ለሰጠሁው ከልካይ የለም ለከለከልከው ሠጪ የለዉም) ሙሰሊም. አላህ የሰውን ልጅ ሪዝቁን ዋስትና ሰጥቶታል፡፡ ምክንያቶቻችንም ደንግ ጎለታል፡፡ ሰዎች የሚጠበቅባቸው ሰበቦችን ከማድረስ ባሻገር አለመጨነቅ ነው፡፡ ሪዝቁ በእሱ ጥረት ይመጣል ብሎ መገመት የለበትም፡፡ የእሱ ጥረት ምክንያት እንጂ ሲሳዩ ያለው በአላህ እጅ ነው፡፡ እናም ሰበቦችን ካደረሰ በኋላ ራሱን ማጨናነቅ የለበትም፡፡ ምክንያቱም የሪዝቁን አድራሻ የት እንደሆነ ፈፀሞ አያውቅምና፡፡ ሪዝቁ ግን የሰው የወጣን አድራሻ ጠንቅቆ ያውቀዋል፡፡ ከአላህ በተወሰነለት ጊዜና ቦታ በሩን ቆርቆሮ መምጣቱ እንደማይቀር ማረጋገጥ ይኖርበታል፡፡ ሆኖም አላህ እንዲህ አለ «ሲሳያችሁንና የምትቀጠሩት ፋኢዳና ምንዳ ሰማይ ውስጥ ነው፡፡ በሰማይና በምድር ጌታም እምላለሁ፡፡ እርሱ እናንተ እንደምትና ገሩት ብጤ እርግጠኛ ነው» ሐሰኑ ል በስሪ «ብዙ አሺራ ፈላጊዎች ዱንያ ስትመጣላቸው ያየን ሲሆን ዱንያን

ለሚፈልግ ግን አሺራ ሲመጣላቸው አላየንም ብለዋል» የአላህ መልዕክተኛም እንዲህ አሉ« የሰው ልጅ ከሞት እንደሚሸሸ ያክል እንኳን ከሪዝቁ ቢሸሸ ሞት አሳዶ እንደሚደርስበት ሁሉ-ሪዝቁምይመጣለታል» አቡ ኑዐይም. እንዲህ በመሆኑም የሰው ልጅ ይህን እውነታ ቢቀበልና ከሰበቦች በኋላ ከመጣለት ተደስቶ ካልመጣም በትዕግስት ቢጠብቅ በማይረባ ጊዜያዊ ነገር ሲባክን እድሜው አያልቅም ነበር፡፡ ለሪዝቁ ማግኛ ከሚሆኑም ከኒያቶች የተወሰኑትን መጠቆሙ ጠቀሜታ አለዉና ከዚህ የተወሰኑትን ተመልከቱ፡፡

1-ተውሒድን /እምነትን ማረጋጋጥ ነው፡፡ ስለ ዚህ ጉዳይ አላህ እንዲህ አለ «የየከተሞቹ ሰዎች በትክክል ባመኑና በተጠነቀቁ ኖሮ በእነሱ ላይ ከሰማይና ከምድር በረከቶችን በከፈትንላቸው ነበር፡፡ ግን አስተባበሉ፡፡ ይሠሩት በነበሩትም ኃጢአትቀጣናቸው» አል-አዕራፍ 96.

2-ሶላትን ለራሳችን በደንብ መስገድና ቤተሰቦቻችንንም ዲናቸውን ማዘዝ ነው፡፡ አላህ እንዲህ አለ (መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ ! ቤተሰብህን በሶላት ላይ እዘዝ፡፡ አንተም በእርሷ ላይ ዘውትር ፡፡ ሲሳይን አንጠይቅህም፡፡ እኛ እንሰጥሃለን፡፡ መልካሚቱ መጨረሻ ለጥንቁቆች ሁሉ ናት» ጣሃ 132. ሱፍያኑ ሰውሪ የተባሉ ዐሊም «ሲሳይን አንጠይቅህም» ማለት እንድታፈላልግ እናስገደድህም ማለት ነው፡፡ ካሉ በኋላ በዚህ አንቀፅ መሰረት ሂወቱን የመራ ሁሉ አይደላም ከሰውም ምንንም አይፈልግም ብለዋል፡፡

3- አላህን በትክክል መፍራት ነው፡፡ አላህ እንዲህ አለ «አላህን የሚፈራ ሰው ሁሉ ለእርሱ መውጫን ያደርግ ለታል፡፡ ከማይሰበውም በኩል ሲሳይን ይሰጠዋል፤...» አጣላቅ2-3 አላህን መፍራትና ጉዳይን ሁሉ ጠቅልሎ ለእሱ መስጠት ፍቱን መደሃኒት ነው፡፡ ከአቅም በላይ የሆኑ ነገሮችንም በአንድ አፍታ ያቃልላል፡፡ ከዚህ በታች ያለዉም ታሪክ የሚያመለክተው ይህንኑ ነው፡፡ አውፍ ቢን ማሊ

ከልጁ በጠላቶች ተማርካ ስለ ነበር እናቱ አዘነች። ምን ይመክሩኛል ? በማለት ነብዩ ሙሐመድን (ﷺ) ስለ ጠየቀና፡-እሳቸውም ታገስ አላህን ፍራ። አንተም ሆንክ እናቱ ላህውለ ወላ ቁወተ ኢላ ቢላህ የሚለውን አብዙ። ብለውት ወደ ቤቱ ተመልሶ ለሚሰቱ የተነገረውን ነገሯት፡ : እሷም በጣም ጥሩ ነው የተባል ነው አለች። የተባሉትን ሲተገብሩ ሳለ ጠላቶች ተዘናግቶ እያለ ልጃቸው አራት ሺህ ፍየሎችን ነድቶ ይዞ ስለመጣ ነው ይህ አንቀፅ የወረደው፡ : (ዋሂዲ እና ሱዩጢ)

4-ከሀያሉ አላህ ምህረትን መፈለግ ነው። አላህ እንዲህ አለ፡ -«ጌታችሁን ምህረትን ለምኑት። እርሱም በጣም መሀሪ ነውና። በእናንተ ላይ ዝናምን ተከታታይ አድርጎ ይልካል፡ : ገንዘቦችንና ልጆችን ይለግሳችኋል። ለእናንተ አትክልቶችን ያደርግላችኋል። ለእናተም ወንዞችን ያደርግላችኋል አልኳቸው» ነህ 10-12. የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አለ፡ «ምህረትን መለመን ያበዛ ሰው ለጭንቁ ሁሉ መፍቲሂ፤ ለጠበበው ሁሉ መውጫ ያደርግላታል። ከማይገምተውም በኩል ይረዘዝቀዋል» አህመድ.

5-በአላህ ላይ ብቻ መመካት ነው። አላህ እንዲህ አለ «.....በአላህም ላይ የሚጠጋ ሰው እርሱ በቂው ነው..... » አጦላቅ 3. ነቢዩ እንዲህ አለ፡-«በአላህ በትክክል ብትመኩ ኖሮ ያችን ባዶ ሆዴ ወጥታ ሆዴን ሞልታ የምትመለሰዋን ወፍ እንደሚረዝቃት ሁሉ ይረዝቃችሁ ነበር» ቲርሚዚ.

6-ዝምድናን መቀጠል ነው። ይህን በተመለከተ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አለ፡-«ሪዝቁ እንዲሰፋለትና አድሜው እንደረዝምለት የሚፈልግ ሰው ዝምድናውን ይቀጥል» ቡኻሪ.

7-ሰደቃን ማብዛት ነው። ስለዚህ አላህ እንዲህ አለ፡ (መልዕክተኛችን ሙሐመድ ሆይ! ጌታዬ ሲሳይን ከባሮቹ ለሚሻውሰው ያሰፋል። ለእርሱም ያጠባል። ከማንኛውም ነገር የምትለግሰትን እርሱ ይተካዋል። እርሱም ከሲሳይ ሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው በላቸው» ሰበእ 39.

8-ሐጅንና ዑምራን መደጋም ነው። ስለዚህ ነቢዩ እንዲህ አለ «ሐጅና ዑምራን አከታተሉ የብረትን ቆሻሻ ወላፈን እንደሚያባርረው ሁሉ ድህነትንና ወንጀልን ስለሚ ያስወግዱ» ቲርሚዚ.

9-ማግባት ነው። ይህን አስመልክቶ አላህ እንዲህ አለ

(ሙስሊሞች ሆይ ! ከእናንተ መካከል ትዳር የሌላቸውን ሰዎች አጋቡ። ከወንዶች ባሮቻችሁና ከሴቶች ባሮቻችሁም ሊጋብቻ ብቁ የሆኑትን ክፍሎች አጋቡ። ድሆች ከሆኑም አላህ ከችሮታው ያከብራቸዋል። አላህ ስጦታው ሰፊና ሁሉን ዐዋቂ ነውና) አል-ኑር 32. ዑመር ደሆች ከሆኑም አላህ ከችሮታው ያከብራቸዋል። እያለ በማግባት ሀብት የማይፈልግ ይገርመኛል» ብለዋል።

10-ዱዓ ማድረግ ነው። ይህን በተመለከተ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አለ፡ «አቡ ኡማማህ ምነው በመስጫድ ያለ ሰላት ወቅት ተከዘሃል አሉት ። እሱም ሀሳቦችና ብድሮች ይዘዉኝ ነው አላቸው። እሳቸውም ጭንቀትን ለማስወገድ የምታነባቸው ቃላትን ላስተምርህን አሉት እሱም አዎ አላቸው። የአላህ መልዕክተኛም በጧት በማታ እንዲህ በል «አላሁም ኢኒ አዑዙ ቢከ ሚነልህሚ ወል ሐዘኒ ወል ዐጅዚ ወል ከሰሊ ወልጁብኒ ወል ቡኸሊ በዲለዳዲይኒ ወቀሀሪ ሪጃል» የሚሉትን በል ሲሉት ይህን ፍፁም አላህ ጭንቀቱን ሁሉ አስ ወገደልኝ ብድሬንም ከፈለልኝ» አቡ ዳዉድ.

11-አላህን በፀጋዎቹ ላይ ማመስገን ነው። አላህ እንዲህ አለ፡-«ጌታችሁም ባለ ጊዜ የሆነውን አስታውሱ ብታመሰግኑ በእርግጥ እጨምርላችኋለሁ። ብትከዱም እቀጣችኋለሁ። ቅጣቴ በእርግጥ ብርቱ ነውና በማለት ባስታወቀ ጊዜ አስታውሱ» ኢብራሂም 7.

12-መረከብን በብላጣና ለብላጣ ላይ እንዲህ ብለዋል። «የአላህን ፀጋዎች በምስጋና እሰሯቸው። ምስጋና የፀጋ ማሰፊያ ነውና»

12-ልጅ መውለድ ነው። ቁርአን እንዲህ አለ (ሰዎች ሆይ ! ልጆቻችሁን ድህነትን በመፍራት አትግደሉ። እኛ እንመግባቸዋለን። እናንተንም እንመግባለን። እነሱን መግደል ታላቅ ኃጢአት ነውና) አል አስራአፊ 31. እንዲህም አለ (... ልጆቻችሁንም ድህነትን ፈርታችሁ አትግደሉ። እኛ እናንተንም ሆነ እነርሱን እንመግባቸዋለንና) አል-አንዳም 151.

ሲሳያችንን ሊያጠብብን የሚችሉ ነገሮች ብዙ ናቸው። ሲሳያችንን ሊያጠብብን የሚችሉ ነገሮችም በጣም ብዙ ናቸው። በዋነኝነት የሚጠቀሱት ግን ከዚህ በታች የተጠቀሱት ናቸው።

1-የወንጀል መብዛት ነው። አላህ እንዲህ አለ (ሰዎች ሆይ! ማንኛውም መከራ ያገኛችሁ እጆቻችሁ በሰሩት ኃጢአት ምክንያት ብቻ ነው። ብዙውንም ይቅር ይላል) 42:30.

የአላህ መልዕክተኛም እንዲህ አሉ (የሰው ልጅ በወንጀሉ ምክንያት ሲሰሰይ ይከለላል)

2- ከወለድ ጋር መነካካት (አላህ የአራጣን ገንዘብ ያከስ ማል። መልካም ልገሳዎችን ያፋፋል፤ አላህም ኃጢአተኛ ንና ከሐዲን ሁሉ አይወድምና)2:276.

3-ሰበቦችን አለማድረስና ስንፈት ከድህነት ምክንያቶች በብዛት የሚጠቀስ ነው። ሙስሊም ሰነፍ አይደለም።

4-የወላጆቹን ሐቅ አለመጠበቅና ሐቃቸውን መርገጥ የድህነቱ ትልቅ በር፤

5-ዝምድናን መቁረጥ ዋናው ነው። የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አሉ (ሪዝቁ እንዲሰፋሰት፤ እድሜው እንዲረዝም ለት የፈለገ ሰው ዝምድናን ይቀጠል)

6-ዝምት፤ ሰዎችን መመቅኘት፤ ሰዎችን መናቅ፤ ወሼት፤ ጋጠወጥነት እና ሌሎችም ወንጀሎች የድህነት በር መከፋቻ ናቸው። ማንም ሰው ከአላህ የተከተበለትን ብቻ ነው የሚያገኘው ምንም ቢሮጥና ቢለፋ ከልኩ አይልፍም። ምንም ቢዘገይ ደግሞ የተከተበለትን ሳያገኝ ከዚች አለም ፍንክች አይልም። ነቢዩ እንዲህ «ሲሳያችሁን አታጣድፉ። ማንም ሰው ለሱ የተባለለትን ሳያገኝ ማንም አይሞትም ። እናም አፈላለጉን አሳምኑ። ሐላልን ፈልጉ። ሐራምን ራቁ» ሲል ሰለቱ ሶሃሃ. የአላህን ፀጋ ማመስግን ግዴታ ነው። አነሰ ብሎ ማማረርና መናቅ ተገቢ አይደለም። ነቢዩ ሙሐመድ እንዲህ አሉ፡- «ወደ በታቻችሁ ተመልከቱ። ምክንያቱም የአላህን ፀጋ እንዳትንቁ ያደርጋችኋልና»።ሙስሊም. ሪዝቅን

መፈለግ ፈፀሞ ነወር አይደለም። ይልቁንም ተገቢና የተወደደ ከጂሃድ ጋር በመሳካት በቁርአን የተወሰነ ነው ። አላህ እንዲህ አለ «ሙስሊሞች ከእነዚያም አብረውህ ካሉ ከፊሎች የሚቆሙ መሆናቸውን ያወቃል። አላህ ሌሊትና ቀንን ይለካል። ሌሊቱን በሙሉ የማትቆሙት መሆናችሁን አወቀ። እናም በእናንተ ላይ ህጉን ወደ ማቃለል ተመለሱ ሰላችሁ። ስለዚህ ከቁርአን በሰግደት የተቻላችሁን ያህል አንብቡ። ከእናንተ ውስጥ በሽተኞች ከአላህ ችሮታ ለመፈለግ በምድር ላይ የሚጓዙ ሌሎችም፤ በአላህ መንገድ ሃይማኖት ላይ የሚጋደሉ እንደሚኖሩ አወቀ» አል ሙዘሚል20. ነወር የሚሆነው ሲሳዩን በሐራም መንገድ መፈለግ ና ባገኜ ነውም ንብረት መፈተን ነው። እንዲያውም ቁርአን « ከእነርሱ ውስጥ ጌታችን ሆይ ! በምድር ዓለም ደግን ነገር ፀጋን በመጨረሻይቱ ሀገርም ደግን ነገር ገነትን ስጠን። ከእሳትም ቅጣት ጠብቀን»201 የሚሉ ሰዎች አሉ።እነዚያ ከሰሩት በኋላ ስራ ድርሻ አላቸው። አላህ ምርመራው ፈጣን ነው። ከእሳትም ቅጣት ጠብቀን የሚሉ አሉ» ብሏል።

በአጠቃላይ ራሳችንን በቁርአንና በሱና ከተመራን የሁለቱንም ዐለም ደስታ እንደሚለግሰን ባለሙሉ ተስፋ ልንሆን ይገባናል።

//////

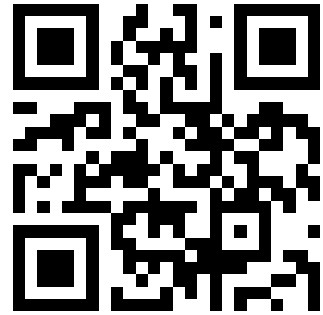

ዘምዘም መጽሔት

እስላም ሀውስ ዌብሳይት

የሙስሊም
ህፃናት ሊስቱት የማይገባ

የመጨረሻው አስር አንደኛን
ተፍሲር

በነፃ የሚከፋፈል ነው።።

ከደገፍ ነክ ህትመቶች
አንዱ ነው።።

اللغة الأهرمية